

SV

SV

SV

EUROPEISKA KOMMISSIONEN

Bryssel den 12.4.2011
KOM(2011) 201 slutlig

2011/0083 (NLE)

Förslag till

RÅDETS FÖRORDNING

**om införande av en slutgiltig utjämningstull på import av bestruket finpapper med
ursprung i Folkrepubliken Kina**

MOTIVERING

1. BAKGRUND

Motiv och syfte

Detta förslag rör tillämpningen av artikel 10 i rådets förordning (EG) nr 597/2009 av den 11 juni 2009 om skydd mot subventionerad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen.

Allmän bakgrund

Förslaget läggs fram som ett led i tillämpningen av grundförordningen och grundar sig på en undersökning som genomförts i enlighet med grundförordningens materiella och formella krav.

Gällande bestämmelser

Preliminära antidumpningsåtgärder infördes för samma produkt genom kommissionens förordning (EU) nr 1042/2010 (EUT L 299, 16.12.2010, s. 7).

Parallellt förslag om att införa slutgiltiga antidumpningsåtgärder.

Förenlighet med Europeiska unionens politik och mål på andra områden

Ej tillämpligt.

2. RESULTAT AV SAMRÅD MED BERÖRDA PARTER OCH KONSEKVENSANALYSER

Samråd med berörda parter

De parter som berörs av förfarandet har under undersökningen getts möjlighet att försvara sina intressen, i överensstämmelse med bestämmelserna i grundförordningen.

Extern experthjälp

Någon extern experthjälp har inte behövts.

Konsekvensanalys

Förslaget är ett resultat av tillämpningen av grundförordningen.

Grundförordningen innehåller inga bestämmelser om en allmän konsekvensanalys, men den innehåller en uttömmande förteckning över villkor som måste bedömas.

3. RÄTTSLIGA ASPEKTER

Sammanfattning av den föreslagna åtgärden

Den 17 april 2010 inledde kommissionen ett antisubventionsförfarande beträffande import av bestruket finpapper med ursprung i Kina.

Vid undersökningen konstaterades subventionering av den berörda produkten, vilket vållade unionsindustrin skada. Vid undersökningen konstaterades även att det inte skulle strida mot unionens intresse att införa antisubventionsåtgärder.

Det föreslås därför att rådet antar det bifogade förslaget till förordning om att införa slutgiltiga antisubventionsåtgärder beträffande import av bestruket finpapper med ursprung i Kina.

Rättslig grund

Rådets förordning (EG) nr 597/2009 av den 11 juni 2009 om skydd mot subventionerad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen (nedan kallad grundförordningen).

Subsidiaritetsprincipen

Förslaget avser ett område där unionen är ensam behörig. Subsidiaritetsprincipen är därför inte tillämplig.

Proportionalitetsprincipen

Förslaget är förenligt med proportionalitetsprincipen av följande skäl:

Åtgärdsformen beskrivs i grundförordningen och ger inget utrymme för nationella beslut.

Det är inte tillämpligt att ange på vilket sätt den ekonomiska och administrativa börda som faller på unionen, nationella regeringar, regionala och lokala myndigheter, ekonomiska aktörer och medborgare begränsas till ett minimum och står i proportion till förslagets mål.

Val av regleringsform

Föreslagen regleringsform: Förordning.

Övriga regleringsformer skulle vara olämpliga, eftersom det inte föreskrivs några alternativ i grundförordningen.

4. BUDGETKONSEKVENSER

Förslaget påverkar inte EU:s budget.

Förslag till

RÅDETS FÖRORDNING

om införande av en slutgiltig utjämningstull på import av bestruket finpapper med ursprung i Folkrepubliken Kina

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 597/2009 av den 11 juni 2009 om skydd av subventionerad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen¹ (nedan kallad *grundförordningen*), särskilt artikel 15,

med beaktande av det förslag som Europeiska kommissionen (nedan kallad *kommissionen*) lagt fram efter samråd med rådgivande kommittén, och

av följande skäl:

1. FÖRFARANDE

1.1. Inledande

- (1) Den 17 april 2010 meddelade Europeiska kommissionen genom ett tillkännagivande (nedan kallat *tillkännagivande om inledande*) som offentliggjordes i *Europeiska unionens officiella tidning*² att ett antisubventionsförfarande hade inletts beträffande import till unionen av bestruket papper med ursprung i Folkrepubliken Kina (nedan kallat *Kina* eller det *berörda landet*).
- (2) Antisubventionsförfarande inleddes till följd av ett klagomål som ingavs den 4 mars 2010 av Cepifine, de europeiska finpapperstillverkarnas intresseorganisation (nedan kallad klagandenet), såsom företrädare för tillverkare som svarar för en betydande del, i detta fall mer än 25 %, av unionens totala produktion av bestruket finpapper. Klagomålet innehöll prima facie-bevisning för subventionering av produkten i fråga och därav vållad väsentlig skada, och denna bevisning ansågs tillräcklig för att motivera inledandet av ett förfarande.
- (3) Innan förfarandet inleddes underrättades kommissionen, i enlighet med artikel 10.7 i grundförordningen, Kinas regering om att den hade mottagit ett vederbörligen underbyggt klagomål i vilket det påstods att subventionerad import av bestruket finpapper med ursprung i Kina vållar unionsindustrin väsentlig skada. Kinas regering inbjöds till samråd i syfte att klargöra situationen när det gäller påståendena i

¹ EUT L 188, 18.7.2009, s. 93.

² EUT C 99, 17.4.2010, s. 30.

klagomålet och i syfte att uppnå en ömsesidig lösning. Den kinesiska regeringen godtog erbjudandena om samråd, som därefter hölls. Vid samrådet kunde ingen gemensam lösning nås. Man beaktade dock synpunkterna från myndigheterna i Kina när det gällde påståendena i klagomålet om att stödsystemen inte var utjämningsbara. Efter samrådet inkom inlagor från den kinesiska regeringen.

1.2. Antidumpningsförfarande

- (4) Den 18 februari 2010 meddelade Europeiska kommissionen genom ett tillkännagivande i *Europeiska unionens officiella tidning*³ att ett antidumpningsförfarande hade inletts beträffande import till unionen av bestruket finpapper med ursprung i Kina.
- (5) Den 17 november 2010 införde kommissionen genom förordning (EU) nr 1042/20⁴ en preliminär antidumpningstull på import av bestruket finpapper med ursprung i Kina.
- (6) De skadebedömningar som genomförts inom ramen för denna antisubventionsundersökning och den parallella antidumpningsundersökningen är identiska, eftersom definitionen av unionsindustri, representativa unionstillverkare och undersökningsperiod är desamma i båda undersökningarna. Av detta skäl beaktades synpunkter på skadeaspekter som framförts inom ramen för dessa förfaranden i båda förfarandena.

1.3. Parter som berörs av förfarandet

- (7) Kommissionen underrättade officiellt klaganden, andra kända unionstillverkare, de kända exporterande tillverkarna i Kina och en intresseorganisation (som företräder papperstillverkare), företrädarna för det berörda landet, kända importörer samt kända användare om inledandet av förfarandet. Berörda parter gavs möjlighet att inom den tidsfrist som anges i tillkännagivandet om inledande skriftligen lämna synpunkter och begära att bli hörda.
- (8) Eftersom ett stort antal exporterande tillverkare, unionstillverkare och icke-närstående importörer föreföll vara berörda, angav kommissionen i tillkännagivandet om inledande att den i enlighet med artikel 27 i grundförordningen planerade att tillämpa ett stickprovsförfarande. För att kommissionen skulle kunna besluta om huruvida ett stickprovsförfarande var nödvändigt och i så fall göra ett urval, ombads alla exporterande tillverkare i det berörda landet och deras kända intresseorganisationer samt alla unionstillverkare och icke-närstående importörer att ge sig till känna genom att kontakta kommissionen och, enligt vad som anges i tillkännagivandet om inledande, lämna grundläggande uppgifter om sin verksamhet när det gäller den berörda produkten (se avsnitt 2.1 nedan) under perioden 1 januari 2009–31 december 2009. Samråd ägde också rum med de kinesiska myndigheterna.
- (9) Såsom anges i skäl 51 nedan inkom två grupper av kinesiska exporterande tillverkare med de begärda uppgifterna och gick med på att ingå i stickprovet. Under dessa omständigheter beslutade kommissionen att det inte var nödvändigt med ett stickprov avseende de exporterande tillverkarna i Kina.

³ EUT C 41, 18.2.2010, s. 6.

⁴ EUT L 299, 17.11.2010, s. 7.

- (10) Såsom anges i skäl 53 nedan beslutade man att ett stickprovsförfarande inte var nödvändigt för unionstillverkare.
- (11) Såsom anges i skäl 54 nedan beslutade man att ett stickprovsförfarande inte var nödvändigt för icke-närstående importörer.
- (12) Kommissionen sände frågeformulär till alla parter som såvitt känt var berörda och till alla övriga parter som begärde det inom de tidsfrister som angavs i tillkännagivandet om inledande, det vill säga klaganden, andra kända unionstillverkare, de kända exporterande tillverkarna i Kina och en intresseorganisation som företräder papperstillverkare, företrädarna för det berörda landet, kända importörer, kända användare.
- (13) Svar på frågeformuläret och andra inlagor mottogs från två grupper av exporterande tillverkare i Kina, den klagande intresseorganisationen (de europeiska finpapperstillverkarnas intresseorganisation, Cepifine), de fyra klagande unionstillverkarna och en ytterligare unionstillverkare, 13 icke-närstående importörer och handlare, fem användare och en intresseorganisation för tryckeribranschen.
- (14) Kommissionen inhämtade och kontrollerade alla uppgifter som den bedömde vara nödvändiga för ett avgörande i fråga om subventionering, därav vållad skada och unionens intresse. Kontrollbesök gjordes på plats hos följande statliga myndighet och företag:
- a) *Kinas regering*
 - Kinas handelsministerium, Peking, Kina
 - b) *Unionstillverkare och en intresseorganisation i unionen*
 - Cepifine, Bryssel, Belgien
 - Sappi Fine Paper Europe, Bryssel, Belgien
 - LECTA Group (CARTIERE DEL GARDA SpA, Riva del Garda, Italy CONDAT SAS, Le Plessis Robinson, Frankrike och TORRASPAPEL, S.A., Barcelona, Spain), Barcelona, Spanien
 - Burgo Group spa, Altavilla Vicentina, Italien och de närstående företagen Burgo Distribuzione srl, Milano, Italien och Ebix sa, Barcelona, Spanien
 - Papierfabriek Scheufelen GmbH, Lenningen, Tyskland
 - c) *Exporterande tillverkare i Kina*
 - 1) Sinar Mas Paper (China) Investment Co Ltd, holdingbolag för Asia Pulp & Paper Group (nedan kallad APP)
 - Gold East Paper (Jiangsu) Co., Ltd, Zhenjiang City, Jiangsuprovinsen, Kina
 - Gold Huasheng Paper (Suzhou Industrial Park) Co., Ltd, Suzhou City, Jiangsuprovinsen, Kina

- Ningbo Zhonghua Paper Co., Ltd, Ningbo City, Zhejiangprovinsen, Kina
- Ningbo Asia Pulp & Paper Co., Ltd, Ningbo City, Zhejiangprovinsen, Kina

2) Chenming Paper Group (nedan kallad *Chenming*)

- Shangdong Chenming Paper Holdings Limited, Shouguang City, Shandongprovinsen, Kina
- Shouguang Chenming Art Paper Co., Ltd, Shouguang City, Shandongprovinsen, Kina

d) *Importörer i unionen*

- Cartaria Subalpina, Turin, Italien
- Paperlinx, Northampton, Förenade kungariket

1.4. Undersökningsperiod och skadeundersökningsperiod

- (15) Undersökningen av subventioner och skada omfattade perioden 1 januari 2009–31 december 2009 (nedan kallad *undersökningsperioden* eller i tabeller *UP*). Undersökningen av utvecklingstendenser som är av betydelse för bedömningen av skada omfattade perioden från och med den 1 januari 2006 till och med undersökningsperiodens slut (nedan kallad *skadeundersökningsperioden*).

2. BERÖRD PRODUKT OCH LIKADAN PRODUKT

2.1. Berörd produkt

- (16) Den berörda produkten är bestruket finpapper, bestående av papper eller papp belagt på ena sidan eller båda sidorna (utom kraftpapper eller kraftpapp), i ark eller rullar, med en vikt av 70 g/m² eller mer men inte över 400 g/m² och en ljushet på mer än 84 (uppmätt enligt ISO 2470-1), med ursprung i Kina (nedan kallad *den berörda produkten*) som för närvarande klassificeras enligt KN-nummer ex 4810 13 20, ex 4810 13 80, ex 4810 14 20, ex 4810 14 80, ex 4810 19 10, ex 4810 19 90, ex 4810 22 10, ex 4810 22 90, ex 4810 29 30, ex 4810 29 80, ex 4810 99 10, ex 4810 99 30 och ex 4810 99 90.
- (17) Den berörda produkten är ett högkvalitativt papper som vanligtvis används för att trycka läsmaterial, t.ex. tidskrifter, kataloger, årsredovisningar och årsböcker. Den berörda produkten omfattar både ark och rullar som används vid arkoffset ("cut star"). Rullar som säljs för användning vid arkoffset ("cutter rolls") är utformade för att skäras i ark före tryckning, och anses därför vara utbytbara och direkt konkurrerande med ark.
- (18) Den berörda produkten inbegriper inte rullar som är lämpliga för användning vid rulloffset. Rullar lämpliga för användning vid rulloffset definieras som rullar som när de provas enligt provningsstandarden ISO 3783:2006, bestämning av motståndskraft mot plockning – hastighetsmetoden med IGT-provningsanordning (elektrisk modell), ger ett resultat på mindre än 30 N/m uppmätt i papprets tvärriktning och ett resultat på mindre än 50 N/m uppmätt i maskinens riktning. Till skillnad från rullar som används

vid arkoffset matas rullar som används vid rulloffset dessutom direkt i pressarna och skärs inte i förväg.

- (19) En part ansåg att definitionen av den produkt som är föremål för undersökningen var för snäv och att rullar med bestruket finpapper som lämpar sig för rulloffset-tryckning borde ha tagits med. Man hävdade att rullar avsedda att användas vid rulloffset och de som omfattas av produktdefinitionen i den aktuella undersökningen ("cutter rolls" och ark) har samma grundläggande tekniska och fysiska egenskaper och inte går att särskilja. Man ansåg dessutom att båda används för tryckning av hög kvalitet och att produkterna därför i viss mån är utbytbara.
- (20) Tvärt emot ovanstående påstående bekräftade emellertid undersökningen att de tekniska och fysiska egenskaperna faktiskt skiljer sig åt, när det gäller t.ex. fukthalt och styvhet i det papper som används vid rulloffset och i det som används vid arkoffset. Undersökningen bekräftade vidare att de tekniska egenskaper som anges i skäl 18 ovan är unika för rullar som är lämpliga att användas vid rulloffset. Till följd av dessa skillnader kan det papper som används vid rulloffset och det som används vid arkoffset inte användas i samma typ av press och är därför inte utbytbara. Det ska noteras att alla parter var eniga om att de två typerna av papper skiljer sig åt när det gäller yt- och draghållfasthet.
- (21) Parten i fråga hävdade vidare att kunderna ser bestruket finpapper i form av ark, "cutter rolls" och rullar för rulloffset som en enda marknad och att distributionskanalerna således är desamma. Att de tekniska egenskaperna är olika visar sig bara som mindre prisskillnader i dessa produktgrupper.
- (22) Undersökningen visade emellertid att de två typerna av rullar inte heller är utbytbara ur ekonomisk synvinkel, eftersom rullar avsedda att användas vid rulloffset används vid tryckning av stora volymer, i allmänhet tillverkas på beställning och kräver JIT-leveranser ("just in time"), vilket innebär att dessa produkter inte lagerhålls av mellanhänder utan levereras direkt till slutanvändarna, dvs. de säljs genom en annan distributionskanal än rullar avsedda för användning vid arkoffset. Den annorlunda tillverkningsprocessen och de olika stordriftsfördelarna i tryckprocessen visar sig i tydliga prisskillnader.
- (23) Det ska också noteras att inga rullar som användes vid rulloffset hade importerats från Kina under skadeundersökningsperioden. Det får också anses osannolikt att dessa produkter kommer att importeras i framtiden, eftersom det inte är ekonomiskt lönsamt med en inköpskälla på så långt avstånd av de anledningar som uppgavs i förra skälet.
- (24) På grundval av detta avvisades dessa påståenden.
- (25) Samma part hävdade att motståndskraften mot plockning inte var en lämplig teknisk egenskap för att särskilja produkterna, eftersom detta test skulle vara av ett generellt slag och testresultaten dessutom riskerade att påverkas av det testade papprets fukthalt. Parten hävdade vidare att på grundval av några test som gjorts vid partens eget laboratorium för att mäta motståndskraften mot plockning hos rullar för rulloffset tillverkade av unionsindustrin, kan man se att dessa produkter inte skulle omfattas av den nuvarande produktdefinitionen, vilket skulle visa att kriteriet med "motståndskraft mot plockning" är olämpligt när det gäller att skilja det bestrukna finpapper som

används i rulloffset från det som används i arkoffset. På grundval av dessa bevis hävdade parten att uteslutandet av rullar för rulloffset hade skett på ett godtyckligt sätt.

- (26) Inga bevis lämnades för påståendet att papprets fukthalt skulle kunna göra testresultaten för provningsstandard ISO 3783:2006 opålitliga.
- (27) Testresultaten som lämnades av den exporterande tillverkaren bestod av en sammanfattning av de testresultat som utförts i tillverkarens eget laboratorium. Det avgörande var att resultaten inte tillhandahölls för kontroll och synpunkter från andra berörda parter, särskilt unionsindustrin, och den exporterande tillverkaren lämnade inte heller in en meningsfull icke-konfidentiell sammanfattning av resultaten, trots upprepade påminnelser.
- (28) Efter meddelandet av uppgifter lämnade den exporterande tillverkaren ingen ytterligare detaljerad information som kunde bidra till att analysera testets tillförlitlighet. Eftersom ingen icke-konfidentiell version av testet lämnades, kunde de företag vars rullar för rulloffset ingick i testet enligt den berörda partens påstående inte besvara testresultaten. Kommissionen kunde därför inte objektivt kontrollera huruvida de inlämnade testresultaten var tillförlitliga och korrekta och således kunde användas i undersökningen. På grundval av de uppgifter som kommissionen hade tillgång till ansåg den att testet inte var tillräckligt objektivt och tillförlitligt, eftersom de upplysningar som lämnats in konfidentiellt inte kunde dubbelkontrolleras mot tillförlitliga källor.
- (29) Efter meddelandet om uppgifter lämnade samma exporterande tillverkare in resultat från ytterligare ett test som utförts på uppdrag av tillverkaren av ett externt testlaboratorium, och upprepade att det bestrukna finpapper som används vid rulloffset hade undantagits från undersökningen på ett godtyckligt sätt. Testrapporterna angav att motståndskraften mot plockning hade mätts på 25 prover av rullar för rulloffset som den exporterande tillverkaren hade lämnat till laboratoriet och som den identifierat som prover av papper som framställts av unionstillverkare. Enligt denna rapport uppfyllde inget av dessa pappersprover de kriterier som anges i skäl 18 ovan.
- (30) Analysen av testrapporten visade för det första att det externa testlaboratoriets testresultat mestadels gällde produkter som resultaten var irrelevanta för, eftersom de flesta proverna inte var rullar för rulloffset och, för det andra, att testresultaten gällde produkter som inte gick att identifiera, eftersom det inte var möjligt att fastställa om de testade pappersproverna var papper för arkoffset eller rulloffset, eftersom det pappersmärke som angavs i rapporten fanns i båda formaten. Dessutom lämnades det inga garantier i rapporten om huruvida de provade rullar som angavs verkligen var de som hade testats.
- (31) Som svar på det externa laboratoriets testresultat, lämnade klaganden in resultat från de tester som utförts av en av unionstillverkarna på samma prover av rullar för rulloffset som det påstods att det externa laboratoriet hade testat. Detta test uppvisade andra resultat. Klaganden trodde att skillnaderna kunde bero på olika testförhållanden och således att ISO-standarden ISO 3783:2006 eventuellt inte hade uppfyllts, dvs. den standard enligt vilken det motstånd mot plockning som anges i skäl 16 i den provisoriska förordningen bör mätas.

- (32) Efter det slutgiltiga meddelandet av uppgifter ifrågasatte den exporterande tillverkaren kommissionens objektivitet, när den avvisade det externa laboratoriets testresultat. Tillverkaren hävdade att testningen var ett blindtest som den oberoende experten hade utfört enligt den gällande ISO-standarden. Tillverkaren lämnade in en skriftlig försäkran där den oberoende expertens chef förklarade vilken källa man använt för proverna i testet för att visa att testet var oberoende, korrekt och representativt.
- (33) För det första ifrågasatte kommissionen aldrig objektiviteten i det externa laboratoriets testresultat och det är därför irrelevant att testningen var ett blindtest. Å andra sidan fanns det tvivel rörande försäkran om urval och ursprung för de testade proverna men inte rörande själva testningen. Den exporterande tillverkarens argument undanröjde inte dessa tvivel, eftersom argumenten var ofullständiga och oklara ur flera aspekter. Till exempel hävdades det att det faktum att andra produkter än rullar för rulloffset ingick i testet berodde på administrativa misstag eller på att leverantörerna hade misstagit sig och kanske tillhandahållit fel prover.
- (34) Eftersom både källan till och proverna i det påstådda testet var oklara och de olika parternas testresultat motsägelsefulla, ansågs det att de testresultat som lämnats in av det externa laboratoriet på den kinesiska exporterande tillverkarens vägnar inte slutgiltigt kunde bevisa att testet för motståndskraften mot plockning inte var lämpligt för att skilja mellan bestruket finpapper som används vid rulloffset-tryckning å ena sidan och, bestruket finpapper som används vid arkoffset-tryckning å andra sidan. Följaktligen kunde testresultaten inte visa att det bestrukna finpapper som används vid rulloffset-tryckning godtyckligt skulle ha uteslutits från undersökningen.
- (35) När det gäller frågan om huruvida motstånd mot plockning är ett relevant kriterium för att särskilja rullar som lämpar sig för rulloffset-tryckning, erinras det om att de två grupperna i produktdefinitionen särskiljs från varandra, bland annat på grundval av deras användning, dvs. huruvida produkten är lämplig för användning vid rulloffset eller vid arkoffset, vilket avgörs av vilken typ av tryckpressar de används i, vilket bland annat visar sig i den egenskap som gäller motstånd mot plockning. Det ska dessutom noteras att motstånd mot plockning endast är en av de egenskaper som särskiljer bestruket finpapper som lämpar sig för användning vid rulloffset-tryckning från bestruket finpapper som lämpar sig för användning vid arkoffset-tryckning. I skälen 18 och 20 ovan anges ytterligare kriterier som den berörda exporterande tillverkaren inte har ifrågasatt. En part hävdade att fuktigheten, såsom den definieras i skäl 20 inte är en tydlig grundläggande egenskap för att särskilja produkterna. Under undersökningen gjordes emellertid olika påståenden om detta av andra parter. Hur som helst konstaterade man att styvhet och motstånd mot plockning är de mest relevanta faktorerna.
- (36) I sitt svar på detta tillstod klaganden att det kan finnas rullar som inte fullständigt uppfyller alla de kriterier för motstånd mot plockning som anges i skäl 18 ovan, men som ändå kan användas vid rulloffset-tryckning. Klaganden vidhöll emellertid sin åsikt att motstånd mot plockning är det enda test som med säkerhet kan avgöra om en rulle faktiskt är lämplig för användning vid rulloffset-tryckning, dvs. om rullen i fråga uppfyller de kriterier för motstånd mot plockning som anges i skäl 18 ovan, är den förvisso en rulloffsetrulle.
- (37) Som stöd för ovannämnda påståenden om motstånd mot plockning hänvisade den exporterande tillverkaren till argument som framförts av en av de klagande

unionstillverkarna i antidumpnings- och antisubventionsundersökningar i Förenta staterna, i vilka unionstillverkaren enligt uppgift tillstod att rullar för rulloffset inte kan särskiljas genom ett test som grundas på motstånd vid plockning eller någon annan mätning.

- (38) Klaganden invände mot dessa uppgifter från den exporterande tillverkaren och hävdade tvärtom att förfarandena i Förenta staterna innebär att en tydlig skiljelinje kan fastställas mellan rullar för rulloffset och bestruket finpapper.
- (39) För det första ska det noteras att de uppgifter som den exporterande tillverkaren hänvisade till hade lämnats in i samband med andra undersökningar inom andra jurisdiktioner och av andra parter än de som berörs av det aktuella förfarandet och de är således inte relevanta här. För det andra drog de amerikanska myndigheterna i den nämnda undersökningen slutsatsen att det finns en tydlig skillnad mellan bestruket finpapper som används vid arkoffset-tryckning å ena sidan och bestruket finpapper som lämpar sig för användning vid rulloffset-tryckning å andra sidan. ”Cutter rolls” betraktades som halvfabrikat, medan rullar som är lämpliga att användas vid rulloffset-tryckning inte ansågs utgöra en berörd produkt. De amerikanska myndigheterna definierade inte uttryckligen rullar för rulloffset-tryckning i sin definition av produktomfattningen. Kriteriet med motstånd mot plockning var därför inte relevant för produktomfattningen i de nämnda undersökningarna.
- (40) På grundval av ovanstående synpunkter bekräftades det att den tekniska egenskapen ”motstånd mot plockning” är en tillförlitlig egenskap för att beskriva bestruket finpapper som lämpar sig för användning vid rulloffset-tryckning.
- (41) De synpunkter som lämnades visade emellertid också att det finns rullar för rulloffset som kan användas vid rulloffset-tryckning trots att de inte fullständigt uppfyller alla kriterier för motstånd mot plockning. Det är därför nödvändigt att ytterligare precisera definitionen av rullar som är lämpliga för användning vid rulloffset-tryckning.
- (42) För att fastställa ett ytterligare kriterium för att särskilja rullar för rulloffset som inte fullständigt uppfyller alla kriterier för motstånd vid plockning, föreslog klaganden att rullar som inte fullständigt uppfyller testet för motstånd vid plockning, men som har en kärnstorlek på högst 80 mm också bör anses utgöra rullar som lämpar sig för användning vid rulloffset.
- (43) Den kinesiska regeringen och den exporterande tillverkaren hävdade att tillägget av kärnstorlek som ett nytt inslag i produktdefinitionen utgjorde en ändring av definitionen av rullar för rulloffset och således av den berörda produkten. Det hävdades också att den inre kärnstorleken inte är ett lämpligt kriterium, eftersom det finns rullar för rulloffset med en kärnstorlek på mer än 80 mm och ”cutter rolls” med en kärnstorlek på mindre än 80 mm.
- (44) Kommissionen strävade efter att ytterligare precisera definitionen av rullar som är lämpliga för användning vid rulloffset-tryckning och komma med ytterligare klargöranden för att man ännu tydligare ska kunna skilja mellan den berörda produkten och andra produkter, också i syfte att minimera risken för kringgående av åtgärderna. De bevis som lämnades in om lämpligheten av kärnstorlek som ett alternativt kriterium i definitionen visade emellertid att detta kriterium skulle kunna leda till ett uteslutande av den berörda produkten, dvs. ”cutter rolls” med en kärnstorlek på mindre än 80 mm,

från åtgärderna. Man övergav därför detta kriterium för att definiera rullar som lämpar sig för rulloffset-tryckning.

- (45) Det som sagts ovan påverkar inte tillförlitligheten hos den metod enligt vilken rullar som är lämpliga för användning vid rulloffset-tryckning har undantagits från undersökningen, vilket den kinesiska gruppen av exporterande tillverkare hävdade.
- (46) Under undersökningen hävdade vissa parter också att flerskiktspapper och flerskiktsparkong (se definitionen i nästa skäl) borde uteslutas från undersökningen. De ansåg att flerskiktspapper och flerskiktsparkong hade andra fysiska egenskaper, till exempel flera skikt, högre styvhet och lägre densitet, samt att dessa produkter hade en annan slutanvändning, eftersom de vanligtvis används vid tillverkning av vikkartonger och för förpackningsändamål. Slutligen hävdade dessa parter att enskiktspapper och enskiktsparkong enkelt skulle kunna särskiljas från flerskiktspapper och flerskiktsparkong genom det fysiska utseendet.
- (47) Flerskiktspapper och flerskiktsparkong, såsom de definieras i de förklarande anmärkningarna till undernummer 4805 i det Harmoniserade systemet, är produkter som man får genom att pressa ihop ett eller flera skikt av fuktiga massor med åtminstone en egenskap som skiljer dem åt. Skillnaderna kan bero på vilket slag av massa som används (t.ex. återvunnet avfall), produktionsmetoden (t.ex. mekanisk eller kemisk), eller om massan är av samma slag och framställts med samma metod, graden av bearbetning (t.ex. oblekt, blekt eller färgat).
- (48) Undersökningen visade att flerskiktspapper och flerskiktsparkong faktiskt uppvisar vissa andra fysiska och tekniska egenskaper, närmare bestämt har de flera lager av massa som ökar deras styvhet. Flerskiktspapper och flerskiktsparkong tillverkas genom en annan produktionsmetod som kräver en annan pappersmaskin än den som används för att tillverka bestruket finpapper, eftersom det under produktionsprocessen formas flera skikt av massa på varandra till en enda produkt. Slutligen kan flerskiktspapper och flerskiktsparkong användas för olika ändamål (främst förpackningsändamål) jämfört med bestruket finpapper som används till reklamtryck, tidningar etc. av hög kvalitet. Flerskiktspapper och flerskiktsparkong (se definitionen i skäl 47) anses därför inte vara den berörda produkten. Följaktligen undantas från produktdefinitionen i den här undersökningen de KN-nummer som anges ovan och som omfattar import av flerskiktspapper och flerskiktsparkong.
- (49) Slutligen hävdade en kinesisk tillverkare att s.k. papp borde undantas från undersökningen, eftersom den på grund av de påstådda skillnaderna i fråga om vikt, tjocklek och styvhet inte omfattas av definitionen av finpapper (bestruket eller inte). Det konstaterades att begreppet ”papp” normalt används för papper med ett högt materialinnehåll som i allmänhet gör pappret tyngre, dvs. ”papp” definieras normalt som papper med en basvikt på över 224 g/m². Undersökningen visade emellertid att viktskillnaden inte har någon större betydelse för de återstående fysiska och tekniska egenskaperna eller slutanvändningsområdena som skulle göra att man kunde särskilja denna produkt från den berörda produkten. Vidare konstateras det att, i enlighet med skäl 16, omfattades uttryckligen alla bestrukna finpapper med en vikt på 70 g/m² eller mer, men inte över 400 g/m², av definitionen av den berörda produkten. Följaktligen betraktas papp preliminärt som den berörda produkten.

2.1.1. Likadan produkt

- (50) Det visade sig att den berörda produkten, den produkt som tillverkas och säljs på hemmamarknaden i Kina och den produkt som tillverkas och säljs i unionen av unionstillverkare, hade samma grundläggande fysiska och tekniska egenskaper och samma grundläggande användningsområden. De anses därför vara likadana produkter i den mening som avses i artikel 2 c i grundförordningen.

3. STICKPROVSFÖRFARANDE

3.1. Stickprovsförfarande avseende exporterande tillverkare i Kina

- (51) Endast två grupper av exporterande tillverkare i Kina gav sig till känna och lämnade de uppgifter som begärts i tillkännagivandet om inledande. Den ena gruppen (Chenming) företräder två närstående exporterade tillverkare och den andra gruppen (APP) företräder fyra närstående exporterande tillverkare. De samarbetsvilliga exporterande tillverkarna står för den totala exporten av den berörda produkten från Kina till unionen. Under dessa omständigheter beslutade kommissionen att det inte var nödvändigt med ett stickprov avseende de exporterande tillverkarna i Kina.
- (52) Två av de fyra närstående exporterande tillverkarna i APP-gruppen endast tillverkade flerskiktsparkong (se skäl 47 ovan). I detta avseende erinras om den dragna slutsatsen att flerskiktsparkong skulle undantas från produktdefinitionen i den aktuella undersökningen. Det erinras också om att flerskiktsparkong undantogs från produktdefinitionen i det parallella antidumpningsförfarandet. Slutsatsen är således att de båda berörda exporterande tillverkarna som befanns tillverka enbart flerskiktsparkong inte berörs av det aktuella förfarandet. De resultat som redovisas nedan bygger således inte på information och uppgifter från dem.

3.2. Stickprovsförfarande avseende unionstillverkare

- (53) Eftersom ett stort antal unionstillverkare föreföll vara berörda av förfarandet, angavs det i tillkännagivandet om inledande att ett stickprovsförfarande skulle kunna komma att genomföras i enlighet med artikel 27 i grundförordningen. Efter en granskning av de inlämnade uppgifterna och med hänsyn till att endast fyra unionstillverkare gav sig till känna inom de tidsfrister som fastställdes i tillkännagivandet om inledande, beslutades det emellertid att ett stickprovsförfarande inte var nödvändigt. De fyra ovannämnda exporterande tillverkarna ansågs representativa (de svarar för 61 % av den sammanlagda tillverkningen) för unionsindustrin, enligt skäl 372 nedan. De uppgifter som lämnades av de fyra företagen kontrollerades på plats och användes för mikroindikatorerna, såsom förklaras i skäl 386.

3.3. Stickprovsförfarande avseende icke-närstående importörer

- (54) Eftersom ett stort antal icke-närstående importörer förefaller vara berörda av förfarandet, angavs i tillkännagivandet om inledande att ett stickprovsförfarande skulle kunna komma att genomföras i enlighet med artikel 27 i grundförordningen. Efter en granskning av de inlämnade uppgifterna och med hänsyn till att så få importörer visat samarbetsvilja, beslutades det emellertid att ett stickprovsförfarande inte var nödvändigt.

4. SUBVENTIONERING

4.1. Inledande anmärkningar

- (55) Det erinras om att både den kinesiska regeringen och de fyra exporterande kinesiska tillverkarna lämnade svar på frågeformuläret och godkände besök på plats för att kontrollera svaren.
- (56) I fråga om den kinesiska regeringen skickade kommissionen, när svar inkommit på frågeformuläret, tre skrivelser om att de lämnat ofullständiga svar och en skrivelse före kontrollen till den kinesiska sidan. Kommissionen gav den kinesiska regeringen gott om tid att utarbeta och inge sina framställningar så snart detta begärdes och motiverades. Den kinesiska regeringen beviljades faktiskt betydande förlängningar av tidsfristerna: två veckors förlängning för att svara på frågeformuläret, vilket ledde till en tidsfrist på sammanlagt 49 dagar för att svara på frågeformuläret och tre veckor för att svara på den första skrivelsen om ofullständigt svar, vilket ledde till en sammanlagd tidsfrist på 40 dagar.
- (57) Före kontrollbesöket på plats begärde den kinesiska regeringen att kommissionen skulle lämna ytterligare skriftlig information, framför allt en förteckning över alla frågor som kommissionen skulle ställa under kontrollen plus en förteckning över de regeringsavdelningar som förväntades delta i kontrollbesöket på plats. Utan dessa, hävdade man, skulle kommissionen inte kunna fullgöra sina skyldigheter som undersökande myndighet i enlighet med WTO-avtalet om subventioner och utjämningsstullar (SCM-avtalet), särskilt skyldigheterna i punkt 8 i bilaga VI. Den kinesiska regeringen framförde också att i avsaknad av denna information skulle den inte kunna garantera resultaten av kontrollen.
- (58) Kommissionen kunde med alla respekt inte godta den kinesiska regeringens begäran. I detta avseende ska det noteras att kommissionen har uppfyllt alla berörda krav i punkt 8 i bilaga VI till WTO-avtalet om subventioner och utjämningsstullar (SCM-avtalet) samt artikel 26 i grundförordningen. Före kontrollen skickades en utförlig skrivelse till den kinesiska regeringen med en bekräftelse av dagordningen (dagar och grupper av förmånssystem att diskutera per kontrolldag) och en begäran om att de myndigheter som ansvarar för respektive system och de tjänstemän som deltagit i utarbetandet av den kinesiska regeringens inlagor skulle närvara. Kommissionen förklarade också före kontrollbesöken på plats att endast den kinesiska regeringen känner till vilka myndigheter som ansvarar för de system som skulle undersökas och vet vilka tjänstemän som lämpligen bör delta i kontrollen och svara på frågor. I fråga om förteckningen över särskilda frågor förklarade kommissionen före och efter kontrollbesöken på plats att den inte var obligatorisk enligt WTO- eller EU-lagstiftningen och att syftet med undersökningen var att kontrollera den kinesiska regeringens svar på frågeformuläret och de relevanta kompletterande inlagorna. Kontrollen skulle därför följa uppläggningsen i dessa dokument. Kommissionen skulle också försöka att inhämta och klargöra ytterligare uppgifter som behövdes för det pågående förfarandet, men de exakta frågorna i det sammanhanget skulle vara beroende av den kinesiska regeringens svar på den inledande kontrollen av dess svar. Det gjordes också klart för den kinesiska regeringen före kontrollbesöken på plats att en vägran att tillhandahålla nödvändiga upplysningar eller bistå den undersökande myndigheten i kontrollen av information och uppgifter som bedömdes nödvändiga för förfarandet kan få negativa effekter på undersökningsförfarandet. Kinas regering

erinrades också om konsekvenserna av bestämmelserna i artikel 28 i grundförordningen.

- (59) Under kontrollbesöket på plats hos det kinesiska handelsministeriet i Peking försökte kommissionen i enlighet med bestämmelserna i artiklarna 11 och 26 i grundförordningen kontrollera den lämnade informationen utifrån de styrkande handlingar som användes för utarbetandet av den kinesiska regeringens svar. Kommissionen drog därför den preliminära slutsatsen att avsaknaden av information och styrkande handlingar inte gjorde det möjligt att genomföra en ordentlig kontroll av svaren på frågeformuläret. Vidare hade viss information inte lämnats alls trots att den uttryckligen hade begärts och vissa frågor hade helt enkelt inte besvarats. Den kinesiska regeringen uppmärksammades i enlighet med artikel 28.1 och 28.6 i grundförordningen på följderna av bristande samarbetsvilja.
- (60) Den kinesiska regeringen hävdade att den undersökande myndigheten skulle bedöma behovet av information på ett rimligt sätt och inte missbruka sina rättigheter. Det hävdades också att även om uppgifterna inte bedömdes vara idealiska ur alla aspekter borde de inte lämnas utan avseende. På grundval av ovannämnda argument vidhöll den kinesiska regeringen att den samarbetade efter bästa förmåga och att dess svar på frågeformuläret var fullständigt. Man hävdade också att kontrollbesöket på plats var dåligt planerat eftersom skrivelsen före kontrollen inte gav en rimlig uppfattning om vad som skulle kontrolleras och kommissionen inte genomförde särskilda besök för kontroll på plats av varje regering. Vidare framfördes det att kommissionen lade en orimligt stor börda på den kinesiska regeringen och begärde upplysningar som var irrelevanta och onödiga.
- (61) När det gäller planeringen av kontrollen på plats erinras det om att den kinesiska regeringen godkänt planeringen av mötet och besöket. Diskussionerna om tidpunkten för kontrollbesöket på plats ägde faktiskt rum under augusti 2010. Kommissionen föreslog från början att kontrollbesöket på plats skulle äga rum i oktober 2010 och ändrade därefter sitt förslag två gånger på kinesisk begäran, första gången till andra veckan i oktober 2010 och slutligen till tredje veckan i oktober 2010. Således finns det ingen grund för klagomål om planeringen av besöken på plats, eftersom kommissionen gjorde sitt yttersta för att tillmötesgå varje vederbörligen motiverad begäran från kineserna. I fråga om de begärda uppgifterna noteras det att den kinesiska regeringen aldrig har invänt mot utformningen av frågeformuläret eller det sätt på vilket uppgifter begärdes. Det kinesiska handelsministeriet lämnade på den kinesiska regeringens vägnar dess svar på frågeformuläret och därefter följande framställningar. Kommissionen begärde uppgifter som den ansåg nödvändiga för att komma fram till ett representativt resultat och efterfrågade konsekvent samma uppgifter och upplysningar under hela undersökningsförfarandet och begärde att den kinesiska regeringen skulle förklara de lämnade uppgifterna och deras innebörd för de undersökta systemen.

4.2. De enskilda systemen

- (62) På grundval av uppgifterna i klagomålet och svaren på kommissionens frågeformulär undersöktes följande system, som påstods inbegripa beviljande av subventioner från den statliga myndigheten:

I) System med förmånslån till tillverkare av bestruket papper

II) *Program för inkomstskatt*

- *Skattemässig särbehandling av högteknologiska eller spjutspetsteknologiska företag*
- *Skattemässig särbehandling av forskning och utveckling*
- *Skillnader ifråga om skattebefrielse på utdelning mellan berättigade inhemska företag.*

III) *Program för indirekt beskattning och importtullar*

- *Befrielse från mervärdesskatt och tull för importerad utrustning*
- *Nedsatt mervärdesskatt för utrustning av inhemsk tillverkning*
- *Skatter och avgifter för stadsunderhåll, byggande samt utbildningstillägg för företag med utländska investeringar (nedan kallad FIE-företag)*

IV) *Bidragsprogram*

- *Kända varumärken*
- *Särskilda anslag för att främja projekt med utländska investeringar*
- *Hjälp till svarande i antidumpningsärenden*
- *Shouguang – bidrag till teknisk upprustning*
- *Suzhou Industrial Park – fond för immateriell äganderätt*
- *Bidrag från fonden för högteknologisk industriell utveckling*
- *Stöd från Suzhou Industrial Park för upprätthållande av tillväxt*
- *Särskild fond för behandling av vattenföroreningar i sjön Taihu i Jiangsuprovinen*
- *Särskild fond för energibesparingar i Suzhou Industrial Park*
- *Särskild fond för minskning av de totala utsläppen av svåra föroreningar på kommunal nivå i kommunen Suzhou*
- *Stöd till vattenhushållning och utsläppsminskning*
- *Stöd till miljöskyddsåtgärder från Suzhous miljöskyddsbyrå*
- *Stöd till energisparande åtgärder i Shouguang*

V) *Statligt tillhandahållande av varor och tjänster mot otillräcklig ersättning*

- *Tillhandahållande av rätt till markanvändning*
- *Tillhandahållande av kemikalier för papperstillverkning*

4.2.1. System med förmånslån till tillverkare av bestruket papper

a) Inledning

(63) Det påstås att de kinesiska tillverkarna av den berörda produkten åtnjuter lån till låg ränta från statliga politiska banker och statligt ägda affärsbanker i överensstämmelse med den kinesiska regeringens politik att ge ekonomiskt stöd för att främja och stödja pappersindustrins tillväxt och utveckling i Kina. Såsom framgår av femårsplanen och industripolitiken har papperstillverkningsindustrin dragit nytta av förmånliga finansieringsinitiativ från bankväsendet.

b) Användande av tillgängliga uppgifter

(64) På grundval av informationen i klagomålet försökte kommissionen att undersöka bankutlåningen till tillverkare av bestruket papper. Det ansågs därför nödvändigt att begära att den kinesiska regeringen i svaret på frågeformuläret och senare inlagor skulle lämna specifika uppgifter och information om en rad statliga planer och projekt för att främja och stödja utvecklingen av Kinas papperssektor. Det rörde sig om följande planer och projekt:

- Den tionde femårsplanen för Kinas civila ekonomi och sociala utveckling (nedan kallad *den tionde femårsplanen*)
- Den tionde femårsplanen inom papperstillverkningsindustrin (nedan kallad *papperstillverkningsplanen*)
- Den tionde femårsplanen och 2010 års särskilda plan för inrättandet av ett nationellt integrationsprojekt för skogsbruk och papperstillverkning (nedan kallat *integrationsprojektet*)
- Statsrådets beslut nr 40 om utfärdande och genomförande av tillfälliga bestämmelser om främjande av industriell strukturanpassning (nedan kallat *beslut nr 40*)
- Vägledande katalog för omläggning av industristrukturen (nedan kallad *vägledande katalogen*)
- Riktlinjer för den elfte femårsplanen för nationell ekonomisk och social utveckling (2006–2010) (nedan kallad *den elfte femårsplanen*)
- Statsrådets cirkulär om uppnåendet av huvudmålen i den elfte femårsplanen och uppdelningen av uppgifter (nedan kallad *genomförandecirkuläret om den elfte femårsplanen*)
- 2007 års utvecklingspolitik för papperstillverkningsindustrin (nedan kallad *2007 års papperstillverkningsplan*)
- Utvecklingsplanen för Guandong
- Den elfte femårsplanen för staden Zhanjiang

– Den elfte femårsplanen för kommunen Jining

- (65) Den kinesiska regeringen lämnade endast en del av de begärda uppgifterna om planerna. Endast två av de begärda planerna tillhandahölls till fullo, dvs. den kinesiska versionen tillsammans med en engelsk översättning (beslut nr 40 samt den vägledande katalogen för omläggning av industristrukturen). I fråga om de tre regionala planer som kommissionen ursprungligen begärde, framförde de kinesiska myndigheterna att de inte var relevanta eftersom det inte finns några samarbetsvilliga exporterande tillverkare i dessa regioner. De tillhandahölls därför inte. Kommissionen godtog detta, men begärde utvecklingsplanerna för de områden (regioner, provinser, kommuner) där de samarbetsvilliga exporterande tillverkarna är etablerade. Den kinesiska regeringen tillhandahöll kopior av den elfte femårsplanen för Jiangsuprovinen och den elfte femårsplanen för Shandongprovinen, men ingen översättning alls, inte ens en översättning av innehållsförteckningen. I fråga om de båda planer som inte tillhandahölls, framförde den kinesiska regeringen att de gällde perioden 2000–2005 och således var föråldrade. Kommissionen godtog detta. De återstående planerna tillhandahölls endast på kinesiska (integrationsprojekt, den elfte femårsplanen, genomförandecirkuläret för den elfte femårsplanen, 2007 års papperstillverkningsplan) tillsammans med engelska innehållsförteckningar. Den kinesiska regeringen hävdade att kommissionens begäran var för betungande och att man endast hade begränsade resurser och därför inte kunde översätta texterna.
- (66) Det noteras med avseende på ovanstående att kommissionen begärde uppgifter som bedömdes vara nödvändiga för undersökningen eftersom de ovannämnda dokumenten hade nämnts i klagomålet. Vidare har kommissionen upprepade gånger betonat att de begärda dokumenten måste tillhandahållas på engelska. Det är nödvändigt för detta slag av originalhandling, eftersom det är omöjligt att enbart utifrån registret avgöra vilken del av dokumentet som är relevant för undersökningen. De planer som tillhandahölls på engelska var inte heller omfattande och det tycks finnas kopior på engelska av den relevanta dokumentationen, antingen från oberoende källor (juristfirmor är specialiserade på kinesisk rätt) eller från antisubventionsundersökningar som Förenta staterna genomfört i Kina.
- (67) Följaktligen hade kommissionen möjlighet att kontrollera endast följande dokument: beslut nr 40, vägledande katalogen och 2007 års papperstillverkningsplan, som det fanns en engelsk version av i klagomålet och som också tillhandahölls av en exporterande tillverkare.
- (68) För att undersöka omfattningen av statliga ingripanden på den kinesiska finansmarknaden och få den nödvändiga överblicken över finanssektorn i Kina, begärde kommissionen information om hur stor andel staten äger av finansinstitut och uppgifter om storleken/procentandelen när det gäller lån från statligt ägda banker. Den kinesiska regeringen hävdade att den inte hade några uppgifter om innehavet av bankaktier, trots att det i artikel 61 i lag nr 13 om affärsbanker [2003] föreskrivs att bankerna ska rapportera dessa uppgifter ”till statsrådets banktillsynsorgan och till Kinas folkbank (*People's Bank of China*)”. I fråga om belopp/procentandelar lån som ges av statligt ägda banker bekräftade den kinesiska regeringen att även om relevanta uppgifter registreras kunde den inte tillhandahålla dem. Kommissionen underlättade den kinesiska regeringens arbete ytterligare genom att begränsa den begärda informationen till enbart procentandelen statligt ägande av sådana finansinstitut som befunnits ge lån till de samarbetsvilliga exporterande tillverkarna. Trots detta

tillhandahöll den kinesiska regeringen inte relevanta uppgifter ens för detta begränsade segment av de finansinstitut som är verksamma i Kina.

- (69) För att undersöka de kinesiska bankernas utlåningspolitik (t.ex. metoder att fastställa utlåningsräntor, lånebedömningar), uppmanades den kinesiska regeringen att lämna information om den politik som följs av de relevanta statliga myndigheterna, dvs. Kinas Folkbank (*People's Bank of China*) och banktillsynskommissionen. Den kinesiska regeringen tillhandahöll inte någon relevant information om utlåningspolitiken. Inga dokument, förordningar eller riktlinjer till bankväsendet från banktillsynskommissionen tillhandahölls för att bestyrka dess roll i fastställandet av räntesatser och dess relation till bankväsendet. Vidare gavs ingen förklaring, trots att detta uttryckligen begärdes, av tillämpningen av lag nr 13 om affärsbanker [2003] och särskilt artiklarna 34, 38 och 39 i denna, som innehåller grundbestämmelserna för affärsbankernas utlåning och övriga verksamhet.
- (70) För att undersöka den utlåningspolitik som följs av de kinesiska banker som tillhandahöll lån under undersökningsperioden till de samarbetsvilliga exporterande tillverkarna, begärde kommissionen att den kinesiska regeringen skulle anordna möten med olika banker som hade gett lån till de samarbetsvilliga exporterande tillverkarna för att kunna kontrollera informationen om förmånslån till tillverkare av bestruket finpapper i Kina. Den kinesiska regeringen hävdade att den inte kunde ingripa i statligt ägda banker för att ordna sådana möten. Därför har inga bevis inhämtats från kinesiska banker om huruvida och i så fall hur kinesiska banker gör en bedömning av kreditrisken när de beviljar lån.
- (71) Den kinesiska regeringen uppmärksammades i enlighet med artikel 28.1 och 28.6 i grundförordningen på följderna av bristande samarbetsvilja. På grund av det bristande samarbetet blev det nödvändigt att, utöver relevanta dokument från de kinesiska myndigheterna som andra parter överlämnade, använda uppgifter från andrahandskällor, däribland klagomålet och offentligt tillgänglig information som inhämtats via internet. Den kinesiska regeringen invände mot användandet av tillgängliga uppgifter men tillhandahöll inte några nya bevis.
- (72) De samarbetsvilliga exporterande tillverkarna uppmanades också att anordna möten med de banker som hade gett lån till dem under undersökningsperioden för att kontrollera information om förmånslån till tillverkarna av bestruket finpapper i Kina. Inga sådana möten ägde dock rum. De samarbetsvilliga exporterande tillverkarna förmedlade kommissionens upprepade begäran om dessa möten, men de berörda bankerna vägrade att samarbeta med undersökningen. De samarbetsvilliga exporterande tillverkarna uppmärksammades i enlighet med artikel 28.1 och 28.6 i grundförordningen på följderna av bristande samarbetsvilja. På grund av denna avsaknad av samarbete ansågs det nödvändigt att bygga alla slutsatser i fråga om de lån bankerna gett de samarbetsvilliga exporterande tillverkarna på tillgängliga uppgifter. De samarbetsvilliga exporterande tillverkarna invände mot användandet av tillgängliga uppgifter men tillhandahöll inte några ytterligare bevis.
- (73) En kinesisk exporterande tillverkare uppmanades att ge särskilda upplysningar om ett visst avtal om skuldsanering med tre kinesiska banker. Den berörda exporterande tillverkaren vägrade emellertid att lämna nödvändiga uppgifter. Följaktligen var det omöjligt att kontrollera det övergripande avtalet och motsvarande avtalade lån eller de särskilda aspekterna som lånetid, amorteringsplaner och räntesatser. Den

samarbetsvilliga exporterande tillverkaren uppmärksammades i enlighet med artikel 28.1 och 28.6 i grundförordningen på följderna av bristande samarbetsvilja. På grund av denna avsaknad av samarbete ansågs det nödvändigt att bygga alla slutsatser i fråga om de lån bankerna gett den samarbetsvilliga exporterande tillverkaren på tillgängliga uppgifter. Den samarbetsvilliga exporterande tillverkaren invände mot användandet av tillgängliga uppgifter men tillhandahöll inte några ytterligare bevis.

c) *Resultat av undersökningen*

- i) Statliga ingripanden i bank- och finanssystemet för förmånslån till papperstillverkningsindustrin

– *De statliga planernas roll*

- (74) I undersökningen fastställdes det att det finns särskilda politiska planer för papperstillverkningsindustrin. I dessa planer föreskrivs det att de statliga myndigheterna ska nära övervaka den papperstillverkande industrins resultat och genomföra särskilda politiska initiativ (t.ex. genomförandedekret) för att uppfylla målen i de politiska planerna. I undersökningen fastställdes det vidare att det i de särskilda politiska planerna finns bestämmelser om förmånslån till papperstillverkningsindustrin.
- (75) Det framgår tydligt vid en granskning av beslut nr 40 och det särskilda finansieringsavsnittet i 2007 års papperstillverkningsplan att det statliga kinesiska planeringssystemet ålägger bankerna att ge lån till papperstillverkningsindustrin.
- (76) När det gäller beslut nr 40, noteras det att denna rättsakt är en föreskrift från statsrådet, dvs. Kinas högsta förvaltningsorgan, och att den därför är rättsligt bindande för andra offentliga organ och de ekonomiska aktörerna. I beslutet klassificeras industrisektorerna i ”främjade, begränsade och avskaffade projekt”. Denna rättsakt utgör en industripolitisk riktlinje som tillsammans med den vägledande katalogen visar hur den kinesiska regeringen bedriver en politik för att främja och stödja grupper av företag eller branscher, t.ex. papperstillverkningsindustrin, som i vägledande katalogen klassificeras som en ”främjad industri”. I fråga om antalet industrier som klassificeras som ”främjade” noteras att det rör sig om totalt 26, vilka bara utgör en liten del av den kinesiska ekonomin. Vidare ges endast vissa verksamheter inom dessa 26 sektorer statusen ”främjad”. I beslut nr 40 föreskrivs det också i artikel 17 att ”främjade investeringsprojekt” ska få särskilda privilegier och incitament (ekonomiskt stöd, befrielse från importtullar, momsbefrielse, skattebefrielse). När det gäller ”begränsade och avskaffade projekt” bemyndigas däremot de statliga myndigheterna genom beslut nr 40 att ingripa direkt för att reglera marknaden. I artiklarna 18 och 19 åläggs faktiskt den behöriga myndigheten att hindra att finansinstitut ger lån. Där åläggs även det statliga pridförvaltningsdepartementet att höja elpriset och eldistributionsföretagen att sluta leverera el till dessa ”begränsade och avskaffade projekt”. Det är uppenbart att beslut nr 40 innehåller bindande föreskrifter för alla ekonomiska institutioner om att stödja främjade industrier, varav en är papperstillverkningsindustrin.
- (77) I fråga om 2007 års papperstillverkningsplan noteras det att den innehåller särskilda villkor, riktlinjer och mål för papperstillverkningsindustrin. I planen beskrivs läget för papperstillverkningsindustrin i Kina (t.ex. antalet företag, produktion, konsumtion och export, statistik om typen av använda råvaror). I planen fastställs politiska riktlinjer

och mål för papperstillverkningsindustrin i fråga om industrilokalisering, användning av råvaror, användning av teknik och utrustning, produktstrukturen samt papperstillverkarnas organisatoriska struktur. I planen fastställs även ”kriterier för tillträde” för papperstillverkningsindustrin genom särskilda krav på företagens ekonomiska ställning (förhållandet mellan tillgångar och skulder), kreditbetyg och särskilda stordriftsmål och marknadsandelar samt energi- och vattenförbrukningsmål som företagen ska uppnå. Företagen åläggs att upprätta utvecklingsplaner utifrån 2007 års papperstillverkningsplan. De lokala provinserna och regionerna instrueras att delta i genomförandet av planen, och ett helt kapitel ägnas åt investering i och finansiering av papperstillverkningsindustrin. Här är det av intresse att notera att det i planen tydligt anges att finansinstitutet inte ska bevilja lån till något projekt som inte följer dess bestämmelser. Sammanfattningsvis framgår det tydligt av formuleringarna att 2007 års papperstillverkningsplan är ett särskilt statligt instrument vars syfte är att reglera papperstillverkningsindustrin i Kina och inte kan betraktas som något annat än ett tvingande industripolitiskt instrument som ska tillämpas konkret av berörda parter i Kina (statliga myndigheter, finansinstitut och tillverkare).

- (78) Den kinesiska regeringen hävdade att 2007 års papperstillverkningsplan ska betraktas som en vägledande plan utan bindande verkan. Den framförde också att ingen av de statliga planerna och projekten av detta slag är rättsligt bindande och följaktligen kan inget ekonomiskt bidrag och ingen förmån beviljas inom ramen för dessa planer och projekt. Det räcker dock med att läsa 2007 papperstillverkningsplan och de ovannämnda bestämmelserna för att förstå att den inte kan betraktas som en icke-bindande riktlinje. I det avseendet kan man notera att det i 2007 års papperstillverkningsplan bland annat står att *”Den industriella utvecklingspolitiken grundas på kraven att slutföra reformeringen av den socialistiska marknadsekonomin med tillhörande lagar och författningar, så att man kan inrätta en rättvis marknadsordning och en god utvecklingsmiljö, lösa de problem som finns i utvecklingen av papperstillverkningsindustrin och styra den sunda utvecklingen av industrin”*. I fråga om övriga planer och projekt som nämns i skäl 64 ovan noteras det att minst en av dem hänvisar till ett genomförandecirkulär för den elfte femårsplanen. Det är svårt att förstå hur ett dokument som påstås vara rättsligt icke-bindande (en statlig plan) kan ha en rättsligt bindande genomförandeakt (i det här fallet statsrådets cirkulär).
- (79) I artikel 34 i lag nr 13 om affärsbanker [2003] föreskrivs det dessutom att banker ska *”bedriva sin utlåningsverksamhet efter den nationella ekonomins och den sociala utvecklingens behov och under ledning av den statliga industripolitiken”*. I detta särskilda fall är den berörda statliga industripolitiken 2007 års papperstillverkningsplan. Det är således logiskt att dra slutsatsen att de lån som tillverkarna av bestruket finpapper fick från statligt ägda politiska banker och affärsbanker ges enligt statliga direktiv.
- (80) Den roll som den nationella utvecklings- och reformkommissionen spelar undersöktes också. Den kinesiska regeringen framförde att nationella utvecklings- och reformkommissionen är ett statsrådsorgan som samordnar den makroekonomiska politiken och förvaltar statliga investeringar. 2007 års papperstillverkningsplan hör till de planer som denna statliga myndighet utfärdar. Inga tillgängliga uppgifter lämnades om enligt vilket regelverk den nationella utvecklings- och reformkommissionen inrättades och verkar, exempelvis dess stadgar, trots att detta begärdes. Den enda förklaring som den kinesiska regeringen gav var att statsrådet, det högsta statliga

förvaltningsorganet, ger nationella utvecklings- och reformkommissionen instruktioner som måste följas och att denna information under alla omständigheter är irrelevant för undersökningen. Detta argument kan inte godtas. Stadgarna för den myndighet som utfärdar statliga planer anses relevanta för undersökningen eftersom statliga planer och projekt undersöks i förfarandet. Kommissionen frågade även om anledningen till att nationella utvecklings- och reformkommissionen har som stående uppdrag att samla in detaljerad information från företagen. Den kinesiska regeringen förklarade att informationen kunde samlas in via branschorganisationer och andra offentliga källor. Att det finns en mekanism för att systematiskt samla in företagsrelaterade uppgifter som ska användas i statliga planer och projekt avslöjar dock att dessa planer och projekt betraktas som ett viktigt inslag i den statliga industripolitiken.

- (81) Det följer av ovanstående att i alla beslut som fattas av finansinstitut i fråga om papperstillverkningsindustrin måste hänsyn tas till behovet att uppfylla målen i de relevanta politiska planerna. Företag som i dessa särskilda politiska planer klassificeras som ”främjade industrier” anses ha höga kreditbetyg, vilket har direkta konsekvenser för det kinesiska finansväsendets bedömning av kreditvärdigheten. Det framgår dessutom vid en granskning av det särskilda finansavsnittet i 2007 års papperstillverkningsplan och ett meddelande om kreditvärdighet som tillhandahölls av en av de samarbetsvilliga exporterande tillverkarna, att det statliga kinesiska planeringssystemet instruerar bankerna att ge lån till papperstillverkningsindustrin och att företag anses ha höga kreditbetyg eftersom de kvalificerar sig för särskilda politiska planer. Det är av intresse att notera att i meddelandet om kreditbetyg som erhöles under undersökningen kopplas företagets positiva framtidsutsikter direkt till existensen av de politiska planerna för papperstillverkningen och uppfyllandet av målen i dessa. Det finns också bevis för att de statliga myndigheterna övervakar företagets resultat eftersom de varje år prövar deras verksamhetstillstånd och därigenom får statistik om företagets ekonomi och resultat. Det fanns också bevis som hämtats från den information som lämnats av samarbetsvilliga exporterande tillverkare att Kinas Folkbank (*People's Bank of China*) i enlighet med bestämmelserna i artikel 9 i förordningen om bankernas registrering och samråd övervakar företagets lånesituation genom en årlig granskning av de lån som dessa utnyttjar under det berörda året.
- (82) Alla ovannämnda uppgifter visar att det finns en koppling mellan de särskilda politiska planerna och finansieringen av papperstillverkningsindustrin.
- *Statliga ingripanden i banksektorn*
- (83) Med avseende på de samarbetsvilliga exporterande tillverkarna fastställde undersökningen att två av dem i de flesta fall automatiskt beviljades lägsta tänkbara ränta inom de gränser som fastställts av Kinas Folkbank (*People's Bank of China*), medan två andra samarbetsvilliga exporterande tillverkare beviljades en omfattande omläggning av sina lån under 2008. De statsägda kinesiska bankerna köpte alla förfallna lån i utländska banker och för de omlagda lånen föreskrevs inte någon betydande riskpremie utöver den referensränta som fastställts av Kinas Folkbank (*People's Bank of China*).
- (84) Dessutom fastställdes i undersökningen att den kinesiska finansmarknaden karaktäriseras av statliga ingrepp eftersom de flesta stora banker är statsägda. De kinesiska myndigheterna lämnade bara en mycket begränsad information om

aktieinnehav eller ägande av bankerna i Kina. Såsom beskrivs närmare nedan, sammanställde emellertid kommissionen tillgänglig information för att komma fram till ett representativt undersökningsresultat. Vid utförandet av analysen av huruvida bankerna har eller utövar statliga befogenheter, sökte kommissionen efter information rörande inte bara statligt ägande av bankerna, utan också efter andra kännetecken, såsom statlig närvaro i företagsstyrelserna, statlig kontroll av verksamheten, utövandet av statlig politik eller statliga intressen samt huruvida bankerna inrättats genom lagstiftning.

- (85) Av de tillgängliga uppgifterna drogs slutsatsen att de statsägda bankerna i Kina har den största marknadsandelen och är de dominerande aktörerna på den kinesiska finansmarknaden. Enligt 2006 års rapport från Deutsche Bank Research om Kinas banksektor, kan de statsägda bankernas andel uppgå till över 2/3 av den kinesiska marknaden. I fråga om samma sak noterades i WTO:s handelspolitiska granskning av Kina att "*The high degree of state ownership is another notable feature of the financial sector in China*"⁵. Det är relevant att påpeka att de fyra stora statsägda bankerna (*Agricultural Bank, Bank of China, Construction Bank och Industrial and Commercial Bank*) förefaller representera över hälften av den kinesiska banksektorn. Politiska banker och andra statsägda banker är till över 50 % statligt ägda. Kommissionen begärde också in information rörande strukturen på den statliga kontrollen av de nämnda kinesiska bankerna och utövandet av politik eller politiska intressen när det gäller papperstillverkningsindustrin (dvs. företagsstyrelsen och styrelsen som representerar aktieägarna, protokoll från möten med aktieägare/företagsledning, nationalitet när det gäller aktieägare/företagsledning, utlåningspolitik och riskbedömning när det gäller lån till de samarbetsvilliga exporterande tillverkarna). Den kinesiska regeringen eller bankerna lämnade ändå inte in någon sådan information. De hänvisade bara upprepade gånger till bankernas årsredovisningar som de lämnat in. Informationen i bankernas årsredovisningar innehöll emellertid inte (och kan inte innehålla) den detaljerade information som skulle ha behövts. Kommissionen blev följaktligen tvungen att använda tillgängliga uppgifter. På grundval av de tillgängliga uppgifterna drog kommissionen slutsatsen att de nämnda bankerna kontrolleras av staten och utövar myndighetsbefogenheter på ett sådant sätt att deras verksamhet kan tillskrivas staten. De relevanta uppgifter som användes för att komma fram till ovannämnda resultat hämtades från information som lämnats av den kinesiska regeringen, årsredovisningar från kinesiska banker som antingen lämnats av den kinesiska regeringen eller som är offentligt tillgängliga, information som inhämtats från 2006 års rapport från Deutsche Bank Research om Kinas banksektor, information som lämnats av de samarbetsvilliga exporterande tillverkarna och information i klagomålet. I fråga om utländska banker uppskattar oberoende källor att de representerar en mindre del av den kinesiska banksektorn och spelar en obetydlig roll i den politiskt betingade utlåningen med uppskattningsvis så lite som 1 % av den kinesiska marknaden.⁶ Relevant offentlig information bekräftar också att kinesiska banker, särskilt de stora affärsbankerna, fortfarande förlitar sig på statligt ägda aktieägare och staten för kapitaltillskott när det råder brist på kapital till följd av kreditexpansion⁷. I fråga om de banker som gav lån till de samarbetsvilliga

⁵ Dokument WT/TPR/S/230, s. 79.

⁶ Information hämtat från 2006 års rapport från Deutsche Bank Research om Kinas banksektor.

⁷ Information som hämtats från China Monetary Report Quarter Two, 2010 från den penningpolitiska analysgruppen hos Kinas Folkbank (*People's Bank of China*), daterad den 5 augusti 2010.

exporterande tillverkarna var de huvudsakligen statsägda banker. Det framgick av ett av underlagen till de tillgängliga uppgifterna att minst 13 av 19 rapporterade banker är statsägda, bland annat två politiska banker (Kinas export- och importbank, den kinesiska utvecklingsbanken) och de större affärsbankerna i Kina, som t.ex. *Agricultural Bank of China*, *Bank of China*, *China Construction Bank* och *Industrial and Commercial Bank of China*. När det gäller de återstående statsägda bankerna begärde kommissionen igen in samma information som nämns ovan om statskontroll och utövandet av politik eller politiska intressen när det gäller papperstillverkningsindustrin. Återigen lämnades ingen sådan information in bortsett från att det igen hänvisades till bankernas årsredovisningar, vilka i de flesta fall bara fanns på kinesiska och inte i engelsk översättning. Informationen i bankernas årsredovisningar kan emellertid inte innehålla den detaljerade information som skulle ha behövts. När det gäller de politiska bankerna, fastställde undersökningen, såsom förklaras nedan, att det inte finns några tydliga rättsliga bestämmelser som reglerar dessa bankers roll och deras förhållande till regeringen. Det är också viktigt att notera att enligt den kinesiska regeringens uttalanden under kontrollen på plats, verkar det som om de politiska bankerna stöder den kinesiska regeringspolitiken och inte strävar efter vinst. Alla dessa punkter bekräftar att de nämnda bankerna kontrolleras av staten och utövar myndighetsbefogenheter på ett sådant sätt att deras verksamhet kan tillskrivas staten.

- (86) Kommissionen försökte också undersöka skillnaden mellan de politiska bankerna (enligt tillgängliga uppgifter är dessa *Kinas export- och importbank*, *Kinas utvecklingsbank* och *Kinas jordbruksutvecklingsbank*) och de statsägda affärsbankerna. Kommissionen begärde klargöranden om de båda olika typerna av finansinstitut. Den kinesiska regeringen framförde att de politiska bankerna inte har några lagstadgade föreskrifter som reglerar deras sektor, men att de kinesiska myndigheterna för närvarande arbetar på en lag om de politiska bankerna. Den hävdade också att en politisk bank (*China Development Bank*) inte borde beaktas eftersom den hade blivit ett aktiebolag och befinner sig i en ombildningsperiod. Till ovanstående kan tilläggas att den information som lämnats bekräftar att de politiska bankerna behandlas annorlunda. Trots att det inte finns något regelverk som styr sektorn för de politiska bankerna och hur dessa banker agerar på den kinesiska finansmarknaden, framgår det av de cirkulär från Kinas Folkbank (se nedan), i vilka de uttryckligen omnämns, att de har en särställning jämfört med de återstående bankerna. När det gäller den kinesiska utvecklingsbankens ställning konstateras att den kinesiska staten (via det kinesiska finansministeriet) innehar över 50 % av bankaktierna och att dess ombildning till ett aktiebolag inte har någon inverkan på den statliga styrningen.
- (87) En annan faktor som snedvrider den kinesiska finansmarknaden är den roll som Kinas Folkbank (*People's Bank of China*) spelar i fastställandet av inom vilka gränser räntan får fluktuera. I undersökningen fastställdes det att banken har särskilda bestämmelser som reglerar hur räntan får ändras i Kina. Enligt tillgänglig information fastställs dessa bestämmelser i cirkuläret från Kinas Folkbank (*People's Bank of China*) om frågor angående justering av inlånings- och utlåningsräntorna – *Yinfa* (2004) nr 251. Finansinstitut ska bevilja utlåningsräntor inom ett visst intervall i förhållande till den av Kinas Folkbank (*People's Bank of China*) fastställda referensräntan. För lån från affärsbanker och politiska banker som förvaltas affärsmässigt finns det inte någon övre gräns utan bara en nedre gräns. För kreditkooperativ i städerna och på landsbygden finns det både en nedre och en övre gräns. För förmånliga lån och lån som statsrådet reglerar särskilt, rör sig räntan inte, uppåt. Kommissionen bad också den kinesiska

regeringen att förklara definitionen och formuleringen i ovannämnda cirkulär samt den tidigare lagstiftningen (cirkulär från *People's Bank of China* om utökning av finansinstitutens intervall för utlåningsräntor - *YinFa* [2003] nr 250). Den kinesiska regeringen förklarade att de ovannämnda cirkulären ingick i en reform för att marknadsorientera räntenivåerna i Kina, men gav ingen ytterligare förklaring. Den kinesiska regeringen tillfrågades också om vilka förmånslån och andra lån som föreskrivs av statsrådet. Den kinesiska regeringen hävdade att formuleringen av den kinesiska texten gällde upptagande av andra lån som angavs av statsrådet. Den kinesiska regeringen tillhandahöll inga andra förklaringar eller relevanta dokument för att förklara varför förmånslån definieras i den kinesiska lagstiftningen. När det gäller andra slags lån är det oklart varför lagstiftaren ansåg det nödvändigt att införa möjligheten att andra lån föreskrivs av statsrådet, även om man godtar den kinesiska regeringens argument. Kommissionen begärde också förtydliganden av om de politiska lånen förvaltas affärsmässigt, såsom anges i det ovannämnda cirkuläret. Den kinesiska regeringen lämnade ingen förklaring eller något bevis om saken. Den kinesiska regeringen uppmanades också att tillhandahålla eventuella uppdateringar eller senare lagstiftning som utfärdats om det ovannämnda cirkuläret när det gäller affärsbankernas och de politiska bankernas utlåningspolitik, men ingen sådan information tillhandahölls.

(88) Slutligen noteras det att den kinesiska regeringen inte tillhandahöll några andra uppgifter eller någon statistik om det kinesiska bankväsendets struktur.

(89) På grundval av allt som sägs ovan (se skälen 74–88) och med hänsyn till avsaknaden av kinesiskt samarbete (och med hänsyn till övervägandena i skäl 90 nedan), drar kommissionen slutsatsen att finansmarknaden i Kina är snedvriden genom statliga ingripanden och att de räntor som tas ut av icke-statliga banker och andra finansinstitut troligtvis anpassas till de statliga räntesatserna. De räntor som tas ut av icke-statliga banker och andra finansinstitut kan därför inte betraktas som lämpliga affärsmässiga riktvärden för bedömningen av om statliga lån innebär en förmån.

ii) Ekonomiskt bidrag

(90) Vidare kan man med hänsyn till den samlade bevisningen dra slutsatsen att de allra flesta lånen till de båda samarbetsvilliga tillverkarna tillhandahålls av politiska eller andra statsägda banker som betraktas som offentliga organ, på grund av deras nära förbindelser med staten. De är till över 50 % statligt ägda och anses därmed styras av staten. Det finns också ytterligare bevis för att dessa banker i själva verket utövar myndighetsbefogenheter, eftersom det finns ett tydligt statligt ingripande (dvs. Kinas Folkbank, *People's Bank of China*) (se skäl 65) i hur affärsbankerna fattar beslut om räntan på lån som ges till kinesiska företag medan företag i vissa fall, såsom förklaras i skäl 83, praktiskt taget automatiskt gavs lägsta möjliga ränta inom de statligt fastställda gränserna. Under dessa omständigheter är dessa enheters utlåningspraxis direkt hänförlig till staten. Det faktum att bankerna utövar myndighetsbefogenheter bekräftas också av vad som fastställs i 2007 års papperstillverkningsplan, beslut 40 och artikel 34 i lagen om affärsbanker med avseende på uppfyllandet av regeringens industripolitik (se skälen 74–81 ovan). Det finns också en hel del indirekta bevis, bekräftade genom objektiva studier och rapporter, för att statliga ingripanden fortfarande är mycket vanligt förekommande i det kinesiska finansväsendet (se skäl 312 nedan). Slutligen kunde Kina inte lämna några upplysningar som skulle ha ökat förståelsen av de statsägda bankernas förhållande till regeringen (se skälen 68–70

och 84–86 ovan). När det gäller lån som tillhandahålls av politiska eller andra statligt ägda banker, drar kommissionen därför slutsatsen att det föreligger ett finansiellt bidrag till tillverkarna av bestruket papper i form av en direkt överföring av offentliga medel i den mening som avses i artikel 3.1 a i) i grundförordningen.

iii) Förmån

- (91) Det föreligger en förmån i enlighet med artiklarna 3.2 och 3.6 b i grundförordningen i det avseendet att statliga lån ges till mer förmånliga villkor än mottagaren skulle kunna få på marknaden. Eftersom det har fastställts att icke-statliga lån i Kina inte utgör ett lämpligt marknadsriktmärke, har denna konstruerats enligt den metod som beskrivs i skälen 96–102 nedan.

iv) Selektivitet

- (92) För att avgöra i vilken utsträckning subventionen är begränsad till vissa företag och om den är selektiv enligt artikel 4 i grundförordningen uppmanades den kinesiska regeringen att lämna information om kriterierna för rätten till subvention och om användningen av subventionen. Den kinesiska regeringen lämnade ingen sådan information. På grund av kravet i artikel 4.5 i grundförordningen att alla beslut om selektivitet ska vara ”klart och tydligt underbyggda” genom faktiska bevis, var kommissionen därför tvungen att grunda sina beslut på tillgängliga uppgifter i enlighet med artikel 28 i grundförordningen. Det bör noteras att följande föreskrivs i artikel 28.6: ”Om någon berörd part inte samarbetar eller endast delvis samarbetar så att relevanta uppgifter därigenom undanhålls, kan resultatet utfalla mindre gynnsamt för parten än om denne hade samarbetat.” De uppgifter som beaktades var följande:

- De bevis för selektivitet som klaganden tillhandahållit.
- Resultaten (se skälen 77 och 78) att särskilda subventioner kanaliseras till papperstillverkningsindustrin via en särskild sektorsplan, dvs. papperstillverkningsplanen.
- Bevisen (se skäl 76) för att papperstillverkningsindustrin är en ”främjad industri” (beslut nr 40).
- I artikel 34 i lag nr 13 om affärsbanker (2003) (se skäl 79) föreskrivs att affärsbanker ska bedriva sin utlåningsverksamhet efter den nationella ekonomins och den sociala utvecklingens behov och i överensstämmelse med andan i den statliga industripolitiken, dvs. i detta fall andan i papperstillverkningsplanen.
- Resultaten (se skäl 81) att det kinesiska statliga planeringssystemet instruerar bankerna att ge lån till papperstillverkningsindustrin och företag som anses ha höga kreditbetyg eftersom de kvalificerar sig för särskilda politiska planer.

- (93) Mot bakgrund av ovanstående och i avsaknad av samarbete från den kinesiska regeringen visar de tillgängliga bevisen att de subventioner som beviljas till företag i pappersindustrin inte är allmänt tillgängliga och således är selektiva enligt artikel 4.2 a grundförordningen. Mot bakgrund av den kinesiska regeringens bristande samarbete finns det inget som tyder på att rätten till subventioner bygger på objektiva kriterier eller villkor enligt artikel 4.2 b i grundförordningen.

d) *Slutsats*

- (94) Med hänsyn till ovanstående måste finansieringen av papperstillverkningsindustrin betraktas som en subvention.
- (95) Med hänsyn till att det föreligger ett ekonomiskt bidrag, en förmån för de exporterande tillverkarna och selektivitet anses subventionen vara utjämningsbar.

e) *Beräkning av subventionens storlek*

- (96) Storleken på den utjämningsbara subventionen beräknades på grundval av den förmån som mottagarna konstaterats få under undersökningsperioden. I enlighet med artikel 6b i grundförordningen anses den förmån som det lånande företaget får vara skillnaden mellan det belopp som det företaget betalar för det offentliga lånet och det belopp som företaget skulle ha behövt betala för ett likvärdigt kommersiellt lån som det skulle kunna få på marknaden.
- (97) Såsom förklaras ovan avspeglar de lån som tillhandahålls av kinesiska banker ett betydande statligt ingrepp i banksektorn och reflekterar inte räntorna på en fungerande marknad. Ett lämpligt marknadsriktmärke har därför konstruerats med hjälp av den metod som beskrivs nedan. På grund av avsaknaden av samarbete från den kinesiska regeringen har kommissionen också förlitat sig på tillgängliga uppgifter för fastställandet av en lämplig referensränta.
- (98) För konstruerandet av ett lämpligt riktämärke anses det rimligt att tillämpa kinesiska räntor justerade för att avspegla normal marknadsrisk. I en situation då exportörernas nuvarande ekonomiska ställning har upprättats på en snedvriden marknad och det inte finns någon tillförlitlig information från de kinesiska bankerna om riskmätningen och fastställandet av kreditbetyg, ansågs det nödvändigt att inte ta de kinesiska exportörernas kreditvärdighet för vad de uppges att vara, utan att tillämpa ett påslag för att avspegla den potentiella effekten av den snedvridna kinesiska marknaden på deras ekonomiska ställning.
- (99) Med avseende på ovanstående (se skälen 68–72) ombads både den kinesiska regeringen och de samarbetsvilliga kinesiska tillverkarna att lämna information om de kinesiska bankernas utlåningspolitik och hur lån tilldelats de exporterande tillverkarna. Parterna lämnade ingen information trots att den begärdes upprepade gånger. På grund av avsaknaden av samarbete och i överensstämmelse med bestämmelserna i artikel 28.6 i grundförordningen får det anses att alla företag i Kina skulle betygsättas som låntagare utan tillfredsställande kreditbetyg ("Non-investment grade", betyget BB från Bloomberg) och skulle tillämpa en lämplig avkastning som kan förväntas på obligationer som utfärdats av företag med detta betyg på den standardutlåningsränta som tillämpas av Kinas Folkbank (*People's Bank of China*). För lån i utländsk valuta tillämpar kommissionen den lämpliga avkastning som kan förväntas på obligationer utfärdade av företag med detta kreditbetyg på standardutlåningsräntan i de berörda kinesiska låneavtalen (*Libor*-ränta). Med hänsyn till den totala avsaknaden av samarbete från den kinesiska regeringen när det gäller att lämna information om eller tillträde till statligt ägda banker, anses det lämpligt att i enlighet med artikel 28.6 i grundförordningen använda kreditbetyget BB (non-investment grade-speculative) mot bakgrund av samtliga tillgängliga uppgifter.

- (100) Förmånen för de exporterande tillverkarna har beräknats med beaktande av ränteskillnaden, uttryckt som en procentsats, multiplicerat med den utestående delen av lånet, dvs. den ränta som inte erlagts under undersökningsperioden. Detta belopp fördelades sedan över de samarbetsvilliga tillverkarnas totala omsättning.
- (101) Såsom anges i skäl 73, vägrade en av de exporterande tillverkarna att lämna ett viktigt skuldsaneringsavtal. Därför var det omöjligt att kontrollera de grundläggande uppgifter som rapporterats om de lån som är hänförliga till detta avtal, exempelvis låneräntan, löptiden och återbetalningsplanen. Den exporterande tillverkaren kunde inte heller bevisa att den amorterade de lån som är hänförliga till detta avtal. Vid beräkningen av förmånen betraktades dessa lån därför som ett bidrag och fördelades över undersökningsperioden i tillägg till den ränta som inte erlagts under undersökningsperioden, såsom förklarats i skäl 100 ovan.
- (102) Den subventionsnivå som under undersökningsperioden fastställdes avseende detta system uppgår till 5,37 % för APP-företagen och 1,26 % för Chenming-företagen.

4.2.2. Program för inkomstskatt

Skattemässig särbehandling av högteknologiska och spjutspetsteknologiska företag

- (103) Enligt detta system får företag som ansökt om och beviljats licens som högteknologiskt eller spjutspetsteknologiskt företag reducerad skattesats, 15 % i stället för normala 25 %.

a) Rättslig grund

- (104) Systemet ger en förmånlig skattebehandling i enlighet med artikel 28 i Kinas lag om företagsbeskattning (nr 63 utfärdad den 16 mars 2007) och administrativa bestämmelser om fastställandet av högteknologiska eller spjutspetsteknologiska företag. Meddelandet från den statliga skatteförvaltningen om frågor som gäller högteknologiska eller spjutspetsteknologiska företags betalning av inkomstskatt (Guo Shui Han [2008] nr 985) handlar om detta system och ger mer information om hur det tillämpas.

b) Villkor

- (105) I artikel 10 i de administrativa bestämmelserna om fastställande av högteknologiska eller spjutspetsteknologiska företag förtecknas kriterierna för att företag ska ha rätt att omfattas av systemet. Om ett företag uppfyller alla villkor som föreskrivs i artikel 10, måste det inge en ansökan till de berörda myndigheterna enligt förfarandet i artikel 11 i samma lag.

c) Praktisk tillämpning

- (106) Varje företag som vill ansöka ska inge en elektronisk ansökan till den lokala forsknings- och teknikbyrån, som gör en inledande prövning. Därefter lämnar den lokala forsknings- och teknikbyrån en rekommendation till provinsens forsknings- och teknikdepartement. Innan departementet fattar beslut om att utfärda en licens om att företaget är högteknologiskt eller spjutspetsteknologiskt kan det besluta att även genomföra en undersökning i det ansökande företags lokaler.

d) *Resultat av undersökningen*

(107) Systemet användes av tre av de samarbetsvilliga exporterande tillverkarna, vilka erhöll förmåner under undersökningsperioden. Den kinesiska regeringen tillhandahöll visserligen inte några administrativa bestämmelser, men de exporterande tillverkarna överlämnade de tillgängliga rättsakterna. Även utifrån dessa texter var det svårt att urskilja ansökningsförfarandet, som fortsätter att framstå som vagt och inte transparent.

e) *Slutsats*

(108) Mot bakgrund av ovanstående anses systemet utgöra en subvention i enlighet med artikel 3.1 a ii och artikel 3.2 i grundförordningen i form av uteblivna statliga intäkter som innebär att de mottagande företagen beviljats en förmån.

(109) För att avgöra i vilken utsträckning subventionen är begränsad till vissa företag och om den är selektiv enligt artikel 4 i grundförordningen uppmanades den kinesiska regeringen att lämna information om kriterierna för rätten till subvention och om användningen av subventionen. Den kinesiska regeringen lämnade ingen sådan information. På grund av kravet i artikel 4.5 i grundförordningen att alla beslut om selektivitet ska vara ”klart och tydligt underbyggda” genom faktiska bevis, var kommissionen därför tvungen att grunda sina beslut på tillgängliga uppgifter, såsom anges i avsnitt 4.1, i enlighet med artikel 28 i grundförordningen.

(110) Subventionssystemet är selektivt i den mening som avses i artikel 4.2 a i grundförordningen, eftersom den lagstiftning som den beviljande myndigheten omfattas av begränsar tillgången till detta system till vissa företag och industrier som klassificeras som främjade, exempelvis sådana som tillverkar bestruket papper. I kapitel 4 om skatteincitament i den kinesiska lagen om företagsbeskattning (nr 63 utfärdad den 16 mars 2007) föreskrivs i artikel 25 att ”*staten beviljar skatteincitament till viktiga industrier och projekt som staten stöder och främjar*”. Så vitt kommissionen förstår återfinns principerna för att ett företag ska betraktas som främjat och klassificeringen i statsrådets beslut nr 40 (artikel 14) och i den vägledande katalogen över industriell omstrukturering. Det finns inte heller några objektiva kriterier för rätten att omfattas av systemet och inga avgörande bevis som gör det möjligt att i enlighet med artikel 4.2 b i grundförordningen dra slutsatsen att rätten beviljas automatiskt. Även om vissa administrativa bestämmelser inhämtades under besöket hos de exporterande tillverkarna gör avsaknaden av samarbete från de kinesiska myndigheterna det omöjligt att bedöma om det finns några sådana objektiva kriterier.

(111) Med hänsyn tagen till ovanstående anses denna subvention vara utjämningsbar.

f) *Beräkning av subventionens storlek*

(112) Storleken på den utjämningsbara subventionen beräknades på grundval av den förmån som mottagarna konstaterats få under undersökningsperioden. Mottagarens förmån anses vara den sammanlagda skatt som ska betalas på inkomster som beskattas enligt normal skattesats, efter avdrag av det belopp som ska betalas enligt den reducerade skattesatsen. I enlighet med artikel 7.2 i grundförordningen fördelades subventionsbeloppet (täljaren) över de samarbetsvilliga exporterande tillverkarnas totala omsättning under undersökningsperioden, eftersom subventionen inte var

knuten till exportresultat och inte beviljades på grundval av framställda, producerade, exporterade eller transporterade kvantiteter.

- (113) Den subventionsnivå som under undersökningsperioden fastställdes avseende detta system för de samarbetsvilliga exporterande tillverkarna uppgår till 1,22 % för APP-gruppen och till 0,58 % för Chenming-gruppen.

Skattemässig särbehandling av forskning och utveckling (FoU)

- (114) Detta system ger en förmån till alla företag vars genomförande av FoU-projekt har erkänts. Erkännandet ger rätt att dra av 50 % av de faktiska kostnaderna för de godkända projekten från företagsskatten.

a) Rättslig grund

- (115) Systemet ger en förmånlig skattebehandling i enlighet med artikel 30.1 i den kinesiska lagen om företagsbeskattning (nr 63 utfärdad den 16 mars 2007), artikel 95 i de kinesiska tillämpningsföreskrifterna om företagsbeskattning, det kinesiska statsrådets dekret nr 512, utfärdad den 6 december 2007 samt riktlinjer för centrala områden (meddelande nr 6, 2007).

b) Villkor

- (116) Detta system ger en förmån till företag vars genomförande av FoU-projekt har erkänts. De FoU-projekt som omfattas av systemet är endast sådana som bedrivs av företag inom högteknologiska eller spjutspetsteknologiska sektorer som får prioriterat stöd från staten och projekt som förtecknas i riktlinjerna för viktiga områden för högteknologisk industrialisering enligt den gällande utvecklingsprioriteringen som utfärdats av den nationella utvecklings- och reformkommissionen.

c) Praktisk tillämpning

- (117) Varje företag som vill ansöka ska lämna detaljerade uppgifter om FoU-projekten till den lokala forsknings- och teknikbyrån. Efter prövning utfärdar skattebyrån godkännandet. Företagets beskattningsbara inkomst reduceras med 50 % av de faktiska kostnaderna för godkända projekt.

d) Resultat av undersökningen

- (118) Systemet användes av de samarbetsvilliga exporterande tillverkarna, vilka erhöll förmåner under undersökningsperioden. Den kinesiska regeringen tillhandahöll visserligen inte några administrativa bestämmelser, men de exporterande tillverkarna överlämnade de tillgängliga rättsakterna. Även utifrån dessa texter var det dock svårt att urskilja ansökningsförfarandet, som fortsätter att framstå som vagt och inte transparent.

e) Slutsats

- (119) Mot bakgrund av ovanstående måste systemet anses utgöra en subvention i enlighet med artikel 3.1 a ii och artikel 3.2 i grundförordningen i form av uteblivna statliga intäkter som innebär att de mottagande företagen beviljats en förmån.

- (120) För att avgöra i vilken utsträckning subventionen är begränsad till vissa företag och om den är selektiv enligt artikel 4 i grundförordningen, ombads den kinesiska regeringen att lämna information om kriterierna för rätten till subvention och om användningen av subventionen. Den kinesiska regeringen lämnade ingen sådan information. På grund av kravet i artikel 4.5 i grundförordningen att alla beslut om selektivitet ska vara "klart och tydligt underbyggda" genom faktiska bevis, var kommissionen därför tvungen att grunda sina beslut på tillgängliga uppgifter, såsom anges i avsnitt 4.1, i enlighet med artikel 28 i grundförordningen.
- (121) Subventionssystemet är selektivt i den mening som avses i artikel 4.2 a i grundförordningen, eftersom den lagstiftning som den beviljande myndigheten omfattas av begränsar tillgången till detta system till vissa företag och industrier som klassificeras som främjade, exempelvis sådana som tillverkar bestruket papper. Det finns inte heller några objektiva kriterier som begränsar rätten att omfattas av systemet och inga avgörande bevis som gör det möjligt att i enlighet med artikel 4.2 b i grundförordningen dra slutsatsen att rätten beviljas automatiskt. Även om vissa administrativa bestämmelser inhämtades under besöket hos de exporterande tillverkarna, gör avsaknaden av samarbete från de kinesiska myndigheterna det omöjligt att bedöma om det finns några sådana objektiva kriterier.
- (122) Med hänsyn tagen till ovanstående anses denna subvention vara utjämningsbar.

f) Beräkning av subventionens storlek

- (123) Storleken på den utjämningsbara subventionen beräknades på grundval av den förmån som mottagarna konstaterats få under undersökningsperioden. Mottagarens förmån anses vara den sammanlagda skatt som ska betalas på inkomster som beskattas enligt normal skattesats, efter avdrag av det som betalades med det extra 50-procentiga avdraget för verkliga kostnader för FoU för de godkända projekten. I enlighet med artikel 7.2 i grundförordningen fördelades subventionsbeloppet (täljaren) över de samarbetsvilliga exporterande tillverkarnas totala omsättning under undersökningsperioden, eftersom subventionen inte var knuten till exportresultat och inte beviljades på grundval av framställda, producerade, exporterade eller transporterade kvantiteter.
- (124) Den subventionsnivå som under undersökningsperioden fastställdes avseende detta system för de samarbetsvilliga exporterande tillverkarna uppgår till 0,02 % för APP-gruppen och 0,05 % för Chenming-gruppen.

Skillnader ifråga om skattebefrielse på utdelning mellan berättigade inhemska företag

- (125) Systemet gäller inhemska företag i Kina som är aktieägare i andra inhemska företag i Kina. De förstnämnda har rätt till skattebefrielse på inkomster från vissa utdelningar som betalas av de sistnämnda.

a) Rättslig grund

- (126) Systemet föreskrivs som en förmånlig skattebehandling i artikel 26 i Kinas lag om företagsbeskattning och förtydligas ytterligare i artikel 83 i tillämpningsföreskrifterna för Kinas lag om företagsbeskattning, dekret nr 512 från Kinas statsråd utfärdat den 6 december 2007.

b) *Villkor*

(127) Systemet ger en förmån till alla inhemska företag som är aktieägare i andra inhemska företag i Kina.

c) *Praktisk tillämpning*

(128) Företagen kan utnyttja detta system direkt via sin självdeklaration.

d) *Resultat av undersökningen*

(129) I de samarbetsvilliga exporterande tillverkarnas självdeklaration är ett belopp befriat från inkomstskatt. Detta belopp kallas för utdelningar, bonusar och annan inkomst på aktieinvesteringar för berättigade invånare och företag i överensstämmelse med villkoren i bilaga 5 till självdeklarationen (årsrapport om skatteförmåner). De berörda företagen betalade inte någon inkomstskatt på dessa belopp.

e) *Slutsats*

(130) Mot bakgrund av ovanstående måste systemet anses utgöra en subvention i enlighet med artikel 3.1 a ii och artikel 3.2 i grundförordningen i form av uteblivna statliga intäkter som innebär att de mottagande företagen beviljats en förmån.

(131) För att avgöra i vilken utsträckning subventionen är begränsad till vissa företag och om den är selektiv enligt artikel 4 i grundförordningen uppmanades den kinesiska regeringen att lämna information om kriterierna för rätten till subvention och om användningen av subventionen. Den kinesiska regeringen lämnade ingen sådan information. På grund av kravet i artikel 4.5 i grundförordningen att alla beslut om selektivitet ska vara ”klart och tydligt underbyggda” genom faktiska bevis, var kommissionen därför tvungen att grunda sina beslut på tillgängliga uppgifter, såsom anges i avsnitt 4.1, i enlighet med artikel 28 i grundförordningen.

(132) Subventionssystemet är selektivt i den mening som avses i artikel 4.2 a i grundförordningen, eftersom den lagstiftning som den beviljande myndigheten omfattas av begränsar tillgången till detta system till företag med hemvist i Kina med aktieinkomster från andra företag med hemvist i Kina, till skillnad från de företag som investerar i utländska företag.

(133) Eftersom alla skattesystem i kapitel 4 i Kinas lag om företagsbeskattning är förbehållna viktiga industrier och projekt som stöds eller främjas av staten i enlighet med artikel 25, är även detta system selektivt eftersom det är förbehållet vissa företag och industrier som klassificeras som främjade, bland annat industrin för tillverkning av bestruket papper. Så vitt kommissionen förstår, återfinns principerna för att ett företag ska betraktas som främjat och klassificeringen i statsrådets beslut nr 40 (artikel 14) och i den vägledande katalogen över industriell omstrukturering. I detta fall finns det inte heller några objektiva kriterier som begränsar rätten att omfattas av systemet och inga avgörande bevis som gör det möjligt att i enlighet med artikel 4.2 b i grundförordningen dra slutsatsen att rätten beviljas automatiskt. Även om vissa administrativa bestämmelser inhämtades under besöket hos de exporterande tillverkarna gör avsaknaden av samarbete från de kinesiska myndigheterna det omöjligt att bedöma om det finns några sådana objektiva kriterier.

(134) Med hänsyn tagen till ovanstående, anses denna subvention vara utjämningsbar.

f) Beräkning av subventionens storlek

(135) Storleken på den utjämningsbara subventionen beräknades på grundval av den förmån som mottagarna konstaterats få under undersökningsperioden. Mottagarens förmån anses vara den sammanlagda skatt som ska betalas inklusive inkomst i form av utdelningar från andra inhemska företag i Kina, efter avdrag av det belopp som faktiskt betalats med skattebefrielsen för aktieutdelningar. I enlighet med artikel 7.2 i grundförordningen fördelades dessa subventionsbelopp (täljare) över de samarbetsvilliga exporterande tillverkarnas totala omsättning under undersökningsperioden, eftersom subventionen inte var knuten till exportresultat och inte beviljades på grundval av framställda, producerade, exporterade eller transporterade kvantiteter.

(136) Den subventionsnivå som under undersökningsperioden fastställdes avseende detta system för de samarbetsvilliga exporterande tillverkarna uppgår till 1,34 % för APP-gruppen och till 0,21 % för Chenming-gruppen.

4.2.3. Program för indirekt beskattning och importtullar

Befrielse från mervärdesskatt och tull för importerad utrustning

(137) Systemet ger en förmån i form av befrielse från mervärdesskatt och tullfri import av kapitalvaror till FIE-företag eller inhemska företag som kan erhålla licens som statligt främjade projekt som utfärdas av de kinesiska myndigheterna i överensstämmelse med tillämplig investerings-, skatte- och tulllagstiftning.

a) Rättslig grund

(138) Systemet bygger på en rad olika rättsbestämmelser, nämligen statsrådets cirkulär nr 37/1997 om anpassning av skattepolitiken för importerad utrustning, meddelande nr 43 [2008] från finansministeriet, allmänna tullförvaltningen och den statliga skatteförvaltningen, meddelande nr 316 2006 (22 februari 2006) från den nationella utvecklings- och reformkommissionen om berörda frågor beträffande handläggning av bekräftelseskrivelse om inhemska eller utländska utlandsfinansierade projekt vars utveckling främjas av staten samt på katalogen över icke-tullbefriade importerade artiklar för FIE-företag och inhemska företag 2008.

b) Villkor

(139) Rätten att omfattas av systemet är begränsad till sökande, som kan vara FIE-företag eller inhemska företag som kan erhålla licens som statligt främjade projekt.

c) Praktisk tillämpning

(140) I enlighet med artikel I.1 i meddelande nr 316 2006 (22 februari 2006) från den nationella utvecklings- och reformkommissionen om berörda frågor beträffande handläggning av bekräftelseskrivelse om inhemska eller utländska utlandsfinansierade projekt vars utveckling främjas av staten ska utlandsfinansierade investeringsprojekt som överensstämmer ”med dem i den främjade kategorin i industrikatalogen för vägledning av utländska investeringar och katalogen över prioriterade industrier för

utländska investeringar i den centrala och västra regionen med tekniköverföring, befrias från tull och mervärdesomsättningskatt på importerad utrustning för egen användning inom den totala investeringen samt teknik, delar och komponenter samt reservdelar som importeras tillsammans med utrustningen i enlighet med kontraktet, med undantag av de varor som förtecknas i katalogen över importerade varor för utlandsfinansierade projekt som inte är skattebefriade”. Bekräftelseskrivelsen om utlandsfinansierade projekt i kategorin främjade projekt med en sammanlagd investering på 30 miljoner US-dollar eller mer ska utfärdas av den nationella utvecklings- och reformkommissionen. Bekräftelseskrivelsen om utlandsfinansierade projekt i kategorin främjade projekt med en sammanlagd investering på mindre än 30 miljoner US-dollar ska utfärdas av kommissioner eller ekonomiska kommuner på provinsnivå. Efter mottagande av bekräftelseskrivelsen för kategorin främjade projekt ska företagen uppvisa tillstånd och andra ansökningshandlingar för sina lokala tullmyndigheter för att få rätt till tull- och mervärdesskattebefrielse på importerad utrustning.

d) *Resultat av undersökningen*

(141) Alla samarbetsvilliga exporterande tillverkare omfattades av detta system.

e) *Slutsats*

(142) Mot bakgrund av ovanstående måste systemet anses utgöra en subvention i enlighet med artikel 3.1 a ii och artikel 3.2 i grundförordningen i form av uteblivna statliga intäkter som innebär att de mottagande företagen beviljats en förmån.

(143) För att avgöra i vilken utsträckning subventionen är begränsad till vissa företag och om den är selektiv enligt artikel 4 i grundförordningen uppmanades den kinesiska regeringen att lämna information om kriterierna för rätten till subvention och om användningen av subventionen. Den kinesiska regeringen lämnade ingen sådan information. På grund av kravet i artikel 4.5 i grundförordningen att alla beslut om selektivitet ska vara ”klart och tydligt underbyggda” genom faktiska bevis, var kommissionen därför tvungen att grunda sina beslut på tillgängliga uppgifter, såsom anges i avsnitt 4.1, i enlighet med artikel 28 i grundförordningen.

(144) Subventionssystemet är selektivt i den mening som avses i artikel 4.2 a i grundförordningen, eftersom den lagstiftning som den beviljande myndigheten omfattas av begränsar tillgången till detta system till företag som investerar i särskilda företagskategorier som uttömmande definierats i lagen (dvs. industrikatalogen för vägledning av utländska investeringar och katalogen för nyckelindustrier, nyckelprodukter och nyckelteknik vars utveckling staten för närvarande främjar. Det finns inte heller några objektiva kriterier för rätten att omfattas av systemet och inga avgörande bevis som gör det möjligt att i enlighet med artikel 4.2 b i grundförordningen dra slutsatsen att rätten beviljas automatiskt. Även om vissa administrativa bestämmelser inhämtades under besöket hos de exporterande tillverkarna, gör avsaknaden av samarbete från de kinesiska myndigheterna det omöjligt att bedöma om det finns några sådana objektiva kriterier.

(145) Med hänsyn tagen till ovanstående anses denna subvention vara utjämningsbar.

f) *Beräkning av subventionens storlek*

- (146) Storleken på den utjämningsbara subventionen beräknades på grundval av den förmån som mottagarna konstaterats få under undersökningsperioden. Förmånen för mottagarna beräknas genom att beakta mervärdesskatt- och tullbefrielsen för importerad utrustning. I enlighet med artikel 7.3 i grundförordningen fördelades subventionsbeloppet (täljare) över undersökningsperioden genom användning av en brukstid motsvarande den genomsnittliga avskrivningstiden för den berörda industrin (dvs. 15 år). Det på så sätt beräknade beloppet fördelades sedan över de samarbetsvilliga exporterande tillverkarnas totala omsättning under undersökningsperioden, eftersom subventionen inte är knuten till exportresultat och inte beviljas på grundval av framställda, exporterade eller transporterade kvantiteter.
- (147) Den subventionsnivå som under undersökningsperioden fastställdes avseende detta system för de samarbetsvilliga exporterande tillverkarna uppgår till 1,17 % för APP-gruppen och 0,61 % för Chenming-gruppen.

Avdrag på mervärdesskatt för utrustning av inhemsk tillverkning

- (148) Detta system ger FIE-företag förmåner i form av nedsatt mervärdesskatt för inköp av inhemskt tillverkad utrustning.

a) Rättslig grund

- (149) Systemet bygger på cirkuläret från den statliga skatteförvaltningen om offentliggörande av tillfälliga åtgärder för tilldelning av skatteåterbetalning för inköp av inhemskt tillverkad utrustning av utlandsfinansierade företag nr 171, 1999, 20/09/1999 och avslutades med cirkuläret om upphörande av politiken för skatteåterbetalning för FIE-företags inköp av inhemskt tillverkad utrustning [Caishui 2008, nr 176]. I det sistnämnda föreskrivs en övergångsperiod efter programmets avslutande den 1 januari 2009.

b) Villkor

- (150) Systemet omfattar endast FIE-företag som köper inhemskt tillverkad utrustning.

c) Praktisk tillämpning

- (151) Syftet med programmet är att återbetala mervärdesskatt som betalats av FIE-företag för inköp av inhemskt tillverkad utrustning om utrustningen inte ingår i katalogen över undantagen utrustning och om utrustningens värde inte överskrider den totala investeringsgränsen för ett FIE-företag i enlighet med ”administrativa försöksåtgärder för inköp av inhemskt tillverkad utrustning”.

d) Resultat av undersökningen

- (152) Alla samarbetsvilliga exporterande tillverkare omfattades av detta system.

e) Slutsats

- (153) Mot bakgrund av ovanstående måste systemet anses utgöra en subvention i enlighet med artikel 3.1 a ii och artikel 3.2 i grundförordningen i form av uteblivna statliga intäkter som innebär att de mottagande företagen beviljats en förmån.

- (154) För att avgöra i vilken utsträckning subventionen är begränsad till vissa företag och om den är selektiv enligt artikel 4 i grundförordningen uppmanades den kinesiska regeringen att lämna information om kriterierna för rätten till subvention och om användningen av subventionen. Den kinesiska regeringen lämnade ingen sådan information. På grund av kravet i artikel 4.5 i grundförordningen att alla beslut om selektivitet ska vara ”klart och tydligt underbyggda” genom faktiska bevis var kommissionen därför tvungen att grunda sina beslut på tillgängliga uppgifter, såsom anges i avsnitt 4.1 ovan, i enlighet med artikel 28 i grundförordningen.
- (155) Subventionssystemet är selektivt i den mening som avses i artikel 4.2 a i grundförordningen, eftersom den lagstiftning som den beviljande myndigheten omfattas av begränsar tillgången till detta system till vissa företag (dvs. FIE-företag). Det finns inte heller några objektiva kriterier för rätten att omfattas av systemet och inga avgörande bevis som gör det möjligt att i enlighet med artikel 4.2 b i grundförordningen dra slutsatsen att rätten beviljas automatiskt. Även om vissa administrativa bestämmelser inhämtades under besöket hos de exporterande tillverkarna, gör avsaknaden av samarbete från de kinesiska myndigheterna det omöjligt att bedöma om det finns några sådana objektiva kriterier.
- (156) Dessutom är systemet selektivt i den mening som avses i artikel 4.4 b i grundförordningen, eftersom stödet är knutet till villkoret att inhemska varor måste användas framför importerade varor.

(157) Således anses denna subvention vara utjämningsbar.

f) Beräkning av subventionens storlek

- (158) Storleken på den utjämningsbara subventionen beräknades på grundval av den förmån som mottagarna konstaterats få under undersökningsperioden. Förmånen för mottagarna beräknas genom att beakta den återbetalda mervärdesskatten för inhemskt tillverkad utrustning. I enlighet med artikel 7.3 i grundförordningen fördelades subventionsbeloppet (täljare) över undersökningsperioden genom användning av en brukstid motsvarande den genomsnittliga avskrivningstiden för den berörda industrin (dvs. 15 år). Det på så sätt beräknade beloppet fördelades sedan över de samarbetsvilliga exporterande tillverkarnas totala omsättning under undersökningsperioden, eftersom subventionen inte är knuten till exportresultat och inte beviljas på grundval av framställda, exporterade eller transporterade kvantiteter.
- (159) Den subventionsnivå som under undersökningsperioden fastställdes avseende detta system för de samarbetsvilliga exporterande tillverkarna uppgår till 0,03 % för APP-gruppen och 0,05 % för Chenming-gruppen.

- Befrielse från skatter och avgifter för stadsunderhåll, byggande och utbildning för FIE-företag

- (160) Detta system ger FIE-företag befrielse från att betala lokal stadsskatt för underhåll och anläggningar samt tilläggsavgift för utbildning.

a) Rättslig grund

- (161) Systemet bygger på de interimistiska bestämmelserna om den kinesiska skatten för stadsunderhåll (*Guo Fa*, offentliggjorda den 8 februari 1985, nr 19) och

bestämmelserna från finansministeriet om flera särskilda frågor om genomförandet av de interimistiska reglerna om den kinesiska skatten för stadsunderhåll (*Cai Shui Zi*, offentliggjorda den 22 mars 1985, nr 69).

b) Villkor

(162) Systemet är begränsat till FIE-företag.

c) Praktisk tillämpning

(163) Enligt interimbestämmelserna om Kinas skatt för stadsunderhåll är skatteunderlaget för skatten på stadsunderhåll och byggande ”det belopp för produktskatt, mervärdesskatt och företagsskatt som skattebetalarna faktiskt betalar, och den ska betalas på samma gång som respektive produktskatt, mervärdesskatt och företagsskatt”.

d) Resultat av undersökningen

(164) Såsom förklaras i skälen 347–348 är skattskyldigheterna med avseende på detta system från och med den 1 december 2010 tillämpliga på alla företag som är verksamma i Kina.

e) Slutsats

(165) Mot bakgrund av ovanstående och på grundval av informationen fram till den 30 november 2010 måste systemet anses utgöra en subvention i enlighet med artikel 3.1 a ii och artikel 3.2 i grundförordningen i form av uteblivna statliga intäkter som innebär att de mottagande företagen beviljats en förmån.

(166) Subventionssystemet är selektivt i den mening som avses i artikel 4.2 a i grundförordningen, eftersom den lagstiftning som den beviljande myndigheten omfattas av undantar vissa typer av företag (dvs. FIE-företag) från betalning av skatt för stadsunderhåll och byggande.

(167) Således anses denna subvention vara utjämningsbar.

(168) Icke desto mindre kan man mot bakgrund av den information som lämnats av den kinesiska regeringen och de berörda samarbetsvilliga exporterande tillverkarna dra slutsatsen att parterna kunde visa att de berörda exportörerna inte längre får några förmåner genom detta system.

(169) Således har de villkor som fastställs i artikel 15 i grundförordningen uppfyllts. Slutsatsen dras därför att detta stödsystem inte bör bli föremål för utjämning.

4.2.4. Bidragsprogram

(170) Av de olika stödprogram som nämndes i klagomålet befanns två användas av de samarbetsvilliga exporterande tillverkarna, nämligen belöningen för kända varumärken och särskilda anslag för att främja utländsk ekonomisk och handelsrelaterad utveckling och för att locka betydande utländska investeringsprojekt till Shandongprovinsen. De övriga programmen som man konstaterade användes hade rapporterats av de samarbetsvilliga exporterande tillverkarna. Den kinesiska

regeringen uppmärksammades på att dessa program fanns och ombads att lämna nödvändig information om dem. Den kinesiska regeringen framförde att program som inte ingick i klagomålet inte kunde undersökas, eftersom det skulle strida mot WTO-reglerna. Den hävdade därför att kommissionens begäran måste anses oförenliga med reglerna om bevisning och samråd i WTO:s SCM-avtal. Vidare framförde den kinesiska regeringen att den information kommissionen lämnat om dessa system var allmän och att om man antog att programmen kunde undersökas, borde kommissionen skicka en ny och tillräckligt underbyggd begäran till den kinesiska regeringen om att få uppgifter om de nya påstådda subventioner som skulle vara relevanta för undersökningen.

(171) Härvid noteras att det är EU:s normala praxis att informera myndigheterna i undersökningslandet om förekomsten av eventuella andra påstådda subventionssystem som används av de samarbetsvilliga exporterande tillverkarna än de som nämndes i klagomålet och begära information och klargöranden om dessa. Den tillämpade praxisen överensstämmer med tillämpliga WTO-regler. Kommissionen informerade den kinesiska regeringen om förekomsten av systemen vid den tidpunkt då dessa blev kända och gav den kinesiska regeringen den information som kommissionen hade fått från de kinesiska samarbetsvilliga exporterande tillverkarna. Kommissionen gav den kinesiska regeringen tillfälle till samråd om de berörda systemen och samråd ägde därefter rum. Följaktligen har bestämmelserna i artiklarna 12.1, 13.1 och 13.2 i SCM-avtalet helt följts, vilket också gäller artikel 11.10 i grundförordningen. I de resultat som redovisas nedan har den information som den kinesiska regeringen lämnat om de berörda programmen beaktats.

i) Program som nämns i klagomålet

Kända varumärken

a) *Rättslig grund*

(172) Programmet genomförs enligt ett meddelande från Shandongprovinsen om 2008 års budget för den särskilda fonden för stöd till utveckling av självexporterande varumärken [Lucaiqizhi (2008) nr 75]. Inom programmet ges stöd till företag för att främja exportvarumärken och öka marknadsandelen för kända varumärken.

b) *Villkor*

(173) Endast exporterande företag med kända varumärken som är etablerade i Shandongprovinsen har rätt att få stöd. Inga rättsakter eller förvaltningshandlingar ingavs för att bestyrka kriterierna för att omfattas av systemet.

c) *Praktisk tillämpning*

(174) Syftet med programmet är att belöna företag som har erkänts som exporterande företag med kända varumärken i Shandongprovinsen, för att förbättra deras utveckling och konkurrenskraft. Företaget behöver inte ansöka till programmet och därför finns det inte något godkännandedokument.

d) *Resultat av undersökningen*

(175) En samarbetsvillig exporterande tillverkare omfattades av detta system.

e) *Slutsats*

- (176) Mot bakgrund av ovanstående måste systemet anses utgöra en subvention i enlighet med artikel 3.1 a i och artikel 3.2 i grundförordningen i form av en direkt överföring av medel som innebär att de mottagande företagen beviljats en förmån.
- (177) För att avgöra i vilken utsträckning subventionen är begränsad till vissa företag och om den är selektiv enligt artikel 4 i grundförordningen uppmanades den kinesiska regeringen att lämna information om kriterierna för rätten till subvention och om användningen av subventionen. Den kinesiska regeringen lämnade ingen sådan information. På grund av kravet i artikel 4.5 i grundförordningen att alla beslut om selektivitet ska vara ”klart och tydligt underbyggda” genom faktiska bevis, var kommissionen därför tvungen att grunda sina beslut på tillgängliga uppgifter, såsom anges i avsnitt 4.1 ovan, i enlighet med artikel 28 i grundförordningen.
- (178) Subventionssystemet är selektivt i den mening som avses i artikel 4.2 a i grundförordningen eftersom tillgången är begränsad till vissa företag, dvs. exporterande företag med känt varumärke. Med hänsyn till avsaknaden av rättslig eller administrativ information om kriterierna för att omfattas av systemet, finns det inget som tyder på att rätten till subvention bygger på objektiva kriterier i enlighet med artikel 4.2 b i grundförordningen.
- (179) Således anses denna subvention vara utjämningsbar.

f) *Beräkning av subventionens storlek*

- (180) Storleken på den utjämningsbara subventionen beräknades på grundval av den förmån som mottagarna konstaterats få under undersökningsperioden. Beloppet (täljaren) har fördelats över den samarbetsvilliga exporterande tillverkarens totala omsättning under undersökningsperioden, eftersom subventionen inte är knuten till exportresultat och inte beviljas på grundval av framställda, exporterade eller transporterade kvantiteter.
- (181) Den subventionsgrad som fastställdes avseende detta system för de samarbetsvilliga exporterande tillverkarna under undersökningsperioden uppgår till mindre än 0,01 % (försumbar) för Chenming-gruppen.

Särskilda anslag för att främja projekt med utländska investeringar

a) *Rättslig grund*

- (182) Det officiella dokumentet om programmet är tillkännagivandet från Shouguangs folkregering om rekommendation om avancerade företag från 2008. Detta program som inrättades den 9 februari 2008 rekommenderar de företag som uppnådde utmärkta resultat under 2008.

b) *Villkor*

- (183) Företag som har erkänts som ”avancerade företag som kan locka utländska investeringar” och ”avancerade företag i fråga om resultat i utrikeshandeln” med enastående resultat i utrikeshandeln eller betydande förmåga att locka till sig utländska investeringar har rätt att ingå i programmet. Inga lagar eller förordningar om politiken eller definitionen av ”avancerade företag som kan locka utländska investeringar” och

”avancerade företag i fråga om resultat i utrikeshandeln” tillhandahölls av den kinesiska regeringen.

c) Praktisk tillämpning

(184) Shouguangs folkregering ansvarar för tilldelning av medel till företag som har erkänts som ”avancerade företag som kan locka utländska investeringar” respektive avancerade företag i fråga om resultat i utrikeshandeln”.

(185) Enligt den kinesiska regeringen behöver företag inte ansöka om att få delta i programmet och därför finns det inget godkännandedokument.

d) Resultat av undersökningen

(186) En samarbetsvillig exporterande tillverkare omfattades av detta system.

e) Slutsats

(187) Mot bakgrund av ovanstående måste systemet anses utgöra en subvention i enlighet med artikel 3.1 a i och artikel 3.2 i grundförordningen i form av en direkt överföring av medel som innebär att de mottagande företagen beviljats en förmån.

(188) För att avgöra i vilken utsträckning subventionen är begränsad till vissa företag och om den är selektiv enligt artikel 4 i grundförordningen uppmanades den kinesiska regeringen att lämna information om kriterierna för rätten till subvention och om användningen av subventionen. Den kinesiska regeringen lämnade ingen sådan information. På grund av kravet i artikel 4.5 i grundförordningen att alla beslut om selektivitet ska vara ”klart och tydligt underbyggda” genom faktiska bevis, var kommissionen därför tvungen att grunda sina beslut på tillgängliga uppgifter, såsom anges i avsnitt 4.1 ovan, i enlighet med artikel 28 i grundförordningen.

(189) Subventionssystemet är selektivt i den mening som avses i artikel 4.2 a i grundförordningen eftersom tillgången är begränsad till vissa företag, dvs. till företag som är avancerade när det gäller att locka till sig utländska investeringar och företag som är avancerade när det gäller resultat i utrikeshandel. Med hänsyn till avsaknaden av rättslig eller administrativ information om kriterierna för att omfattas av systemet, finns det inget som tyder på att rätten till subvention bygger på objektiva kriterier i enlighet med artikel 4.2 b i grundförordningen.

(190) Således anses denna subvention vara utjämningsbar.

f) Beräkning av subventionens storlek

(191) Storleken på den utjämningsbara subventionen beräknades på grundval av den förmån som mottagarna konstaterats få under undersökningsperioden. Beloppet (täljaren) har fördelats över den samarbetsvilliga exporterande tillverkarens totala omsättning under undersökningsperioden, eftersom subventionen inte är knuten till exportresultat och inte beviljas på grundval av framställda, exporterade eller transporterade kvantiteter.

(192) Den subventionsgrad som fastställdes avseende detta system för de samarbetsvilliga exporterande tillverkarna under undersökningsperioden uppgår till mindre än 0,01 % (försumbar) för Chenming-gruppen.

- ii) Program som rapporterats av de samarbetsvilliga exporterande tillverkarna

Hjälp till svarande i antidumpningsärenden

a) *Rättslig grund*

- (193) Det officiella dokumentet om programmet är bestämmelser om genomförandet av stödpolitiken för svarande i antidumpnings-, antisubventions- och skyddsundersökningar. Den kinesiska regeringen hävdar att systemet upphörde 2008, men inget relevant rättsligt meddelande tillhandahölls.

b) *Villkor*

- (194) Subvention från finansbyrån på regions- eller provinsnivå för att underlätta företagets medverkan i den amerikanska antidumpningsutredningen. Berättigade företag måste vara registrerade i Shandongprovinsen (exklusive staden Qingdao) och ska arbeta i överensstämmelse med instruktionerna från handelsministeriet och provinsmyndigheterna.

c) *Praktisk tillämpning*

- (195) Detta är ett regionalprogram (som endast är tillgängligt i Shandongprovinsen med undantag av regionens största stad Qingdao) med kriterier för deltagande som inte är rättsligt objektiva.

- (196) Enligt den tillämpliga lagen får sökanden ersättning för 40 % av advokatkostnaderna.

d) *Resultat av undersökningen*

- (197) En samarbetsvillig exporterande tillverkare omfattades av detta system.

e) *Slutsats*

- (198) Mot bakgrund av ovanstående måste systemet anses utgöra en subvention i enlighet med artikel 3.1 a i och artikel 3.2 i grundförordningen i form av en direkt överföring av medel som innebär att de mottagande företagen beviljats en förmån.

- (199) Subventionssystemet är selektivt i den mening som avses i artikel 4.3 i grundförordningen, eftersom den lagstiftning som den beviljande myndigheten omfattas av begränsar tillgången till detta system till företag inom en avgränsad geografisk region.

- (200) Således anses denna subvention vara utjämningsbar.

f) *Beräkning av subventionens storlek*

- (201) Storleken på den utjämningsbara subventionen beräknades på grundval av den förmån som mottagarna konstaterats få under undersökningsperioden. Beloppet (täljaren) har fördelats över den samarbetsvilliga exporterande tillverkarens totala omsättning under undersökningsperioden, eftersom subventionen inte är knuten till exportresultat och inte beviljas på grundval av framställda, exporterade eller transporterade kvantiteter.

(202) Den subventionsgrad som fastställdes avseende detta system för de samarbetsvilliga exporterande tillverkarna under undersökningsperioden uppgår till mindre än 0,01 % (försumbar) för Chenming-gruppen.

- *Shouguang – bidrag till teknisk upprustning*

a) *Rättslig grund*

(203) Programmet genomfördes enligt yttrandet om att påskynda den högteknologiska industrins utveckling (försöksgenomförande) (Shoufa [2005] nr 37) utfärdat av kommunen Shouguang. Den kinesiska regeringen hävdade att det fanns ett regelverk för systemet men tillhandahöll inte någon kopia av det.

b) *Villkor*

(204) Systemet är ett stöd för att förbättra företagens konkurrenskraft. Inga rättsakter eller förvaltningshandlingar ingavs för att bestyrka kriterierna för att omfattas av systemet.

c) *Praktisk tillämpning*

(205) Enligt den kinesiska regeringen är programmet ett lokalt stöd för att främja FoU, energibesparing och miljöskydd. Det finns inget ansökningsförfarande. Den regionala regeringen utfärdar då och då meddelanden som informerar exporterande tillverkare som tilldelas ett visst belopp i bidrag.

d) *Resultat av undersökningen*

(206) En samarbetsvillig exporterande tillverkare omfattades av detta system.

e) *Slutsats*

(207) Mot bakgrund av ovanstående måste systemet anses utgöra en subvention i enlighet med artikel 3.1 a i och artikel 3.2 i grundförordningen i form av en direkt överföring av medel som innebär att de mottagande företagen beviljats en förmån.

(208) För att avgöra i vilken utsträckning subventionen är begränsad till vissa företag och om den är selektiv enligt artikel 4 i grundförordningen uppmanades den kinesiska regeringen att lämna information om kriterierna för rätten till subvention och om användningen av subventionen. Den kinesiska regeringen lämnade ingen sådan information. På grund av kravet i artikel 4.5 i grundförordningen att alla beslut om selektivitet ska vara ”klart och tydligt underbyggda” genom faktiska bevis, var kommissionen därför tvungen att grunda sina beslut på tillgängliga uppgifter, såsom anges i avsnitt 4.1 ovan, i enlighet med artikel 28 i grundförordningen.

(209) Subventionssystemet är selektivt i den mening som avses i artikel 4.2 a i grundförordningen eftersom tillgången är begränsad till vissa företag. Med hänsyn till avsaknaden av rättslig eller administrativ information om kriterierna för att omfattas av systemet, finns det inget som tyder på att rätten till subvention bygger på objektiva kriterier och villkor i enlighet med artikel 4.2 b i grundförordningen.

(210) Således anses denna subvention vara utjämningsbar.

f) *Beräkning av subventionens storlek*

- (211) Storleken på den utjämningsbara subventionen beräknades på grundval av den förmån som mottagarna konstaterats få under undersökningsperioden. Beloppet (täljaren) har fördelats över den samarbetsvilliga exporterande tillverkarens totala omsättning under undersökningsperioden, eftersom subventionen inte är knuten till exportresultat och inte beviljas på grundval av framställda, exporterade eller transporterade kvantiteter.
- (212) Den subventionsgrad som fastställdes avseende detta system för de samarbetsvilliga exporterande tillverkarna under undersökningsperioden uppgår till mindre än 0,59 % för Chenming-gruppen.

Suzhou Industrial Park – fond för immateriell äganderätt

a) *Rättslig grund*

- (213) Programmet genomförs i enlighet med interimistiska åtgärder för att förstärka arbetet vid Suzhou Industrial Park för immateriell äganderätt samt administrativa bestämmelser för fonden för immateriell äganderätt vid Suzhou Industrial Park.

b) *Villkor*

- (214) Systemet är begränsat till företag som är etablerade i Suzhou Industrial Park som har erhållit registreringsbevis för upphovsrätt för datorprogramvara, registreringsbevis för kretsmönster för integrerad krets och nyligen förvärvat kända varumärken.

c) *Praktisk tillämpning*

- (215) Ett företag som vill få ett bidrag för patentansökan eller en varumärkesbelöning ska fylla i ett ansökningsformulär för belöning för känt varumärke från Suzhouprovinsen eller en nivå högre och skicka in det till parkens forsknings- och teknikbyrå. Bidragen tillhandahålls av Suzhou Industrial Park. Det finns ingen information om parkens finansiering och från vilka statliga myndigheter den får bidragsmedlen.

d) *Resultat av undersökningen*

- (216) En samarbetsvillig exporterande tillverkare omfattades av detta system. Kommissionen konstaterar dock den fullständiga avsaknaden av relevant dokumentation om den samarbetsvilliga exporterande tillverkaren eftersom ingen ansökan till systemet eller beslut om beviljande av belöning tillhandahölls.

e) *Slutsats*

- (217) Mot bakgrund av ovanstående måste systemet anses utgöra en subvention i enlighet med artikel 3.1 a i och artikel 3.2 i grundförordningen i form av en direkt överföring av medel som innebär att de mottagande företagen beviljats en förmån.
- (218) För att avgöra i vilken utsträckning subventionen är begränsad till vissa företag och om den är selektiv enligt artikel 4 i grundförordningen uppmanades den kinesiska regeringen att lämna information om kriterierna för rätten till subvention och om användningen av subventionen. Den kinesiska regeringen lämnade ingen sådan information. Väl medveten om kravet i artikel 4.5 i grundförordningen att alla beslut

om selektivitet ska vara ”klart och tydligt underbyggda” genom faktiska bevis var kommissionen därför tvungen att grunda sina beslut på tillgängliga uppgifter, såsom anges i avsnitt 4.1 ovan, i enlighet med artikel 28 i grundförordningen.

- (219) Subventionssystemet är selektivt i den mening som avses i artikel 4.2 a i grundförordningen eftersom tillgången är begränsad till vissa företag. Med hänsyn till avsaknaden av rättslig och administrativ information om kriterierna för att omfattas av systemet finns det inget som tyder på att rätten till subvention bygger på objektiva kriterier i enlighet med artikel 4.2 b i grundförordningen.
- (220) Dessutom är subventionssystemet selektivt i den mening som avses i artikel 4.3 i grundförordningen, eftersom den lagstiftning som den beviljande myndigheten omfattas av begränsar tillgången till detta system till företag inom en avgränsad geografisk region. Tillgången till systemet är begränsad till företag som är etablerade i Suzhou Industrial Park.
- (221) Således anses denna subvention vara utjämningsbar.

f) Beräkning av subventionens storlek

- (222) Storleken på den utjämningsbara subventionen beräknades på grundval av den förmån som mottagarna konstaterats få under undersökningsperioden. Beloppet (täljaren) har fördelats över den samarbetsvilliga exporterande tillverkarens totala omsättning under undersökningsperioden, eftersom subventionen inte är knuten till exportresultat och inte beviljas på grundval av framställda, exporterade eller transporterade kvantiteter.
- (223) Den subventionsgrad som fastställdes avseende detta system för de samarbetsvilliga exporterande tillverkarna under undersökningsperioden uppgår till mindre än 0,01 % för APP-gruppen.

Bidrag från fonden för högteknologisk industriell utveckling

a) Rättslig grund

- (224) Ingen rättslig grund tillhandahölls av den kinesiska regeringen eller de exporterande tillverkarna. Programmet tillhandahåller ekonomiskt stöd till företag i Suzhou Industrial Park och enligt den kinesiska regeringen är syftet att påskynda reformering och modernisering av Suzhou Industrial Park samt främja en förbättring av kvaliteten på den forskning som bedrivs av företag i parken.

b) Villkor

- (225) Systemet är begränsat till företag som är etablerade i Suzhou Industrial Park och uppfyller de krav som fastställts i en rad planer under förutsättning att det finns relevanta forskningsprojekt. Den kinesiska regeringen tillhandahöll inte några kopior av de berörda planerna.

c) Praktisk tillämpning

- (226) Stöd ges till företag som investerar i parken och ansöker om bidrag för särskilda typer av åtgärder (forskning och utveckling, stöd till nya produkter, förvaltning av immateriell äganderätt, utveckling av utländska marknader, samordning av projekt

med regeringen, offentliga tekniktjänster). Bidragen tillhandahålls av Suzhou Industrial Park. Det finns ingen information om parkens finansiering och från vilka statliga myndigheter den får bidragsmedlen.

d) Resultat av undersökningen

(227) En samarbetsvillig exporterande tillverkare omfattades av detta system.

e) Slutsats

(228) Mot bakgrund av ovanstående måste systemet anses utgöra en subvention i enlighet med artikel 3.1 a i och artikel 3.2 i grundförordningen i form av en direkt överföring av medel som innebär att de mottagande företagen beviljats en förmån.

(229) För att avgöra i vilken utsträckning subventionen är begränsad till vissa företag och om den är selektiv enligt artikel 4 i grundförordningen uppmanades den kinesiska regeringen att lämna information om kriterierna för rätten till subvention och om användningen av subventionen. Den kinesiska regeringen lämnade ingen sådan information. Väl medveten om kravet i artikel 4.5 i grundförordningen att alla beslut om selektivitet ska vara ”klart och tydligt underbyggda” genom faktiska bevis var kommissionen därför tvungen att grunda sina beslut på tillgängliga uppgifter, såsom anges i avsnitt 4.1 ovan, i enlighet med artikel 28 i grundförordningen.

(230) Subventionssystemet är selektivt i den mening som avses i artikel 4.2 a i grundförordningen eftersom tillgången är begränsad till vissa företag. Med hänsyn till avsaknaden av rättslig eller administrativ information om kriterierna för att omfattas av systemet, finns det inget som tyder på att rätten till subvention bygger på objektiva kriterier i enlighet med artikel 4.2 b i grundförordningen.

(231) Dessutom är subventionssystemet selektivt i den mening som avses i artikel 4.3 i grundförordningen, eftersom den lagstiftning som den beviljande myndigheten omfattas av begränsar tillgången till detta system till företag inom en avgränsad geografisk region. Tillgången till systemet är begränsad till företag som är etablerade i Suzhou Industrial Park.

(232) Således anses denna subvention vara utjämningsbar.

f) Beräkning av subventionens storlek

(233) Storleken på den utjämningsbara subventionen beräknades på grundval av den förmån som mottagarna konstaterats få under undersökningsperioden. Beloppet (täljaren) har fördelats över den samarbetsvilliga exporterande tillverkarens totala omsättning under undersökningsperioden, eftersom subventionen inte är knuten till exportresultat och inte beviljas på grundval av framställda, exporterade eller transporterade kvantiteter.

(234) Den subventionsgrad som fastställdes avseende detta system för de samarbetsvilliga exporterande tillverkarna under undersökningsperioden uppgår till mindre än 0,03 % för APP-gruppen.

Stöd mottaget från Suzhou Industrial Park för upprätthållande av tillväxt

a) Rättslig grund

(235) Ingen rättslig grund tillhandahölls av den kinesiska regeringen eller de exporterande tillverkarna. Den kinesiska regeringen uppger att programmet genomförs enligt yttrandet från Suzhou Industrial Park om att främja jämn, stabil och snabb tillväxt och syftet är att påskynda tillväxten av den industriella strukturen samt handeln med utlandet.

b) Villkor

(236) Tillgången till systemet är begränsad till företag som är etablerade i Suzhou Industrial Park. De kinesiska myndigheterna har inte angett några tydliga kriterier för vilka som kan omfattas av systemet. För att få bidraget måste företag som är etablerade i parken uppnå högre exportresultat 2009 än föregående års faktiska resultat.

c) Praktisk tillämpning

(237) Enligt den kinesiska regeringen behöver företag inte ansöka om att få delta i programmet, men den berörda samarbetsvilliga exporterande tillverkaren överlämnade ett formulär för ansökan till Suzhou Industrial Park för fonden för högteknologisk industriell utveckling. Enligt den kinesiska regeringen gäller programmet exportresultat för företag som får ett fast belopp i den kinesiska valutan yuan renminbin för varje dollars ökning av exportkvantiteter och exportvärden. Incitamentet i yuan renminbin differentieras också efter typen av produkt och modell. Bidragen tillhandahålls av Suzhou Industrial Park. Det finns ingen information om parkens finansiering och från vilka statliga myndigheter den får bidragsmedlen.

d) Resultat av undersökningen

(238) En samarbetsvillig exporterande tillverkare omfattades av detta system.

e) Slutsats

(239) Mot bakgrund av ovanstående måste systemet anses utgöra en subvention i enlighet med artikel 3.1 a i och artikel 3.2 i grundförordningen i form av en direkt överföring av medel som innebär att de mottagande företagen beviljats en förmån.

(240) För att avgöra i vilken utsträckning subventionen är begränsad till vissa företag och om den är selektiv enligt artikel 4 i grundförordningen uppmanades den kinesiska regeringen att lämna information om kriterierna för rätten till subvention och om användningen av subventionen. Den kinesiska regeringen lämnade ingen sådan information. Väl medveten om kravet i artikel 4.5 i grundförordningen att alla beslut om selektivitet ska vara ”klart och tydligt underbyggda” genom faktiska bevis var kommissionen därför tvungen att grunda sina beslut på tillgängliga uppgifter, såsom anges i avsnitt 4.1 ovan, i enlighet med artikel 28 i grundförordningen.

(241) Detta subventionssystem är selektivt i den mening som avses i artikel 4.3 i grundförordningen, eftersom den lagstiftning som den beviljande myndigheten omfattas av begränsar tillgången till detta system till företag inom en avgränsad geografisk region. Tillgången till systemet är begränsad till företag som är etablerade i Suzhou Industrial Park.

(242) Vidare är systemet rättsligt sett knutet till exportresultat och anses följaktligen vara selektivt och utjämningsbart enligt artikel 4.4 a i grundförordningen. Bidraget är

knutet till och beräknas efter exportresultatet och den erhållna förmånen bygger på ökningen av exportkvantiteter och exportvärden från ett år till nästa.

(243) Således anses denna subvention vara utjämningsbar.

e) *Beräkning av subventionens storlek*

(244) Storleken på den utjämningsbara subventionen beräknades på grundval av den förmån som mottagarna konstaterats få under undersökningsperioden. Beloppet (täljaren) har fördelats över den samarbetsvilliga exporterande tillverkarens totala exportomsättning under undersökningsperioden, eftersom subventionen är knuten till exportresultat.

(245) Den subventionsgrad som fastställdes avseende detta system för de samarbetsvilliga exporterande tillverkarna under undersökningsperioden uppgår till 0,05 % för APP-gruppen.

Program som rapporterats av de samarbetsvilliga exporterande tillverkare som inte utvärderats

(246) Följande system och program som är relaterade till energibesparingar och miljöskydd rapporterades av de samarbetsvilliga exporterande tillverkarna:

- Särskild fond för behandling av vattenföroreningar i sjön Taihu i Jiangsuprovinsen
- Särskild fond för energibesparingar i Suzhou Industrial Park
- Särskild fond för minskning av de totala utsläppen av svåra föroreningar på kommunal nivå i kommunen Suzhou
- Stöd till vattenhushållning och utsläppsminskning
- Stöd till miljöskyddsåtgärder från Suzhous miljöskyddsbyrå
- Stöd till energisparande åtgärder i Shouguang

(247) Med hänsyn till det berörda förmånsbeloppets ringa storlek ansågs det inte nödvändigt att fortsätta undersökningen av dessa program.

4.2.5. Statligt tillhandahållande av varor och tjänster mot otillräcklig ersättning

i) Program som nämns i klagomålet och som har utvärderats

Tillhandahållande av rätt till markanvändning

a) *Rättslig grund och villkor*

(248) I klagomålet anfördes det att den kinesiska regeringen hade gett de samarbetsvilliga exportörerna rätt till markanvändning mot otillräcklig ersättning. Som svar lämnade den kinesiska regeringen in lag nr 39 (28 september 2007) om markförvaltning och bestämmelserna om tillhandahållandet av rätt att för byggnation använda statligt ägd mark genom anbudsinfordran, auktion och anbud. Den kinesiska regeringen vägrade att tillhandahålla några uppgifter i fråga om de rätta priserna för markanvändning,

riktvärden för minimimarkpris som de hävdar finns, hur riktvärden för minimimarkpris utvärderas samt den metod som tillämpas när staten exproprierar mark från tidigare ägare.

b) Praktisk tillämpning

(249) Enligt artikel 2 i markförvaltningslagen ägs all mark av staten, eftersom mark enligt den kinesiska författningen och tillämpliga lagbestämmelser tillhör den kinesiska befolkningen kollektivt. Ingen mark kan säljas men rätt till markanvändning kan tilldelas enligt lagen: de statliga myndigheterna tilldelar den genom offentlig anbudsinfordran, anbud eller auktion.

c) Resultat av undersökningen

(250) De samarbetsvilliga exporterande tillverkarna har rapporterat vilket mark som de besitter samt berörda avtal eller licenser om markanvändning, men den kinesiska regeringen lämnade ingen information om prissättningen av markanvändningsrättigheter.

d) Slutsats

(251) Mot bakgrund av ovanstående måste den kinesiska regeringens tillhandahållande av markanvändningsrättigheter anses utgöra en subvention i enlighet med artikel 3.1 a iii och artikel 3.2 i grundförordningen i form av tillhandahållande av varor som innebär att de mottagande företagen beviljats en förmån. Såsom anges i skälen 260–262 nedan, finns det ingen fungerande marknad för mark i Kina och användningen av externa riktmärken visar att det belopp som de samarbetsvilliga exportörerna betalar för markanvändningsrättigheter ligger långt under den normala marknadsnivån.

(252) För att avgöra i vilken utsträckning subventionen är begränsad till vissa företag och om den är selektiv enligt artikel 4 i grundförordningen uppmanades den kinesiska regeringen att lämna information om kriterierna för rätten till subvention och om användningen av subventionen. Den kinesiska regeringen lämnade ingen sådan information. Väl medveten om kravet i artikel 4.5 i grundförordningen att alla beslut om selektivitet ska vara ”klart och tydligt underbyggda” genom faktiska bevis, var kommissionen därför tvungen att grunda sina beslut på tillgängliga uppgifter i enlighet med artikel 28 i grundförordningen. Det bör noteras att följande föreskrivs i artikel 28.6: ”Om någon berörd part inte samarbetar eller endast delvis samarbetar så att relevanta uppgifter därigenom undanhålls, kan resultatet utfalla mindre gynnsamt för parten än om denne hade samarbetat.” De uppgifter som beaktades var följande:

(253) De bevis för selektivitet som klagandena tillhandahållit.

(254) Resultaten (se skälen 77 och 78) att särskilda subventioner kanaliseras till papperstillverkningsindustrin via en särskild sektorsplan, dvs. papperstillverkningsplanen. Det noteras att artiklarna 7–11 i ovannämnda plan innehåller särskilda bestämmelser om industrilokalisering som anger vilket slags papperstillverkningsindustri som får etableras i olika geografiska regioner i landet.

(255) Bevisen (se skäl 76) för att papperstillverkningsindustrin är en ”främjad industri” (beslut nr 40).

- (256) Resultaten (se skälen 260–262) att det inte finns någon fungerande marknad för mark i Kina.
- (257) Resultaten från de samarbetsvilliga exporterande tillverkarna, som bekräftades i den parallella antidumpningsundersökningen, var att de tilldelats mark för sina papperstillverkningsprojekt⁸.
- (258) Mot bakgrund av ovanstående och i avsaknad av samarbete från den kinesiska regeringen visar de tillgängliga bevisen att de subventioner som beviljas till företag i pappersindustrin inte är allmänt tillgängliga och således är selektiva enligt artikel 4.2 a grundförordningen. Mot bakgrund av den kinesiska regeringens bristande samarbete, finns det inget som tyder på att rätten till subventioner bygger på objektiva kriterier och villkor enligt artikel 4.2 b i grundförordningen.
- (259) Således anses denna subvention vara utjämningsbar.

e) *Beräkning av subventionens storlek*

- (260) Med hänsyn tagen till ovanstående dras slutsatsen att situationen i Kina i fråga om rätt till markanvändning inte är marknadsstyrd. Det tycks inte finnas några tillgängliga privata riktmärken alls i Kina. Därför är det omöjligt att justera kostnaderna eller priserna i Kina. Under dessa omständigheter anses att det inte finns någon marknad i Kina och i enlighet med artikel 6 d ii i grundförordningen är det befogat att använda ett externt riktmärke för att mäta storleken på förmånen. Eftersom den kinesiska regeringen inte samarbetar och underlät att lämna förslag på ett externt riktmärke, var kommissionen tvungen att förlita sig på tillgängliga uppgifter för fastställandet av ett lämpligt externt riktmärke. Det anses därför lämpligt att använda uppgifter från det särskilda tullområdet Taiwan, Penghu, Jinmen och Matsu (kinesiska Taipei) (nedan kallat *Taiwan*) som ett lämpligt riktmärke.
- (261) Kommissionen anser att markpriserna i Taiwan erbjuder det bästa riktmärke för de områden i Kina där de samarbetsvilliga exporterande tillverkarna är etablerade. Samtliga exporterande tillverkare är etablerade i den östra delen av Kina, i utvecklade områden med hög BNP i provinser med hög befolkningstäthet som omger Shanghai. Storleken på den utjämningsbara subventionen beräknades på grundval av den förmån som mottagarna konstaterats få under undersökningsperioden. Förmånen för mottagarna beräknas genom att beakta skillnaden mellan det belopp som betalas av varje företag för rätten att använda mark och det belopp som normalt skulle ha betalats enligt det taiwanesiska riktmärket.
- (262) I denna beräkning använde kommissionen det genomsnittliga markpris per kvadratmeter som fastställts i Taiwan, korrigerad för den valutadepreciering som inträffat efter det att kontrakten om markanvändningsrätten slöts. Informationen om priser på industrimark hämtades från webbplatsen för industribyrån inom det taiwanesiska ministeriet för ekonomiska frågor. Valutadeprecieringen beräknades på grundval av inflationstakten för Taiwan som IMF offentliggjort i sin *World Economic Outlook* för 2009. I enlighet med artikel 7.3 i grundförordningen fördelades subventionsbeloppet (täljaren) över undersökningsperioden genom användning av den normala brukstiden för rätt till markanvändning för industrimark i Kina, dvs. 50 år.

⁸ Se kommissionens förordning (EG) nr 1042/2010, EUT L 299, 17.11.2010, s. 7, skälen 39 och 46.

Beloppet fördelades sedan över de samarbetsvilliga exporterande tillverkarnas totala omsättning under undersökningsperioden, eftersom subventionen inte är knuten till exportresultat och inte beviljas på grundval av framställda, exporterade eller transporterade kvantiteter.

- (263) Den subventionsnivå som under undersökningsperioden fastställdes avseende detta system för de samarbetsvilliga exporterande tillverkarna uppgår till 2,81 % för APP-företagen och 0,69 % för Chenming-företagen.

ii) Program som nämns i klagomålet och som inte har utvärderats

Tillhandahållande av elförsörjning

- (264) Man fann att de samarbetsvilliga exporterande tillverkarna inte använde detta system under undersökningsperioden. Därför fanns det inget behov av att utvärdera om systemet är utjämningsbart eller inte.

Tillhandahållande av kemikalier för papperstillverkning

- (265) Man fann att de samarbetsvilliga exporterande tillverkarna inte använde detta system under undersökningsperioden. Därför fanns det inget behov av att utvärdera om systemet är utjämningsbart eller inte.

4.3. Parternas synpunkter på subventioner

4.3.1. Inledning

- (266) Den kinesiska regeringen, två grupper av samarbetsvilliga exporterande tillverkare (APP och Chenming) och klaganden i EU lämnade synpunkter på den slutliga underrättelsen.

(267) Klaganden i EU stödde kommissionens slutsatser.

- (268) Kinas regering, APP och Chenming invände mot kommissionens slutsatser. Eftersom argumenten redan har behandlats i den slutliga underrättelsen upprepas de inte i denna förordning.

4.3.2. Påståenden i fråga om dubbla avhjälpande åtgärder

- (269) Den kinesiska regeringen hävdade att förslaget om utjämningsåtgärder utgör dubbla avhjälpande åtgärder. Man framhöll att enligt EU-praxis i antidumpningsundersökningar mot Kina fastställs normalvärdet enligt uppgifter som erhållits från tillverkare i ett tredjeland med marknadsekonomi. I sådana fall utgör utjämningsstullar således en dubbelräkning för att avhjälpa samma problem, eftersom antidumpningstullarna i själva verket ”utjämnar” alla subventioner som kinesiska företag påstås ha beviljats.

- (270) APP hävdade att om normalvärdet grundas på inhemsk försäljning i det jämförbara landet leder ett avslag på ansökan om marknadsekonomisk status och användningen av ett icke-subventionerat normalvärde till att tullen ökas med det subventionerade beloppet, vilket i sin tur leder till att subventionerna räknas två gånger.

- (271) Den kinesiska regeringen hävdade att samma påstådda marknadsstörningar redan har behandlats i det parallella antidumpningsförfarandet. Den hävdade också att kommissionens praxis strider mot EU-lagstiftningen och WTO-reglerna, och att kommissionen antingen borde avsluta förfarandet avseende utjämningstullar eller bevilja de samarbetsvilliga exporterande tillverkarna i det parallella antidumpningsförfarandet marknadsekonomisk status. Den kinesiska regeringen förklarade också att den inte godtar kommissionens argument om att det inte föreligger dubbelräkning, eftersom skademarginalen är lägre än dumpningsmarginalen. Slutligen hävdade den kinesiska regeringen på grundval av WTO:s överprövningsorgans slutsats i ärendet US – PRC DS379⁹ avseende dubbla avhjälpande åtgärder, bör det nuvarande förfarandet avslutas.
- (272) Dessa påståenden måste avvisas. I detta avseende ska det noteras att dubbelräkning inte är relevant i detta förfarande. Vare sig ett samtidigt införande av antidumpnings- och utjämningstullar för en icke-marknadsekonomi kan leda till eventuella dubbla avhjälpande åtgärder eller ej, kan det i den här situationen per definition endast inträffa om det sker en ackumulering av dumpningsmarginalen och subventionsbeloppet, dvs. när den sammanlagda nivån för dessa två typer av tullar överskrider den högsta dumpningsmarginalen eller det högsta subventionsbeloppet. Så är inte fallet i detta ärende, vilket förklaras nedan.
- (273) För det första erinras det om att EU tillämpar *regeln om lägsta tull* vid införande av antidumpnings- och utjämningstullar på samma produkt. Med andra ord fastställer kommissionen i EU-undersökningar nivån för dumpning, subventionering och den skada som unionsindustrin lidit. Nivåerna på tullarna får aldrig vara högre än skademarginalen, och skademarginalen är i det här fallet densamma för båda förfarandena. I det parallella antidumpningsförfarandet fastställde kommissionen en dumpningsmarginal som är mycket högre än skademarginalen. I linje med regeln om lägsta tull föreslog kommissionen ett införande av åtgärder som grundas på skademarginalen (se rådets förordning (EU) nr xx/2011). Den subventionsmarginal som fastställs i den aktuella antisubventionsundersökningen kommer följaktligen inte att ge unionsindustrin ytterligare skydd jämfört med dumpningsmarginalen, eftersom antidumpningstullen redan kommer att täckas av skademarginalen. Därför föreligger det ingen överlappning mellan de två parallella förfarandena. Även om man antar att det finns en möjlighet till dubbla avhjälpande åtgärder enligt beskrivningen i skäl 269 ovan, finns det inget lagligt krav på att ”utjämna” dumpningen mot subventionen. Skillnaden mellan dumpningsmarginalen och skademarginalen som konstaterades i antidumpningsförfarandena var förvisso högre än det subventionsbelopp som konstaterades i denna undersökning. Det ska också betonas att när det gäller den faktiska sammansättningen av de tullar som ska betalas, är det kommissionens praxis att först införa det tullbelopp som blir resultatet av undersökningen av utjämningstullar. Om det fortfarande finns en skillnad mellan detta tullbelopp och skademarginalen, kan denna skillnad täckas med den tull som blir resultatet av antidumpningsundersökningen. Detta innebär emellertid inte att det föreligger dubbelräkning, eftersom det sammanlagda beloppet för tullarna redan kan vara motiverat enbart till följd av antidumpningsundersökningen.

⁹ *United States – Definitive Anti-Dumping and Countervailing Duties on Certain Products from China*, (DS379), Appellate Body Report WT/DS379/AB/R, 11 mars 2011.

- (274) För det andra ska det noteras att de avhjälpande åtgärder som föreslagits av den kinesiska regeringen inte är tillåtna enligt lag eftersom i) undersökningen fastställde förekomst av utjämningsåtgärder som vållat unionsindustrin väsentlig skada och det har fastställts att införandet av åtgärder är i unionens intresse, vilket innebär att denna undersökning inte kan avslutas, ii) inte alla kinesiska parter ansökte om marknadsekonomisk status i det parallella antidumpningsförfarandet, iii) marknadsekonomisk status inte kan beviljas automatiskt till parter som inte har ansökt om det, och iv) när det gäller de parter som fick avslag på sin ansökan om marknadsekonomisk status detta, berodde på de allvarliga brister som hade konstaterats när det gäller kriterierna 1, 2 och 3 i artikel 2.7 c i den grundläggande antidumpningsförordningen.

4.3.3. Påståenden i fråga om tillämpning av ofördelaktiga slutledningar

- (275) Den kinesiska regeringen hävdade även att kommissionen använde olagliga ofördelaktiga slutledningar till följd av det bristande samarbetet. I detta sammanhang hänvisar den kinesiska regeringen till artikel 28.6 i grundförordningen, bland annat till bestämmelsen att om någon berörd part inte samarbetar eller endast delvis samarbetar, kan resultatet bli mindre gynnsamt för parten än om denne hade samarbetat. Enligt den kinesiska regeringen strider tillämpningen av ofördelaktiga slutledningar mot artikel 12.7 i WTO:s SCM-avtal samt mot bilaga II till WTO:s antidumpningsavtal.
- (276) När det gäller detta påpekande ska det noteras att den kinesiska regeringens tolkning av artikel 28.6 i grundförordningen saknar grund. Kommissionen tillämpade inga ”ofördelaktiga slutledningar” på Kinas regering, eftersom kommissionen inte avsiktligt valde ett mindre gynnsamt resultat för de berörda exportörerna och inte heller valde ett bestraffande alternativ med avseende på förekomsten av stöd eller storleken på utjämningsstullarna. Som undersökande myndighet begärde kommissionen en rad upplysningar från den kinesiska regeringen inom en rimlig tidsperiod. Den kinesiska regeringen underlät emellertid att lämna de uppgifter som bedömdes vara nödvändiga för undersökningen (t.ex. kopior på planer, information om banker, bankernas bedömningar när de beviljade lån till de samarbetsvilliga exporterande tillverkarna, prissättning av markanvändningsrättigheter). Under dessa omständigheter tvingades kommissionen tillämpa bestämmelserna i artikel 28 i grundförordningen och komma fram till en representativ slutsats på grundval av tillgängliga uppgifter. Här är det viktigt att betona att kommissionen inte avsiktligt fastställde negativa slutsatser för att bestraffa den kinesiska regeringen. Kommissionen avvisade till exempel inte upplysningar om markanvändningsrättigheter, utan det var snarare så att den kinesiska regeringen inte lämnade alla begärda upplysningar om prissättningen av markanvändningsrättigheter. På samma sätt tillämpade kommissionen inte några ofördelaktiga slutledningar på den kinesiska regeringen med avseende på förmånslån inom industrin för bestruket finpapper, men den var tvungen att inhämta den information som saknades om planer, bankernas roll och bankernas utlåningspolitik gentemot de samarbetsvilliga exportörerna, eftersom sådana upplysningar helt enkelt inte lämnades av den kinesiska regeringen. Kommissionen blev således tvungen att använda vilken all slags information som lämnades av den kinesiska regeringen. Om de lämnade upplysningarna inte var tillräckliga eller inte ansågs vara beviskraftiga, blev kommissionen tvungen att komplettera dem med andra relevanta uppgifter för att kunna dra slutsatser. I vissa fall kan det inte uteslutas att resultatet blev mindre gynnsamt för den kinesiska regeringen än om den hade samarbetat fullständigt, men detta var inget som medvetet eftersträvades av kommissionen.

- (277) Kommissionens tillvägagångssätt i detta fall kan jämföras med hur begreppet ”ofördelaktiga slutledningar” i punkt 7 i bilaga V till WTO:s SCM-avtal har tillämpats av WTO-panelerna. När det till exempel gäller EC-Aircraft-panelen tillämpade panelen bestämmelsen om ofördelaktiga slutledningar vid två tillfällen med avseende på Spaniens FoU-program ”Profit” i fall där EU inte hade lämnat tillräcklig information. När det gällde både finansieringsbeloppet och frågan om faktiskt selektiva åtgärder, beaktade panelen inte de bevis som lämnats av EU och valde i stället den lösning som föreslagits av klaganden (Förenta staterna) när den drog sina slutsatser¹⁰. Så är inte fallet i den aktuella undersökningen, eftersom kommissionen inte bortsåg från några uppgifter som lämnats av den kinesiska regeringen och inte bara valde den lösning som föreslagits av klaganden, utan i stället använde all tillgänglig information för att komma fram till en slutsats. Mot bakgrund av ovanstående dras slutsatsen att ovanstående påståenden måste avvisas.
- (278) Eftersom kommissionen inte tillämpade ofördelaktiga slutledningar i fråga om den kinesiska regeringen eller någon av exportörerna, är det ett ogrundat påstående att tillämpning av ofördelaktiga slutledningar på en regering strider mot WTO:s rättsliga bestämmelser.
- (279) Detta påstående avvisas eftersom det inte underbyggs av fakta. I sin första skrivelse till den kinesiska regeringen vid inledandet av detta förfarande informerade kommissionen den kinesiska regeringen om bestämmelserna i artikel 28 och de fall när dessa bestämmelser kan tillämpas. Samma information lämnades även i den skrivelse som den kinesiska regeringen mottog före kontrollbesöket på plats. Dessutom informerades den kinesiska regeringen om konsekvenserna av bristande samarbete, såsom förklaras i skäl 59 ovan.
- (280) Den kinesiska regeringen hävdade också att kommissionen aldrig bad den att anordna möten med statligt ägda banker.
- (281) Detta påstående måste avvisas. I detta avseende ska det noteras att kommissionen ville att den kinesiska regeringen skulle vara direkt involverad när mötena med de banker som har beviljat lån till de samarbetsvilliga exporterande tillverkarna anordnades. I detta syfte fick den kinesiska regeringen även en förteckning över de banker som har beviljat sådana lån. Den kinesiska regeringen ombads även att se till att statliga politiska banker och andra finansinstitutioner skulle vara närvarande under det första kontrollbesöket på plats i den kinesiska regeringens lokaler så att dessa parter skulle kunna besvara de frågor i frågeformuläret som riktades till dem. Den kinesiska regeringen hörsammade aldrig någon av dessa uppmaningar.
- (282) Den kinesiska regeringen hävdade att tillämpningen av ofördelaktiga slutledningar är orättvis i det aktuella ärendet eftersom den lämnade alla upplysningar som fanns tillgängliga efter bästa förmåga. Den kinesiska regeringen hävdade också att de berörda bankerna enligt definitionen i artikel 12.9 i WTO:s SCM-avtal är tredjeparter i detta förfarande och inte berörda parter, och att de följaktligen inte är skyldiga att samarbeta. Den ansåg dessutom att kommissionen hade agerat godtyckligt och inkonsekvent jämfört med WTO-reglerna, eftersom den kinesiska regeringen lämnade tillräcklig information om bankutlåning och markanvändningsrättigheter.

¹⁰ *European Communities and Certain Member States – Measures Affecting Trade in Large Civil Aircraft*, (DS316), panelrapport 30.6.2010, punkterna 7.1480 och 7.1580.

- (283) Dessa påståenden måste avvisas. I detta avseende erinras det om att kommissionen inte tillämpade ofördelaktiga slutledningar på den kinesiska regeringen. Såsom anges i skäl 276 ovan använde kommissionen dessutom all information som lämnades av den kinesiska regeringen, men eftersom väsentliga uppgifter saknades var den tvungen att komplettera informationen med uppgifter från andra tillgängliga källor för att komma fram till en representativ slutsats.
- (284) Med avseende på påståendena om berörda parter vill kommissionen erinra om att det i artikel 12.9 i WTO:s SCM-avtal tydligt anges att andra inhemska eller utländska parter än dem som nämns i avtalet kan inbegripas som berörda parter. När det gäller det aktuella förfarandet, begärde kommissionen på grundval av klagomålet upplysningar om förmånslån till tillverkare av bestruket finpapper. Sådana upplysningar är dessutom direkt kopplade till bankerna, som är majoritetsägda av staten. Både de samarbetsvilliga exporterande tillverkarna och den kinesiska regeringen informerades om detta. Eftersom kommissionen inte fick tillräcklig information om bankernas utlåning, var den helt enkelt tvungen att använda tillgängliga uppgifter i enlighet med artikel 28 i grundförordningen.

4.3.4. Påståenden i fråga om användning av bästa tillgängliga uppgifter

- (285) APP hävdade att kommissionen inte får bortse från uppgifter som inte är fullkomliga i alla hänseenden om parten har handlat efter bästa förmåga. Även i fall där en part underlåter att handla efter bästa förmåga, måste kommissionen när den använder de tillgängliga uppgifterna ta hänsyn till alla underbyggda uppgifter som lämnas av en berörd part, trots att dessa uppgifter kanske inte utgör den fullständiga information som parten har uppmanats att lämna. Kommissionen är därför skyldig, både enligt grundförordningen och WTO:s SCM-avtal, att inte bortse från sådana uppgifter.
- (286) Den kinesiska regeringen framhöll att kommissionen inte får förlita sig på tillgängliga uppgifter om en berörd medlem eller en berörd part kan visa att den har handlat efter bästa förmåga, att uppgifterna är kontrollerbara, kan användas i undersökningen, lämnas i rätt tid samt att uppgifterna lämnas via ett medium eller i datoriserad form på det språk som begärs av de undersökande myndigheterna.
- (287) Så var inte fallet här. I detta avseende erinras det om att kommissionen beslutade sig för att använda tillgängliga uppgifter i enlighet med bestämmelserna i artikel 28 i grundförordningen och artikel 12.7 i WTO:s SCM-avtal, eftersom den kinesiska regeringen och de exporterande tillverkarna inte gjorde detta, trots upprepade uppmaningar om att lämna de uppgifter som ansågs vara nödvändiga för undersökningen för att komma fram till en representativ slutsats. Kommissionen tvingades därför att försöka lösa det grundläggande problem som den i egenskap av undersökande myndighet ställdes inför, dvs. att den kinesiska regeringen vägrade ge tillgång till eller underlät att lämna aktuell information om planer, bankernas roller, bedömning av kreditrisker vid beviljande av lån till samarbetsvilliga exporterande tillverkare, prissättning av markanvändningsrättigheter eller rättsliga krav avseende de olika granskade systemen. De samarbetsvilliga exporterande tillverkarna underlät även att lämna uppgifter om lån som de fått från kinesiska banker. Det sätt som den kinesiska regeringen och de exporterande tillverkarna samarbetade på uppfyller därför inte de normer som har fastställts av WTO:s överprövningsorgan i ärendet *United States - Anti-Dumping Measures on Certain Hot-Rolled Steel Products from Japan*, där överprövningsorganet drog slutsatsen att det krävs en ”hög” samarbetsgrad

av de berörda parterna och att de berörda parterna måste handla efter ”bästa förmåga”¹¹. Kommissionen förstår inte varför det inte var möjligt för den kinesiska regeringen och de exporterande tillverkarna att lämna/få fram de saknade uppgifterna, och varför ingen trovärdig förklaring lämnades av den kinesiska regeringen eller de exporterande tillverkarna. Den kinesiska regeringen hävdade även att villkoren för att använda bästa tillgängliga uppgifter inte uppfylldes, och påpekade att den kunde ha misslyckats med att lämna vissa uppgifter helt enkelt för att de inte finns, inte längre är relevanta, inte är tillgängliga, eller inte nämndes i frågeformuläret eller i förväg före kontroll.

- (288) Detta påstående måste avvisas. I detta avseende ska det noteras att det tydligt framgår av avsnittet om subventionering ovan att kommissionen i egenskap av undersökande myndighet inte hade något annat val än att använda tillgängliga uppgifter för att komma fram till en representativ slutsats. När det gäller typen av begärda uppgifter, erinras det om att kommissionen begärde befintliga uppgifter (t.ex. information om planer, bankernas roller, bedömning av kreditrisker vid beviljande av lån till samarbetsvilliga exporterande tillverkare, prissättning av markanvändningsrättigheter eller rättsliga krav avseende de olika granskade systemen), och att den kinesiska regeringen gavs möjlighet att lämna dessa uppgifter vid ett flertal tillfällen efter inledandet av förfarandet.
- (289) Förutom ovanstående ska det också betonas att kommissionen som undersökande myndighet måste granska de påståenden som gjordes i klagomålet, för vilka tillräckliga bevis hade lämnats för att inleda en undersökning (t.ex. användning av femårsplaner och industripolitik för förmånslån till tillverkare av bestruket finpapper, bankernas roll som offentliga organ, förekomsten av direkt/indirekt skatt samt bidragsprogram). Som berörd part var den kinesiska regeringen följaktligen skyldig att lämna alla uppgifter som bedömdes vara nödvändiga. Den kinesiska regeringen intog emellertid en annan ståndpunkt, som innebar att den själv tog på sig den undersökande myndighetens uppgifter. Faktum är att den kinesiska regeringen själv ville avgöra vad den ansåg vara relevant och begränsa sig till att lämna ut de handlingar som den ansåg vara relevanta, utan att låta den undersökande myndigheten granska dessa frågor. Detta åskådliggörs tydligt av den kinesiska regeringens inställning till statligt ägda banker (se skäl 282 ovan). Den kinesiska regeringen hävdade att sådana banker är ”tredje parter”. Klagomålet innehåller emellertid tillräckliga bevis för att bankerna är ”offentliga organ”, och kommissionen hade därför rätt att begära att den kinesiska regeringen skulle lämna de begärda upplysningarna om dessa bankers verksamhet. Som svar på detta ansåg sig den kinesiska regeringen ha rätt att bestämma att dessa banker inte är offentliga organ och att vägra lämna uppgifter om dem. Det är emellertid den undersökande myndigheten, dvs. kommissionen, som ska fatta detta beslut, och inte den kinesiska regeringen. Ett sådant uppförande strider tydligt mot ovannämnd rättspraxis från WTO, där det anges att berörda parter måste handla efter ”bästa förmåga”. Det är svårt att se hur den kinesiska regeringens agerande överensstämmer med överprövningsorganets slutsats i ärendet *United States - Anti-Dumping Measures on Certain Hot-Rolled Steel Products from Japan*, dvs. att ”... samarbete är en process som innebär en gemensam insats,

¹¹ *United States – Anti-Dumping Measures on Certain Hot-Rolled Steel Products from Japan* (DS184), överprövningsorganets rapport, punkt 100.

varigenom parterna arbetar tillsammans för att uppnå ett gemensamt mål”¹². Det ska också noteras att kommissionen gav alla berörda parter gott om tid på sig för att lämna de begärda upplysningarna, och att den genomförde undersökningen i enlighet med bestämmelserna i bilaga VI till WTO:s SCM-avtal, där reglerna för kontroller på plats anges, bland annat att det är tillåtet att kräva att få göra kontroller på plats för ytterligare klargöranden mot bakgrund av den information som erhållits.

- (290) Den kinesiska regeringen hävdade att de begärda planerna är mycket omfattande eftersom de innehåller 282 000 sidor, och att det därför utgör en orimlig extra börda att översätta dem. Den hävdade också att den inte känner till om planerna finns i oberoende översättningar och att den inte lämnade de nationella femårsplanerna inom ramen för förfarandena med Förenta staterna.
- (291) Detta påstående måste avvisas. De planer som anges i skäl 65 ovan och som den kinesiska regeringen lämnade på kinesiska uppgick till mindre än 300 sidor. Påståendet att femårsplanerna innehåller 282 000 sidor bekräftas inte av den kinesiska regeringens officiella uppgifter. Påståendet är emellertid oroande, eftersom det kan visa på ett ännu mer omfattande statligt ingripande än vad som påvisats i den aktuella undersökningen och i den parallella antidumpningsundersökningen. När det gäller planer som finns i oberoende översättningar, ska det noteras att kommissionen fick sådan dokumentation från andra berörda parter, och i den utsträckning sådana översatta planer mottogs användes de i undersökningen. Slutligen är det viktigt att klargöra att det inte var kommissionens avsikt att påstå att den kinesiska regeringen har lämnat in planer till de amerikanska förfarandena. I skäl 66 ovan anges endast att översatt information förefaller att finnas i detta avseende.

4.3.5. Påståenden i fråga om användning av uppgifter som inte är fullkomliga i alla hänseenden

- (292) Den kinesiska regeringen hävdade att kommissionen, innan den använder bästa tillgängliga information, måste genomföra en analys i enlighet med artikel 28.3 i grundförordningen och fastställa om de särskilda villkor som anges i den artikeln är uppfyllda.
- (293) I detta avseende ska det noteras att kommissionen var tvungen att förlita sig på tillgängliga uppgifter i enlighet med bestämmelserna i artikel 28 i grundförordningen eftersom de särskilda villkor som fastställs i artikel 28.3 inte uppfylldes. Såsom förklaras ovan lämnade den kinesiska regeringen antingen bristande information eller inte den begärda informationen alls i många fall. Det ska erinras om att informationen om planer antingen inte lämnades alls eller endast lämnades delvis, att informationen om bankernas roll var ofullständig eller obedombar, att informationen om bankernas bedömning av kreditrisker när de beviljar lån till samarbetsvilliga exporterande tillverkare och om prissättningen av markanvändningsrättigheter inte lämnades, och att ett antal juridiska dokument som hänvisar till vissa skatte- och bidragsprogram inte heller lämnades. Med tanke på att informationen var bristfällig eller obefintlig, kunde kommissionen inte kontrollera vissa av de upplysningar som lämnades. Med tanke på det ovanstående är det ett faktum att den kinesiska regeringen under dessa omständigheter inte kan anses ha handlat efter bästa förmåga, och svårigheterna med

¹² *United States – Anti-Dumping Measures on Certain Hot-Rolled Steel Products from Japan* (DS184), överprövningsorganets rapport, punkt 99.

att komma fram till en rimligt exakt slutsats tvingade kommissionen att förlita sig på tillgängliga uppgifter.

- (294) Den kinesiska regeringen hävdade också att kommissionen borde ha använt den information som redan lämnats av den kinesiska regeringen som ”mest tillförlitliga uppgifter som fanns tillgängliga”.
- (295) I detta avseende ska det noteras att kommissionen för att komma fram till en representativ slutsats använde all information som lämnats av de berörda parterna (inklusive all information som lämnats av den kinesiska regeringen) samt uppgifter som hämtats från offentligt tillgängliga källor.
- (296) När det gäller lånen hävdades det att i avsaknad av information från särskilda banker skulle kommissionen för att bedöma kreditrisken vid beviljande av lån ha förlitat sig på de förklaringar som lämnats av Kinas Folkbank (*People's Bank of China*) och banktillsynskommissionen samt affärsbankernas årsredovisningar.
- (297) Detta påstående måste avvisas. I detta avseende ska det noteras att bankerna inte lämnade de nödvändiga uppgifterna trots att de uttryckligen uppmanades att göra detta. Den information som lämnades av Kinas Folkbank (*People's Bank of China*) och banktillsynskommissionen var endast av mycket allmän karaktär och hade absolut inga direkta kopplingar till de lån som beviljats till de samarbetsvilliga exporterande tillverkarna. Den kinesiska regeringen bifogade ett antal årsrapporter från affärsbanker till dokumentationen (varav vissa bara var på kinesiska), och hävdade att affärsbankerna enligt lag fattar sina egna beslut om affärsverksamheten, utan ingripande från någon enhet eller individ. De uppgifter som lämnats är emellertid mycket allmänna, vilket gör att det inte är möjligt att kontrollera om och hur bankerna bedömde kreditriskerna när de beviljade lån till de samarbetsvilliga exporterande tillverkarna. Detta måste dessutom vägas mot vissa exempel som framkommit under undersökningen, där det tydligt framgår att företagen fick lån utan någon synbar bedömning av kreditrisken.
- (298) När det gäller markanvändningsrättigheter hävdades det att kommissionen borde ha använt den information som lämnats av den kinesiska regeringen som, enligt regeringen, visar att det finns en fungerande marknad. Man hävdade att de uppgifter som kommissionen begärt om minimipriser för markanvändningsrättigheter var mycket omfattande, och att dessa uppgifter inte hade begärts i frågeformuläret eller i förväg före kontrollen.
- (299) Detta påstående måste avvisas. I detta avseende erinras det om att det utan information om prissättningen av markanvändningsrättigheter inte är möjligt att dra en slutsats om huruvida det finns en fungerande marknad för mark i Kina som avspeglar tillgång och efterfrågan. Det ska också noteras att kommissionen gav den kinesiska regeringen gott om tid på sig för att lämna sådana upplysningar om de områden där de samarbetsvilliga exporterande tillverkarna är etablerade, men den kinesiska regeringen lämnade inte en enda siffra i detta avseende. I alla händelser följde kommissionen bestämmelserna i bilaga VI till WTO:s SCM-avtal där reglerna för kontroller på plats fastställs, som bland annat innebär att det är möjligt att begära närmare uppgifter på plats mot bakgrund av den information som inhämtats.

4.3.6. Påståenden i fråga om definitionen av offentliga organ

- (300) Den kinesiska regeringen hävdade att statligt ägande inte är en rimlig grund för att anse att en bank eller ett allmännyttigt företag är ett offentligt organ, och att kommissionen för sådana analyser bör använda EU:s kriterier för statligt stöd. Den kinesiska regeringen hävdade också på grundval av WTO:s överprövningsorgans slutsats i ärendet US – PRC DS379 avseende definitionen av offentliga organ, bör det nuvarande förfarandet avslutas.
- (301) Detta påstående måste avvisas. I detta avseende ska det noteras att kommissionen redogör för definitionen av ett offentligt organ i skäl 90 ovan. Denna definition överensstämmer med WTO:s relevanta rättspraxis om antisubventionsförfaranden, inklusive den ovan nämnda rapporten från överprövningsorganet. Följaktligen finns det inget behov av att frånga allmänt vedertagna bestämmelser och använda ett annat riktvärde (dvs. EU:s regler om statligt stöd) som gäller för en helt annan del av lagen. Det är viktigt att tänka på att lagstiftningen om statligt stöd tillämpas i ett helt annat sammanhang, dvs. inte för att reglera internationell handel med varor, utan som ett komplement till den inre marknaden. Slutligen finns det inte någon rättslig eller saklig grund som kan bekräfta kravet att det nuvarande förfarandet bör avslutas.

De enskilda systemen

4.3.7. System med förmånslån till tillverkare av bestruket finpapper

- (302) När det gäller förmånslån till tillverkare av bestruket finpapper, hävdade den kinesiska regeringen att kommissionen inte hade lämnat tillräckliga bevis för selektiv subventionering, vilket krävs enligt artikel 2.1 a i WTO:s SCM-avtal och artikel 4.2 a i grundförordningen. Man hävdade att kommissionen i sin analys inte uppfyller sin skyldighet att fastställa den påstådda subventionens rättsliga karaktär.
- (303) Två samarbetsvilliga exporterande tillverkare hävdade också att de lån som beviljats av kinesiska statligt ägda banker inte är selektiva.
- (304) Detta påstående måste avvisas. I detta avseende erinras det om att selektiviteten fastställdes på grundval av all information i ärendet, inklusive de uppgifter som lämnats av den kinesiska regeringen och som anges i skäl 92 ovan. Dessa uppgifter bekräftar förekomsten av selektivitet enligt lag i linje med bestämmelserna i artikel 2.1 a i WTO:s SCM-avtal och artikel 4.2 a i grundförordningen.
- (305) Den kinesiska regeringen hävdade också att kommissionen inte har lyckats komma med faktiska bevis på subventioner i enlighet med bestämmelserna i artikel 2.4 i WTO:s SCM-avtal och artikel 4.5 i grundförordningen, eftersom de bevis som använts av kommissionen inte kan betraktas som faktiska, då de inte är bekräftande, objektiva, kontrollerbara och trovärdiga.
- (306) Detta påstående måste avvisas. I detta avseende ska det noteras att de omständigheter som beskrivs i skäl 92 ovan visar att det finns faktiska bevis för selektivitet (dvs. särskilda subventioner som beviljas genom en sektorsplan, att papperstillverkningsindustrin ses som en främjad industri, affärsbankernas och den kinesiska statliga planeringssystemets roll samt det faktum att företag anses ha hög kreditvärdighet eftersom de kvalificerar sig för särskilda politiska planer). Denna information är bekräftande eftersom den är tydlig, objektiv och övertygande. Informationen har hämtats från flera olika källor, lämnats av berörda parter eller är offentligt tillgängliga.

- (307) När det gäller 2007 års papperstillverkningsplan hävdades det att den inte beviljat selektiva subventioner eller förmånsbehandling till pappersindustrin. Enligt den kinesiska regeringen är det faktum att planen anger att finansinstitutet inte ska bevilja lån till något projekt som inte följer dess bestämmelser endast en bestämmelse som syftar till att avbryta projekt som orsakar allvarliga föroreningar.
- (308) Detta påpekande måste avvisas. I detta avseende ska det noteras att den formulering som används i 2007 års papperstillverkningsplan, vilken förklaras i detalj i skäl 77 ovan, inte lämnar utrymme för några tvivel om förekomsten av selektiva subventioner och förmånsbehandling gentemot papperstillverkningsindustrin. Påståendet att de detaljerade reglerna för finansinstitutet endast har inrättats av miljöskäl bestyrks inte av den faktiska formuleringen i de relevanta texterna.
- (309) När det gäller de politiska planerna samt åtföljande dokument som integrationsprojektet och den vägledande katalogen, upprepade den kinesiska regeringen återigen att de inte är rättsligt bindande i sig enligt den kinesiska lagstiftningen. De kräver en rättsligt bindande genomförandeakt. Man hävdade även att planerna är alltför vaga för att användas för fastställande av selektivitet, och att det faktum att papperstillverkningsindustrin är en främjad industri i sig inte bevisar att den kinesiska regeringen uttryckligen begränsar tillgången till subventioner till vissa företag.
- (310) Dessa påståenden måste avvisas. I detta avseende erinras det om att undersökningen fastställde att planerna är rättsligt bindande av de anledningar som anges i skäl 78 ovan. Undersökningen visade även att papperstillverkningsindustrins ställning som ”främjad industri” medför särskilda fördelar för de berörda företagen.
- (311) När det gäller beviljandet av lån hävdades det att analysen av årsredovisningarna för de kinesiska banker som gav lån till de samarbetsvilliga exporterande tillverkarna inte visar att lånen beviljades på grund av de politiska planerna.
- (312) Detta påstående måste avvisas. Såsom konstateras ovan innehåller bankernas årsredovisningar inga särskilda uppgifter om beviljande av lån till samarbetsvilliga exporterande tillverkare. Årsredovisningarna är allmänna handlingar som inte innehåller någon information om hur de kinesiska bankerna beviljade lån till de samarbetsvilliga exporterande tillverkarna och hur bankerna bedömde dessa tillverkares kreditrisk. Dessa upplysningar begärdes upprepade gånger från de berörda parterna och anses vara avgörande, bland annat med hänsyn till slutsatsen i Internationella valutafondens (IMF) rapport 2006, där man menar för att bankavregleringen i Kina är ofullständig och att kreditrisker inte avspeglas på lämpligt sätt¹³, IMF:s rapport 2009, som lyfte fram avsaknaden av avreglering av räntor i Kina¹⁴, IMF:s landsrapport 2010, som konstaterade att kapitalkostnaderna i Kina är ganska låga, kreditbeviljandet bestäms ibland av annat än priser och ett stort sparande i företagen kan delvis kopplas till låga kostnader för olika insatser (inklusive kapital och

¹³ Arbetsdokument från IMF: *Progress in China's Banking Sector Reform: Has Bank Behaviour Changed?*, WP/06/71, mars 2006 (se sidorna 3-4, 18-20).

¹⁴ Arbetsdokument från IMF: *Interest Rate Liberalization in China*, WP/09/171, augusti 2009 (se sidorna 3-4, 21-23).

land)¹⁵, *OECD 2010 Economic Survey of China*¹⁶ och *OECD Economic Department Working Paper No. 747 on China's Financial Sector Reforms*¹⁷, som konstaterade att ägandeskapet till finansiella institutioner fortfarande domineras av staten, vilket leder till frågeställningar om i vilken utsträckning bankernas lånebeslut baseras på affärsmässiga överväganden, eftersom bankernas traditionella roll verkar vara att agera å statens vägnar med band till regeringen.

- (313) Med avseende på det förutnämnda meddelandet om kreditvärdighet, hävdade den kinesiska regeringen att ett enda kreditbetyg inte kan betraktas som ett faktiskt bevis för selektivitet. Enligt den kinesiska regeringen kan kommissionen inte tillämpa lånevillkoren i ett enda specifikt exempel på alla lånebeslut om inte de flesta, eller till och med alla, lån som getts till de samarbetsvilliga exporterande tillverkarna visar att de under undersökningsperioden har högre kreditbetyg tack vare industripolitiken.
- (314) Detta påstående måste avvisas. I detta avseende ska det noteras att det meddelande om kreditvärdighet som nämns i skäl 81 ovan innebär att de samarbetsvilliga exporterande tillverkarnas positiva framtidsutsikter kopplas direkt till existensen av de politiska planerna för papperstillverkningen och uppfyllandet av målen i dessa. I sina slutsatser betonade kommissionen i hög grad detta dokument jämte planerna för papperstillverkningen, eftersom andra upplysningar som begärts i detta sammanhang, såsom riskbedömning för lån, inte lämnades trots upprepade påminnelser, vilket beskrivs ovan.
- (315) Den kinesiska regeringen hävdade också att kommissionen när den analyserade påståendena om förmånslån inte tog hänsyn till cirkuläret från Kinas Folkbank (*People's Bank of China*) om förbättring av förvaltningen av speciallån – *Yinfa* (1999) nr 228. Enligt den kinesiska regeringen bekräftar detta cirkulär att förmånslån eller speciallån har avskaffats.
- (316) Detta påstående måste avvisas. I detta avseende erinras det om att kommissionen, såsom förklaras i skäl 87 ovan, fann att det finns senare cirkulär från Kinas Folkbank (*People's Bank of China*) där existensen av förmånslån och andra lån som anges av statsrådet tydligt omnämns. Den kinesiska regeringens argument om att förmånslån och speciallån har avskaffats kan följaktligen inte bestyrkas av de faktiska uppgifterna i ärendet. Trots detta ska det noteras att det i 1999 års cirkulär anges att helägda statliga banker aktivt ska kommunicera med de myndigheter som är behöriga för de relevanta industrierna för att få deras förståelse och stöd. Detta är ännu ett påstående som bekräftar den kontroll som staten utövar över helägda statliga banker.
- (317) När det gäller de bevis för selektivitet som lämnats av klaganden, hävdades det att dessa bevis endast utgörs av hänvisningar till slutsatser från de olika amerikanska undersökningarna, där selektivitet bland annat fastställdes genom hänvisning till femårsplanerna.

¹⁵ *IMF Country Report, PRC: 2010 Article IV Consultation, No 10/238, juli 2010, (se sidorna 22, 24 och 28-29).*

¹⁶ *OECD 2010 Economic Survey of China, februari 2010 (se kapitel 3, sidorna 71, 73-81, 97).*

¹⁷ *OECD China's Financial Sector Reforms, Economic Department Working Paper No. 747, ECO/WKP (2010) 3, 1 februari 2010 (se sidorna 2, 8-15, 36).*

- (318) I detta avseende ska det noteras att kommissionen använde alla relevanta uppgifter som den hade till sitt förfogande för att komma fram till en representativ slutsats. Den offentligt tillgängliga information som anges i klagomålet bedömdes vara relevant och lämplig att använda, även om den hänvisade till slutsatser som andra undersökande myndigheter dragit.
- (319) När det gäller beslut nr 40 och den vägledande katalogen hävdades det att de inte innehåller någon uttrycklig definition av industrin för bestruket finpapper som en främjad industri eller som främjade projekt. Man framhöll även att begreppet ”främjade projekt” i Kina spänner över stora delar av den ekonomiska aktiviteten, och omfattar ett antal olika industrier.
- (320) Dessa påståenden måste avvisas. I detta avseende erinras det om att beslut nr 40 och den vägledande katalogen definierar papperstillverkningsindustrin, som tillverkningen av bestruket finpapper tillhör, som en främjad industri eller främjade projekt. När det gäller främjade projekt erinras det om att dessa projekt endast omfattar vissa verksamheter inom 26 sektorer. Det innebär att denna kategorisering, som endast omfattar en undergrupp av företag i Kina, följaktligen inte kan anses vara av allmän karaktär och icke-selektiv. Kommissionen ansåg att detta var den mest naturliga tolkningen i avsaknad av förklaringar (och bestyrkande handlingar) om exakt hur den kinesiska regeringen använder begreppet ”papperstillverkningsindustri”, t.ex. i förhållande till beslut nr 40 och den vägledande katalogen.
- (321) När det gäller lagen om affärsbanker hävdade den kinesiska regeringen att artikel 34 är av allmän karaktär och att det, i enlighet med artikel 41 i samma lag, inte finns något obligatoriskt krav för affärsbanker att bevilja lån på grundval av industripolitik.
- (322) Dessa påståenden måste avvisas. I detta avseende ska det noteras att formuleringen i artikel 34 innebär att affärsbankernas utlåningsverksamhet kopplas direkt till den statliga industripolitiken. Artikeln kan således inte anses vara av en allmän och icke-obligatorisk karaktär. När det gäller artikel 41 i samma lag ska det noteras att den avser affärsbankernas företrädesrätt att ge lån till parterna, men inte anger de villkor som bankerna måste överväga när de fattar lånebeslut.
- (323) APP hävdade att man hade lämnat tillräckliga upplysningar och handlingar till kommissionen som visade att APP hade kreditbetyget A-1 från Moody's 2007 och 2008, och att kommissionen därför gjorde fel i att bortse från detta kreditbetyg och i stället tillämpa Bloombergs BB-betyg.
- (324) Kommissionen analyserade noggrant de kreditbetygsrapporter som lämnats av APP-gruppen. Dessa rapporter kopplar pappersindustrins lovande framtidsutsikter till genomförandet av utvecklingspolitiken för papperstillverkningsindustrin. Uppgifterna i dessa handlingar bekräftar därför i själva verket kommissionens slutsatser om att exportörerna har uppnått sin nuvarande ekonomiska ställning på en snedvriden marknad och att de kinesiska exportörernas kreditvärdighet därför inte kan tas för vad den uppges att vara. Detta påstående måste därför avvisas.
- (325) APP hävdade också att de interna finansiella förvaltningsrapporter som nämns i denna punkt i APP:s synpunkter på meddelandet av uppgifter är ”*långt mer tillfredsställande än de uppgifter som man för närvarande förlitar sig på*”.

- (326) Detta påstående måste avvisas. De siffror som räknats fram i dessa rapporter är följden av den finansiella situation som företaget uppnått på en snedvriden marknad, som naturligtvis påverkas av förmånslån, vilket kommissionen har fastställt. Det är därför som en cirkel, dvs. företaget erhåller förmånslån som inverkar positivt på dess finansiella indikatorer, som därefter har en positiv inverkan på villkoren för framtida lån.
- (327) APP hävdade att den metod som kommissionen använde för att beräkna riktvärden för lån i US-dollar och euro är felaktig, och att kommissionen dubbelräknade spreaden över *Libor* och därmed drev upp referensräntan.
- (328) Detta påstående måste avvisas. Kommissionen dubbelräknade inte spreaden över *Libor*. Såsom anges i den slutliga underrättelsen gjorde kommissionen för att fastställa riktvärden för lånen i US-dollar och euro med en löptid längre än 1 år så att den för den relevanta ettåriga *Libor*-räntan lade till en spread mellan obligationer med BB-betyg med en löptid på 1 år och obligationer med BB-betyg med en löptid på n år, där n är det antal år som representerar den löptid för vilken den ”långa *Libor*-räntan” för US-dollar beräknades (dvs. 2, 3, ... , 15 år). Det ska betonas att denna spread lades till ”rena” ettåriga *Libor*-räntor (dvs. inte ökade med x baspunkter, vilket APP hävdade).

4.3.8. Skattemässig särbehandling av högteknologiska och spjutspetsteknologiska företag

- (329) När det gäller detta system hävdade den kinesiska regeringen att kommissionen inte kunde fastställa att systemet var selektivt på grundval av faktiska bevis. Man vidhöll att artikel 25 i lagen om företagsbeskattning är en allmän lagbestämmelse som gäller för hela den kinesiska ekonomin, och inte bara för tillverkare av bestruket finpapper.
- (330) Den kinesiska regeringen hävdade likaså att kriterierna för att företag ska ha rätt att omfattas av systemet är objektiva och exakt definierade, att alla som uppfyller kraven för systemet också automatiskt omfattas av det, och att systemet således inte kan anses vara selektivt i enlighet med bestämmelserna i artikel 2.1 b i WTO:s SCM-avtal och artikel 4.2 b i grundförordningen.
- (331) Dessa påståenden måste avvisas. Kommissionens slutsatser grundades på faktiska bevis. I detta avseende ska det noteras att artikel 25 i lagen om företagsbeskattning innebär att tillgången till detta system begränsas till vissa företag och industrier som klassificeras som ”främjade”, dvs. till en särskild undergrupp av företag i Kina. Såsom konstateras ovan drog kommissionen slutsatsen att industrier som tillverkar bestruket finpapper ingår i denna kategori och följaktligen drar fördel av detta program, som därför är selektivt i enlighet med artikel 4.2 a i grundförordningen. När det gäller de bidragsberättigande kriterierna ska det noteras att de berörda bestämmelserna bland annat innehåller ett krav på att produkterna ska tillhöra det urval produkter som ingår i de högteknologiska och spjutspetsteknologiska områden som får särskilt stöd av staten, och att företagen ska bedriva kontinuerliga FoU-aktiviteter för att förvärva ny vetenskaplig och teknisk kunskap, tillämpa ny kunskap på ett innovativt sätt eller betydligt förbättra tekniker eller produkter. Som helhet betraktat kan dessa villkor inte anses vara objektiva stödberättigande kriterier som leder till att alla som uppfyller kraven automatiskt får subventionen i enlighet med bestämmelserna i artikel 2.1 b i WTO:s SCM-avtal och artikel 4.2 b i grundförordningen.

- (332) APP undrade om det belopp för utjämningsbara subventioner som dessa subventionssystem leder till inte borde beräknas på grundval av självdeklarationen och betalningarna för år 2008 i stället för 2009 (undersökningsperioden). De hävdade att dessa två subventionssystem är relaterade till inkomstskatten, som i Kina vanligen betalas och regleras under det kalenderår som följer på beskattningsperioden. Inkomstskatten för 2009 eller eventuell förmånsbehandling som beviljats under detta år beslutades först 2010.
- (333) Detta påstående måste avvisas. De faktiska beloppen för de förmåner som erhållits bekräftades och kontrollerades mot självdeklarationerna för år 2009, och utgör följaktligen förmåner som är relaterade till försäljning och inkomst som genererats under 2009, dvs. under undersökningsperioden.

4.3.9. Skattemässig särbehandling av forskning och utveckling (FoU)

- (334) När det gäller detta system hävdade den kinesiska regeringen att kommissionen inte har kunnat fastställa selektivitet på grundval av faktiska bevis. Det hävdades att kriterierna för stödberättigande för detta system är objektiva och exakt definierade och att alla som uppfyller kraven för systemet också automatiskt omfattas av det, och att systemet således inte kan anses vara selektivt i enlighet med bestämmelserna i artikel 2.1 b i WTO:s SCM-avtal och artikel 4.2 b i grundförordningen.
- (335) Detta påstående måste avvisas. I detta avseende erinras det om att undersökningen fastställde förekomsten av förmånlig skattebehandling för vissa företag vars genomförande av FoU-projekt har erkänts, dvs. för en särskild undergrupp av företag i Kina. Såsom konstateras ovan rör det sig om företag inom högteknologiska eller spjutspetsteknologiska sektorer som får prioriterat stöd från staten och projekt som förtecknas i riktlinjerna för viktiga områden för högteknologisk industrialisering, såsom de företag som tillhör industrin för bestruket finpapper. Förmånerna i detta program är således selektiva i enlighet med artikel 4.2 a i grundförordningen. När det gäller kriterierna för bidragsberättigande ska det noteras att de relevanta bestämmelser som lämnats av de samarbetsvilliga exporterande tillverkarna är vaga och inte transparenta, och de kan följaktligen inte anses utgöra objektiva kriterier som leder till att alla som uppfyller kraven för systemet också automatiskt omfattas av det. Kommissionens slutsatser fastställdes följaktligen på grundval av faktiska bevis i enlighet med bestämmelserna i artikel 2.1 b i WTO:s SCM-avtal och artikel 4.2 b i grundförordningen.

4.3.10. Skillnader i fråga om skattebefrielse på utdelning mellan berättigade inhemska företag

- (336) När det gäller detta system hävdade den kinesiska regeringen att kommissionen inte har kunnat fastställa selektivitet på grundval av faktiska bevis. Man hävdade att skattebefrielse på utdelning inte utgör en subvention enligt WTO:s SCM-avtal, eftersom skattebefrielse på utdelning inte utgör en subvention till sin natur, och de berörda kinesiska bestämmelserna syftar till att klargöra skattebasen för att undvika dubbelbeskattning.
- (337) APP hävdade att detta system inte är selektivt, eftersom det tillämpas på ett allmänt och enhetligt sätt i hela Kina på grundval av objektiva kriterier, dvs. källan till inkomst från utdelning. Även APP hävdade att detta system inte utgör en subvention.

- (338) Dessa påståenden måste avvisas. I detta avseende ska det noteras att inkomst från utdelning från inhemska företag är undantagen inhemska företags skyldigheter när det gäller företagsskatt. För det första erinras det om att undersökningen fastställde förekomst av förmånsskattebehandling för vissa företag, dvs. inhemska företag som får utdelning från andra inhemska företag, och som dessutom tillhör kategorin viktiga industrier och projekt som stöds eller främjas av staten, exempelvis sådana som tillverkar bestruket finpapper, dvs. till en särskild undergrupp av företag i Kina. Förmånerna i detta program är därför selektiva i enlighet med artikel 4.2 a i grundförordningen. För det andra utgör detta system ett skatteincitament som leder till uteblivna statliga intäkter enligt definitionen av en subvention i artikel 1.1 a i WTO:s SCM-avtal och artikel 3 a i grundförordningen. När det gäller påståendet att syftet med detta incitament är att undvika dubbelbeskattning, ska det noteras att även om det i WTO:s SCM-avtal erkänns att det inte är förbjudet för WTO-medlemmar att vidta åtgärder för att undvika dubbelbeskattning (se bilaga I, fotnot 59 i avtalet), så utgör denna bestämmelse ett ”försvar”, och inga konkreta bevis lämnades för att bestyrka påståendet om att t.ex. utdelning från inhemska och utländska företag behandlas olika på grund av rättsliga skyldigheter som den kinesiska regeringen har åtagit sig att följa enligt relevanta bilaterala dubbelbeskattningsavtal med tredjeländer.
- (339) Det hävdades också att systemet är fullständigt irrelevant för företag och industrier som klassificeras som främjande, men att det per definition gäller för alla inhemska företag. Den kinesiska regeringen hävdade även att fastställandet av allmänt tillämpliga skattesatser inte ska anses utgöra en selektiv subvention i enlighet med artikel 2.2 i WTO:s SCM-avtal. Man hävdade att kriterierna för rätten att omfattas av systemet är objektiva och exakt definierade och att systemet följaktligen inte kan anses vara selektivt i enlighet med bestämmelserna i artikel 2.1 b i WTO:s SCM-avtal och artikel 4.2 b i grundförordningen.
- (340) Dessa påståenden måste avvisas. I detta avseende erinras det om att de rättsliga bestämmelserna för detta system återfinns i kapitel 4 om förmånlig skattebehandling i lagen om företagsskatt, som omfattar särskilda skatteincitament för viktiga industrier och projekt som stöds eller främjas av staten. Såsom förklaras ovan är förmånerna enligt detta program under dessa omständigheter selektiva i enlighet med artikel 4.2 a i grundförordningen. Under undersökningen påvisades det inte heller några objektiva kriterier för att begränsa rätten att omfattas av systemet och man fann inga avgörande bevis som gör det möjligt att dra slutsatsen att rätten beviljas automatiskt. När det gäller påståendet om bestämmelserna i artikel 2.2 i WTO:s SCM-avtal, ska det konstateras att syftet med detta system inte är att fastställa en allmänt tillämplig skattesats, utan att det avser ett undantag från beskattning för vissa typer av inkomster som kommer från en viss typ av företag.

4.3.11. Befrielse från mervärdesskatt och tull för importerad utrustning

- (341) När det gäller detta system hävdade den kinesiska regeringen att kommissionen inte har kunnat fastställa selektivitet på grundval av faktiska bevis. Det hävdades att de särskilda företagskategorier som definieras noggrant enligt lag inte är selektiva, eftersom de täcker ett stort antal olika ekonomiska sektorer och omfattar flera olika industrigrenar. Man hävdade följaktligen att kriterierna för rätten att omfattas av systemet är objektiva och exakt definierade, att alla som uppfyller kraven för systemet också automatiskt omfattas av det, och att systemet således inte kan anses vara

selektivt i enlighet med bestämmelserna i artikel 2.1 b i WTO:s SCM-avtal och artikel 4.2 b i grundförordningen.

- (342) Dessa påståenden måste avvisas. I detta avseende erinras det om att detta system endast är tillgängligt för företag som investerar inom vissa företagskategorier som definieras noggrant i lagen (dvs. industrikatalogen för vägledning av utländska investeringar och katalogen över utveckling av viktiga industrier, produkter och tekniker som staten för närvarande främjar och uppmuntrar). Det faktum att selektiviteten begränsas till särskilda företagskategorier bekräftar slutsatsen att systemet inte är allmänt tillgängligt för breda ekonomiska sektorer, vilket innebär att förmånerna enligt detta system är selektiva i enlighet med artikel 4.2 i grundförordningen. Under undersökningen fann man inte heller några objektiva kriterier för att begränsa rätten att omfattas av systemet och inga avgörande bevis som gör det möjligt att dra slutsatsen att rätten beviljas automatiskt. Kommissionens slutsatser fastställdes således på grundval av faktiska bevis i enlighet med bestämmelserna i artikel 2.1 b i WTO:s SCM-avtal och artikel 4.2 b i grundförordningen.
- (343) APP hävdade att den avskrivningstid som använts av kommissionen i beräkningen av de förmåner från detta system som kan tillskrivas undersökningsperioden inte är korrekt, och att kommissionen borde ha använt den avskrivningstid som uppgetts av företagen i APP-gruppen. Enligt APP utgör denna metod en överträdelse av artikel 7.3 i grundförordningen.
- (344) Detta påstående måste avvisas. Den avskrivningstid som uppgetts av APP fastställs av redovisningsskäl och finansiella skäl. Andra samarbetsvilliga exporterande tillverkare och unionsindustrin uppgav andra avskrivningstider. Enligt sin gängse praxis och i enlighet med artikel 7.3 i grundförordningen använde kommissionen därför avskrivningstiden 15 år som brukstid för utrustningen i denna beräkning, vilket den berörda industrin anser vara en ”normal” avskrivningstid.

4.3.12. Nedsatt mervärdesskatt för utrustning av inhemsk tillverkning

- (345) När det gäller detta system hävdade den kinesiska regeringen att kommissionen inte har kunnat fastställa selektivitet på grundval av faktiska bevis. Regeringen hävdade vidare att den hade redogjort för kriterierna för rätten att omfattas av systemet och att det således inte finns någon grund för att tillämpa bestämmelsen om tillgängliga uppgifter.
- (346) Dessa påståenden måste avvisas. I detta avseende erinras det om att detta system endast omfattar FIE-företag som köper en viss typ av inhemskt tillverkad utrustning, vilket innebär att systemet är begränsat till en särskild undergrupp av företag i Kina. Detta innebär i sin tur att förmånerna enligt detta program är selektiva i enlighet med artikel 4.2 a i grundförordningen. Under undersökningen fann man inte heller några objektiva kriterier för att begränsa rätten att omfattas av systemet och inga avgörande bevis som gör det möjligt att dra slutsatsen att rätten beviljas automatiskt. Kommissionen fastställde således sina slutsatser genom att använda de inlämnade uppgifterna och tillämpa artikel 28 i grundförordningen, på grundval av faktiska bevis i enlighet med bestämmelserna i artikel 2.1 b i WTO:s SCM-avtal och artikel 4.2 b i grundförordningen.

4.3.13. Skatter och avgifter för stadsunderhåll, byggande och utbildning för FIE-företag

- (347) Både APP och Chenming hävdade att enligt *Meddelandet om sammanslagning av befrielse från skatter och avgifter för stadsunderhåll, byggande och utbildning för företag och personer med utländska investeringar*, som utfärdades av Kinas statsråd den 18 oktober 2010 och tillämpas från den 1 december 2010, är de ovan nämnda skatterna och avgifterna nu allmänt tillämpliga på alla företag och personer i Kina, utan undantag. Enligt dessa påståenden är detta subventionssystem inte längre utjämningsbart.
- (348) De framförda argumenten analyserades mot bakgrund av dokumentation och bevis som lämnats in av parterna. Den kinesiska regeringen ombads att bekräfta den nämnda informationen. Den kinesiska regeringen, en berörd part i detta förfarande och den beviljande myndigheten för detta program meddelade Europeiska kommissionen att detta program hade dragits tillbaka och inte ersatts av något annat incitament i samband med samma skattskyldighet. På grundval av information som lämnats in av samarbetande exporterande tillverkare, dras slutsatsen att båda grupperna har påvisat att de inte längre har några förmåner genom subventioner ur detta program. Härvidlag bör det preciseras att det enligt artikel 15 i grundförordningen inte ska införas några åtgärder om subventionerna dras tillbaka eller om det har påvisats att subventionerna inte längre ger de berörda exportörerna någon förmån. På grundval av ovanstående och tillgänglig information dras slutsatsen att subventionen enligt detta program inte längre ger de berörda exportörerna någon förmån. De undersökningsresultat som läggs fram i skälen 160–169 ovan har således ändrats i enlighet med detta.

4.3.14. Kända varumärken och särskilda anslag för att främja projekt med utländska investeringar

- (349) När det gäller detta system hävdade den kinesiska regeringen att kommissionen inte har kunnat fastställa selektivitet på grundval av faktiska bevis. Regeringen hävdade vidare att den hade lämnat tillräcklig information om dessa system, och att det inte finns någon lag eller bestämmelse för systemen.
- (350) Dessa påståenden måste avvisas. I detta avseende erinras det om att dessa system befanns vara selektiva och utjämningsbara på grundval av den information som lämnats av den kinesiska regeringen och av de samarbetsvilliga exporterande tillverkarna, trots att inga faktiska rättsliga bestämmelser lämnades. Det faktum att det, som den kinesiska regeringen hävdar, inte finns några rättsliga bestämmelser för detta system bekräftar utom allt rimligt tvivel att det helt enkelt inte finns några objektiva kriterier eller lagliga villkor som reglerar dessa system. Kommissionen fastställde således sina slutsatser genom att använda de inlämnade uppgifterna och tillämpa artikel 28 i grundförordningen och på grundval av faktiska bevis i enlighet med bestämmelserna i artikel 2.1 b i WTO:s SCM-avtal och artikel 4.2 b i grundförordningen. Eftersom det inte finns några kriterier eller villkor förefaller regeringen ha en stor handlingsfrihet, och tillgången till subventionen anses vara begränsad till vissa företag.

4.3.15. Bidrag från fonden för högteknologisk industriell utveckling och stöd mottaget från Suzhou Industrial Park för upprätthållande av tillväxt

- (351) Med avseende på dessa system hävdade den kinesiska regeringen att kommissionen har misstolkat artikel 2.2 i WTO:s SCM-avtal, eftersom industriparter inte är utsedda geografiska regioner.
- (352) Detta påstående måste avvisas. I detta avseende erinras det om att det står klart att Suzhou Industrial Park är en ekonomisk och administrativ underdivision som står under den kinesiska regeringens ansvar, och följaktligen utgör en utsedd geografisk region i enlighet med bestämmelserna i artikel 2.2. i WTO:s SCM-avtal. Bortsett från ovanstående ska det även noteras att även om detta inte hade bekräftats av de faktiska uppgifterna i undersökningen, kan en industripark per definition endast hysa en undergrupp av företag inom ett lands territorium eller den beviljande myndigheten. Detta innebär att de subventioner som ges av industriparken ska betraktas som selektiva i enlighet med bestämmelserna i artikel 2.1 a i WTO:s SCM-avtal.

4.3.16. Tillhandahållande av rätt till markanvändning

- (353) Med avseende på markanvändningsrättigheter hävdade den kinesiska regeringen att användningen av ett externt riktvärde är olagligt och man hänvisade till artikel 14 d i WTO:s SCM-avtal och till överprövningsorganet i ärendet *Förenta staterna - Softwood Lumber IV*. Det hävdades vidare att EU-lagstiftningen och WTO-reglerna begränsar användningen av externa riktvärden till mycket exceptionella omständigheter, dvs. endast när de privata marknadspriserna snedvrids till följd av regeringens dominerande roll som leverantör av varan eller tjänsten i fråga. Enligt den kinesiska regeringen har kommissionen inte kunnat bevisa att de privata marknadspriserna utsätts för snedvridningar till följd av den kinesiska regeringens dominerande roll som leverantör.
- (354) Dessa påståenden måste avvisas. För det första ska det noteras att det enligt WTO-reglerna, vilket har bekräftats av överprövningsorganet i ärendet *Förenta staterna – Softwood Lumber IV (DS264)* och panelen i ärendet *Förenta staterna – Kina: utjämningsstullar (DS379)*, inte är förbjudet att använda externa riktvärden. För det andra tog kommissionen fullt ut hänsyn till de speciella villkor som enligt WTO:s rättspraxis måste vara uppfyllda för att använda ett externt riktvärde. Såsom framgår av skälen 248–259 ägs all mark av staten i Kina, och tillhandahålls av regeringen till privata enheter genom arrendeavtal. Dessutom kontrollerar de kinesiska myndigheterna tillhandahållandet och tilldelningen av mark till företag, även på andrahandsmarknader, och tilldelningen av mark till företag styrs av en strikt uppsättning regler. Alla ändringar av marktilldelningar, t.ex. en överföring av ett markanvändningsavtal från ett företag till ett annat, måste godkännas av staten och fastställas genom ett nytt markanvändningsavtal mellan det företag som tilldelats marken och den berörda statliga myndigheten. På grundval av ovanstående dras slutsatsen att den kinesiska regeringen har en dominerande roll i fördelningen av markanvändningsrättigheter, och att eventuella kinesiska ”privata” marknadspriser (i den utsträckning de existerar – inga sådana har lämnats inom ramen för denna undersökning) snedvrids till följd av den kinesiska regeringens dominerande roll som leverantör och dess monopol på att reglera marktransaktioner. Den kinesiska regeringens finansiella bidrag skulle därför definitivt avgöra nivån på alla eventuella privata priser.
- (355) Den kinesiska regeringen hävdade också att kommissionen genom att välja Taiwan som externt riktvärde underlät att använda ett externt riktvärde som står i relation till,

avser eller har samband med de rådande marknadsvillkoren i Kina. Man hävdade att användningen av Taiwan som riktvärde för att utjämna skillnaderna i komparativa fördelar mellan länderna är uttryckligen förbjudet enligt WTO-reglerna.

- (356) Dessa påståenden måste avvisas. Kommissionen anser att Taiwan¹⁸ är ett lämpligt externt riktvärde när man ser på alla uppgifter i ärendet, dvs. i) den ekonomiska utvecklingsnivån och den ekonomiska struktur i Taiwan och de berörda kinesiska provinser där de samarbetsvilliga exporterande tillverkarna är etablerade, ii) den fysiska närheten mellan de två berörda kinesiska provinserna och Taiwan, iii) den höga nivå av infrastruktur i både Taiwan och dessa två kinesiska provinser, iv) de starka ekonomiska banden mellan Taiwan och Kina och handeln dememellan, v) samma befolkningstäthet i de berörda kinesiska provinserna och i Taiwan, vi) typen av mark och de transaktioner som använts för att konstruera det relevanta riktmärket i Taiwan liknar dem i Kina samt vii) de gemensamma demografiska, språkliga och kulturella egenskaperna i Taiwan och Kina. Man bör också tillägga att Jiangsuprovinen och Shandongprovinen anses vara bland de ledande tillverkningsprovinserna i Kina¹⁹. Även om Taiwans och de två kinesiska provinsernas BNP per capita inte är identiska, har dessa kinesiska provinsernas BNP ökat snabbt under de senaste åren, vilket innebär att de håller på att komma ikapp Taiwan. Dessutom visar färskare uppgifter att Kina och Taiwan har en liknande real BNP-tillväxttakt²⁰. Det är emellertid viktigt att påpeka att en exakt jämförelse mellan BNP för en icke-marknadsekonomi (Kina) och BNP för en väletablerad marknadsekonomi (Taiwan) inte är en avgörande faktor, eftersom det är normalt att en icke-marknadsekonomi släpar efter en fungerande marknadsekonomi i BNP-utvecklingen. Dessutom kan många andra faktorer, t.ex. planeringsbestämmelser och miljöpolitik, påverka efterfrågan på och tillgång till industrimark. Den avgörande frågan är vad som bör betraktas som ”rådande marknadsvillkor” när det gäller markanvändningsrättigheter i Kina om landet var en fungerande marknadsekonomi, och enligt de tillgängliga bevisen skulle de vara mycket lika marknadsvillkoren i Taiwan.
- (357) På grundval av ovanstående anser kommissionen alltså att det riktvärde som har valts överensstämmer med de krav som överprövningsorganet fastställer i ärendet *Förenta staterna – Softwood Lumber IV (punkt 103)*, där det anges att ”*det valda riktvärdet måste dock stå i relation till, avse eller ha samband med de rådande marknadsvillkoren i det landet, och måste avspegla pris, kvalitet, tillgänglighet, säljbarhet, transport och andra villkor för inköp eller försäljning i enlighet med artikel 14 d*”. I själva verket står de samlade marknadsvillkoren i Taiwan i relation till de rådande marknadsvillkoren i de två kinesiska provinserna. Mark finns tillgänglig i liknande tätbebyggda områden, områdenas fysiska närhet garanterar att kvaliteten på marken är liknande, och det faktum att både Taiwan och de två kinesiska provinserna delar samma språk och kultur, har exportinriktade ekonomier och starka

¹⁸ Allmän information om Taiwan har hämtats från Internet: <http://en.wikipedia.org/wiki/Taiwan>.

¹⁹ Informationen har hämtats från Internet: http://en.wikipedia.org/wiki/Jiangsu_Province and http://en.wikipedia.org/wiki/Shandong_Province

²⁰ Information om statistiska uppgifter har hämtats från uppgifter från de kinesiska samarbetsvilliga tillverkarna och från Internet: <https://www.cia.gov/library/publications/the-world-factbook/rankorder/2003rank.html?countryName=China&countryCode=ch®ionCode=eas&rank=6#ch>.

tillverkningssektorer bekräftar att pris, säljbarhet och andra villkor för inköp eller försäljning av mark har ett nära samband.

- (358) De samarbetsvilliga exporterande tillverkarna hävdade att den information som kommissionen hade tillgång till var tillräcklig för att dra slutsatsen att det finns en marknad för mark i Kina.
- (359) Detta påstående måste avvisas. På grundval av den information som kommissionen hade tillgång till kunde den inte dra slutsatsen att det finns en fungerande marknad för mark i Kina. Av den lagstiftning som den kinesiska regeringen har lämnat till kommissionen framgår det tydligt att all mark i Kina ägs av staten och att mark endast tillhandahålls genom arrendeavtal. De kinesiska myndigheterna har full kontroll över tillhandahållandet och tilldelningen av mark till företag, inklusive transaktioner på andrahandsmarknaden. Inga bevis lämnades för att det finns en marknadsmekanism som styr fördelningen av markanvändningsrättigheter, trots att kommissionen begärde sådana upplysningar. Situationen förklaras i detalj i skäl 354 som tar upp liknande påståenden från den kinesiska regeringen.
- (360) APP hävdade att dagens kinesiska priser på markanvändningsrättigheter bör användas som riktvärde, eller alternativt dagens markpriser i den indiska delstaten Maharashtra. Även Chenming föreslog att den indiska delstaten Maharashtra skulle användas som riktvärde.
- (361) Såsom redan har beskrivits i skäl 359 ovan finns det ingen fungerande marknad för mark i Kina. Det är därför inte lämpligt att använda dagens kinesiska priser på markanvändningsrättigheter som riktvärde. De exporterande tillverkarna grundade sitt påstående om att markpriserna i Maharashtra skulle kunna användas som riktvärde på en jämförelse mellan Maharashtras BNP per capita och befolkningstätheten vid tidpunkten för inköpen av markanvändningsrättigheterna. Såsom förklaras ovan anser kommissionen att BNP per capita och befolkningstäthet inte kan vara de enda avgörande faktorerna vid valet av ett land/en region för att tillämpa ett externt riktvärde. I alla händelser är den metod som föreslås av de samarbetsvilliga exporterande tillverkarna inte konsekvent med deras påståenden. Under undersökningsperioden uppgick inkomsten per capita i Mumbai, huvudstad i Maharashtra och det ojämförligt mest utvecklade området i delstaten, till 2 675 US-dollar (Rs1,28 lakh), vilket i själva verket är lägre än det kinesiska nationella genomsnittet på 3 529 US-dollar²¹, för att inte tala om BNP per capita i de högt utvecklade regionerna Shandong och Jiangsu (5 255 respektive 6 550 US-dollar). När det gäller befolkningstäthet är inte heller detta i sig en avgörande faktor, men det ska ändå nämnas att befolkningstätheten är 314/km² i Maharashtra, 736/ km² i Jiangsu och 600/km² i Shandong, dvs. inte på samma nivå. Dessutom leder andra faktorer, t.ex. avsaknad av fysisk närhet och gemensamma egenskaper när det gäller Indien och Kina, till slutsatsen att riktvärdet för Maharashtra inte står i relation till, avser eller har samband med de rådande marknadsvillkoren i Kina. Av de anledningar som anges i skäl 356 vidhåller kommissionen sin åsikt att markpriserna i Taiwan är ett mycket lämpligare externt riktvärde.

²¹ Internet: <http://www.livemint.com/2009/08/03224002/India-needs-cities-network-for.html>, Livemint.com är en partnersserver online till *Wall Street Journal*.

- (362) APP hävdade att några av de markanvändningsrättigheter som kommissionen beaktat i beräkningen av den förmån som detta system leder till inte längre innehas av APP. APP hävdade också att genom att använda information på webbplatsen för *Industrial Bureau of the Ministry of Economics Affairs* i Taiwan hade man kommit fram till olika genomsnittliga markpriser per kvadratmeter och att kommissionen inte hade gjort några ansträngningar för att hitta ett representativt utbud av industrimark.
- (363) Med hänsyn till den sammanlagda markyta som APP använder, beaktade kommissionen APP:s påstående och på grundval av de upplysningar och de bevis som framförs i synpunkterna på det slutliga meddelandet av uppgifter godtogs detta. Den korrigerade informationen avspeglas i beräkningen av subventionen. Kommissionen använde sig av tillgänglig information när det gäller markpriserna i Taiwan, och den metod som användes för att komma fram till riktmärkespriset meddelades parterna och förklarades i en not till ärendet den 11 februari 2011. De uppgifter som APP lade fram rör å andra sidan bara den 11 februari 2011, dvs. en annan tidsperiod än den som användes i kommissionens beräkning och det verkar som om den bara rör en förteckning med exempel på vissa uppgifter från vissa områden i Taiwan. Vidare kan inte kommissionen kommentera beräkningen av det riktmärke som APP kommit fram till, eftersom APP inte lämnade några detaljerade uppgifter om vilken metod som företaget använt vid beräkningen och kunde alltså inte underbygga varför deras beräkning av de genomsnittliga markpriserna i Taiwan skulle vara mer exakt.
- (364) De samarbetsvilliga exporterande tillverkarna hävdade båda att subventioner i form av tillhandahållande av markanvändningsrättigheter till ett belopp som är lägre än en rimlig ersättning inte kan anses vara selektiva.
- (365) Detta påstående måste avvisas. Såsom redan förklaras i den slutliga underrättelsen lämnade den kinesiska regeringen inte tillräckliga upplysningar om detta system, vilket innebar att informationen måste kompletteras med annan information och fakta i ärendet. Det var på denna grundval som kommissionen drog sina slutsatser, som förklaras och analyseras i skälen 253–258.

4.3.17. Övrigt

- (366) APP hävdade att den räntesats som använts av kommissionen för att omvandla subventionens nominella värde till det värde som rådde under undersökningsperioden inte är korrekt.
- (367) Kommissionen beaktade APP:s påstående och det godtogs på grundval av den information och de bevis som lämnats i synpunkterna på det slutgiltiga meddelandet av uppgifter. Den räntesats som föreslagits av APP användes i beräkningen av subventionerna. Denna ändring har redan införts i de skäl som handlar om beräkningen av subventionsmarginaler och i de resulterande subventionsmarginalerna för de enskilda system som berörs.
- (368) APP hävdade att subventionsbeloppen måste uttryckas som en procentandel av de rapporterade cif-priserna och inte som en procentandel av omsättningen och att kommissionen borde använda denna metod vid beräkningen av subventionsmarginalerna.
- (369) De framförda argumenten analyserades mot bakgrund av dokumentation och bevis som lämnats in av parten. Det ska noteras att förutom ett av de subventionssystem som

befanns vara utjämningsbara, ansågs inget annat system vara knutet till exportresultat och beviljades inte på grundval av framställda, producerade, exporterade eller transporterade kvantiteter. Därför fördelades subventionsbeloppet över den totala omsättningen för företagen i APP-gruppen i enlighet med artikel 7.2 i grundförordningen, som lyder som följer: ”Om subventionen inte beviljas på grundval av framställda, producerade, exporterade eller transporterade kvantiteter ska den utjämningsbara subventionens storlek, allt efter omständigheterna, bestämmas genom att den sammanlagda subventionens värde fördelas i proportion till produktions-, försäljnings- eller exportvolymen av de ifrågavarande produkterna under perioden för subventionsundersökningen.” Eftersom denna subvention inte är kopplad till produktion eller export, är företagets omsättning den lämpligaste nämnaren. Det bör härvidlag noteras att den relevanta omsättningen har bestämts så att den så nära som möjligt återspeglar försäljningsvärdet på de produkter som sålts av det mottagande företaget. Denna förändring återspeglas redan i de skäl som behandlar beräkningen av subventionsmarginalerna och i de resluterande subventionsmarginalerna för de enskilda system som berörs. Andra metoder för att beräkna storleken på den utjämningsbara subventionen skulle strida mot de relevanta bestämmelserna i grundförordningen (artiklarna 7 och 15) och det administrativa förfarande som kommissionen följer i sina antisubventionsförfaranden när den väljer lämplig täljare/nämnare för fastställandet av den utjämningsbara subventionens storlek. Som grund för sitt krav åberopade parten också den del av riktlinjerna²² som behandlar beräkningen av subventionen per enhet. Ett beräkningssätt per enhet ansågs emellertid inte vara lämpligt i detta fall, av samma orsaker som nämns ovan. Den föreslagna beräkningsmetoden är förvisso att betrakta som icke-representativ, eftersom den blandar omsättning och enheter som tillverkats bara för den berörda produkten, medan enheter av andra tillverkade produkter inte tas med. Ingen information lämnades in eller kontrollerades när det gäller det samlade antal enheter för alla produkter som de berörda företagen tillverkade, och subventionerna beviljades under alla omständigheter inte utifrån mängd. När det gäller cif-priserna, bör det betonas att enligt tillgängliga bevis varierar dessa inom och mellan produkttyperna. Subventionerna i fråga är hur som helst inte produktspecifika. Vidare fastställde kommissionen subventionsbeloppen i Kina och fördelade värdet av av den samlade subventionen över omsättningen i Kina, med hänsyn tagen till de särskilda förhållanden som gäller de olika samarbetsvilliga kinesiska exporterande tillverkarna. Detta säkrar att man använder det kontrollerade subventionsbeloppet och den lämpligaste omsättningen. Till sist ska det noteras att med tanke på de praktiska omständigheterna i detta förfarande, dvs. införandet av antidumpnings- och utjämningsstullar på nivån för skademarginalen, dras slutsatsen att oavsett vilken metod som väljs när den utjämningsbara subventionen och utjämningsstullen bestäms, har detta inte någon som helst inverkan på APP:s ställning.

4.4. De utjämningsbara subventionernas storlek

- (370) De utjämningsbara subventionernas storlek i enlighet med bestämmelserna i grundförordningen, uttryckt i procent av värdet, för de undersökta företagen framgår av tabellen nedan:

Exportörer tillverkare	Antisubventionsmarginalsats
---------------------------	-----------------------------

²² Riktlinjer för beräkning av subventionsbeloppet i undersökningar avseende utjämningsstull, EGT C 394, 17.12.1998, s.6.

APP-gruppen	12,04 %
Chenming-gruppen	4,06 %

(371) Enligt uppgifter i klagomålet och från de samarbetsvilliga kinesiska exporterande tillverkarna finns det andra kända tillverkare av den berörda produkten i Kina. Eftersom den angivna exportvolymen konstaterades vara högre än importen enligt Eurostats uppgifter, bedömdes emellertid samarbetsviljan vara hög. För att åtgärden skulle bli effektiv ansågs det lämpligt att sätta subventionsnivån för de icke-samarbetsvilliga exporterande tillverkarna till densamma som den högsta subventionsnivån som hade konstaterats för de samarbetsvilliga exporterande tillverkarna, dvs. 12,04 %.

5. UNIONSTILLVERKARE

5.1. Tillverkningen i unionen

(372) Under undersökningsperioden tillverkades den likadana produkten av 14 kända och några andra mycket små tillverkare i unionen. Uppgifterna från Cepifine uppskattas omfatta 98 % av unionstillverkarnas produktion. På grundval av detta beräknades det att unionens sammanlagda tillverkning uppgick till omkring 5 270 000 ton under undersökningsperioden. De unionstillverkare som står för unionens totala produktion utgör unionsindustrin i den mening som avses i artikel 9.1 i grundförordningen.

(373) Industrin som tillverkar bestruket finpapper är energi- och kapitalintensiv. Till följd av detta utnyttjas stordriftsfördelar, vilket förklarar att tillverkningen är koncentrerad till några få stora aktörer, kompletterat av mindre tillverkare som inriktar sig på geografiskt stängda marknader. Fem i stort sett lika stora tillverkare täcker större delen av marknaden i unionen med tillverkningsanläggningar som är spridda över hela Europa. Bestruket finpapper är huvudsakligen en stapelvara där handeln främst sker genom pappershandlare och grossister. Dessa distributionskanaler kännetecknas av en hög koncentration av köpkraft och prisöppenhet genom prisnoteringar.

(374) Såsom nämns i skäl 19 ovan hävdade en berörd part att bestruket finpapper som lämpar sig för rulloffsettryckning borde ha inkluderats i produktdefinitionen i den aktuella undersökningen. På grundval av detta påstod parten att den klagande unionsindustrin inte hade tillräcklig talerätt i detta förfarande. Utifrån de slutsatser som dras ovan i skälen 22 och 25, dvs. att det bestrukna finpapper som används vid rulloffset och det som används vid arkoffset är två olika produkter, måste emellertid detta påstående avvisas.

(375) Den kinesiska regeringen påpekade att en av de representativa tillverkarna påstods vara närstående en kinesisk exporterande tillverkare och därför borde undantas från definitionen av unionsindustrin. Undersökningen visade emellertid att de produkter som tillverkas av unionstillverkarens och den kinesiska exporterande tillverkarens samriskföretag som man hänvisade till skiljer sig från produktdefinitionen i denna undersökning. Relationen mellan dessa företag påverkar följaktligen inte skadebedömningen.

6. SKADA

6.1. Förbrukningen i unionen

(376) Förbrukningen fastställdes på grundval av följande:

- Eurostats uppgifter om import från tredjeland, vid behov justerade på grundval av information från unionstillverkarna för produkter som inte omfattas av förfarandet. Under undersökningen framkom, på grundval av den bevisning som framlagts, att dessa antaganden var rimliga och motiverade.
- Den kontrollerade sammanlagda exportvolymen från de samarbetsvilliga exporterande tillverkarna i Kina till unionsmarknaden, eftersom den rapporterade exportvolymen konstaterades vara högre än importvolymen enligt Eurostats uppgifter.
- Samtliga unionstillverkares sammanlagda försäljning på unionsmarknaden enligt uppgifter från Cepifine.

(377) På grundval av detta fastställdes den totala förbrukningen i unionen till följande:

Tabell 1: Förbrukningen i unionen

Förbrukningen i unionen	2006	2007	2008	2009/UP
Ton	5 308 275	5 508 183	5 384 770	4 572 057
<i>Index</i>	<i>100</i>	<i>104</i>	<i>101</i>	<i>86</i>

Källa: Kontrollerade svar på frågeformuläret, justerade uppgifter från Eurostat och uppgifter från Cepifine.

(378) Totalt sett minskade förbrukningen i unionen med 14 % under skadeundersökningsperioden. Det konstaterades att förbrukningen först ökade med 4 % mellan 2006 och 2007, och därefter minskade med 18 % mellan 2007 och undersökningsperioden. Den minskade förbrukningen under 2008 och undersökningsperioden berodde på en svagare efterfrågan, särskilt första halvåret 2009, till följd av den ekonomiska nedgången.

6.1.1. Import till unionen från Kina

(379) Såsom anges i skäl 376 ovan konstaterades det att de kinesiska samarbetsvilliga exporterande tillverkarnas kontrollerade sammanlagda försäljningsvolym för den berörda produkten på unionsmarknaden var högre än importvolymen enligt uppgifter från Eurostat. Eftersom man ansåg att de kontrollerade uppgifterna är mer korrekta än den tillgängliga statistiken, fastställdes den sammanlagda importvolymen från Kina på grundval av de kontrollerade uppgifter som lämnades av de samarbetsvilliga företagen. Försäljningsvolymen för de samarbetsvilliga företag som befunnits endast ha exporterat flerskiktsparkong under skadeundersökningsperioden räknades inte med i den sammanlagda importen, eftersom man drog slutsatsen (se skäl 47) att flerskiktspapper och flerskiktsparkong inte bör anses som den berörda produkten. Eftersom importuppgifterna för den berörda produkten endast gällde två företag, ansågs det av sekretessskäl lämpligt att lägga fram dem i indexerad form.

Tabell 2: Sammanlagd subventionerad import från Kina

Sammanlagd import från Kina	2006	2007	2008	2009/UP
Volym (index)	100	218	212	283
Marknadsandel (index)	100	210	209	329
Priser (euro/ton)	677	661	657	621
Index	100	98	97	92

Källa: Kontrollerade svar på frågeformuläret.

(380) Den sammanlagda importvolymen från Kina ökade drastiskt med nästan tre gånger under skadeundersökningsperioden. Till följd av detta ökade Kinas marknadsandel betydligt, från cirka 1 % 2006 till över 4 % under undersökningsperioden. Detta måste ses mot bakgrund av en minskad förbrukning, som föll med 14 % under samma period. De genomsnittliga priserna på den subventionerade importen från Kina minskade med 8 % under skadeundersökningsperioden.

6.1.2. Prisunderskridande

(381) I syfte att analysera prisunderskridandet jämfördes unionstillverkarnas vägda genomsnittliga försäljningspris för varje produkttyp till icke-närstående kunder på unionsmarknaden, justerat till nivån fritt fabrik, med motsvarande vägda genomsnittliga priser för importen från Kina till den första oberoende kunden på unionsmarknaden, fastställda till cif-nivån med lämpliga justeringar för gällande tullar och kostnader som uppstår efter importen.

(382) Såsom anges i skäl 51 var de kinesiska exportörernas samarbetsvilja mycket hög och de ansågs stå för den sammanlagda exportvolymen från Kina till unionen under undersökningsperioden. Med tanke på att det konstaterades att två kinesiska exporterande tillverkare som ursprungligen gav sig till känna inte exporterade den berörda produkten till unionen, har dessa tillverkares import inte beaktats i analysen av prisunderskridande (se skäl 52). Exportförsäljningen för ett företag som tillhörde en av de samarbetsvilliga exporterande tillverkarnas grupp undantogs också från jämförelsen, eftersom en av de representativa unionstillverkarna producerade jämförbara produkttyper. När det gäller detta företags exportkvantiteter ska det noteras att de endast utgjorde en mindre andel av gruppens sammanlagda exportförsäljning, och att företagets prisnivåer föreföll överensstämma med gruppens totala exportprisnivåer.

(383) Jämförelsen visade att under undersökningsperioden underskred priset för den berörda subventionerade produkten med ursprung i Kina som såldes i unionen unionstillverkarnas priser med i genomsnitt 7,6 %. Nivån på prisunderskridandemarginalen ska ses mot bakgrund av den höga pristransparens understödd av prisnoteringar som kännetecknar distributionsmarknaden för bestruket finpapper.

6.2. Unionsindustrins och de fyra representativa unionstillverkarnas ekonomiska situation

6.2.1. Inledande anmärkningar

(384) I enlighet med artikel 8.4 i grundförordningen innefattade granskningen av den subventionerade importens inverkan på unionstillverkarna en bedömning av alla

relevanta ekonomiska förhållanden som hade betydelse för unionstillverkarnas tillstånd från 2006 till undersökningsperiodens slut.

- (385) De makroekonomiska inslagen (produktion, kapacitet, kapacitetsutnyttjande, försäljningsvolym, marknadsandel, tillväxt och de utjämningsbara subventionernas storlek) bedömdes för unionens sammanlagda tillverkning, på grundval av information som lämnats av Cepifine.
- (386) Analysen av de mikroekonomiska inslagen (genomsnittliga enhetspriser, sysselsättning, löner, produktivitet, lager, lönsamhet, kassaflöde, investeringar, räntabilitet och kapitalanskaffningsförmåga) omfattade unionstillverkarna och gjordes på grundval av kontrollerade uppgifter från dessa.
- (387) Det hävdades att skadebedömningen inte omfattade samtliga skadeindikatorer för klagandena och för unionsindustrin som en helhet på ett sammanhängande och heltäckande sätt. Parterna ansåg att slutsatserna om väsentlig skada skulle bli annorlunda om indikatorer såsom marknadsandel skulle fastställas på klagandenas nivå.
- (388) För det första ska det noteras att dessa parter kommentarer verkar ha grundats på indikatorer som beräknats från andra datauppsättningar och andra upplysningar än dem som fastställdes under undersökningen och som det redogörs för nedan. Dessa slutsatser är följaktligen faktamässigt felaktiga och således irrelevanta.
- (389) För det andra har kommissionen som praxis att bedöma makroekonomiska faktorer för att ange den skada som unionsindustrin vållats som helhet, vilket förklaras ovan. I den nuvarande undersökningen fastställdes unionsindustrin som de unionstillverkare som står för unionens totala produktion (se skäl 372 ovan), oavsett om tillverkarna stödde klagomålet eller har samarbetat i undersökningen.
- (390) Mikroekonomiska faktorer analyseras på nivån för representativa unionstillverkare, oavsett om de stöder klagomålet eller inte. De representativa tillverkarna stod för 58 % av unionens produktion. Ingen av de andra unionstillverkarna har hävdats att kommissionens slutsatser om mikroekonomiska faktorer skulle vara otillförlitliga eller dåligt underbyggda. Det finns därför ingen anledning att ifrågasätta de slutsatser som baseras på den information som endast lämnats av de representativa unionstillverkarna.
- (391) Det hävdades att en av de fyra representativa tillverkarna inte samarbetade fullt ut eftersom den påstods vara närstående en annan tillverkare i Europeiska unionen som inte samarbetade i undersökningen. Företagen påstods vara närstående till följd av ett övergångsavtal som ingåtts vid tidpunkten för den samarbetsvilliga unionstillverkarens förvärv av den andra tillverkarens affärssegment av bestruket finpapper. Det påstods att den samarbetsvilliga unionstillverkaren genom detta övergångsavtal kontrollerar några av de pappersbruk som den delvis förvärvade tillverkaren fortfarande hade kvar i sin ägo. För att bestyrka sitt påstående hänvisade den exporterande tillverkaren till kommissionens beslut²³ efter att vid tidpunkten för förvärvet ha prövat om

²³ Kommissionens beslut av den 31 oktober 2008 om att inte göra invändningar mot en anmäld koncentration (Ärende COMP/M.5283 – Sappi/M-real) i enlighet med rådets förordning (EEG) nr 139/2004 (EUT C 324, 19.12.2008, s. 8).

transaktionen var att betrakta som ett förvärv i den mening som avses i rådets förordning (EG) nr 139/2004 om kontroll av företagskoncentrationer.

- (392) Undersökningen bekräftade å andra sidan att EU-tillverkaren i fråga bara hade ett mycket litet antal aktier och att antalet låg under det tröskelvärde som fastställs i artikel 143 i förordning (EEG) nr 2454/93.²⁴ Vidare uppvisade inte de övergångsavtal som det hänvisades till något samband mellan företagen som sträckte sig längre än en normal affärsförbindelse mellan köpare och säljare. Syftet med villkoren i övergångsavtalen är att ombesörja försäljningen av bestruket papper under en övergångsperiod och enligt dessa villkor har unionstillverkaren endast uppgifter som är jämförbara med en försäljningsagent under övergångsperioden. I sina reviderade konsoliderade räkenskaper och i sitt svar på frågeformuläret redovisade företaget provisionsinkomst från sitt arbete som agent för de berörda pappersbruken. Unionstillverkaren uppgav inget ägande och därmed inga kostnader för dessa pappersbruk.
- (393) Enligt kommissionens ovannämnda beslut ansågs transaktionen mellan företagen vara ett förvärv som unionstillverkaren hade gjort av en del av det andra företags verksamhet, inte som ett uppköp av företaget som sådant. I beslutet sägs inte att företagen bör betraktas som en enhet efter förvärvet och framför allt har företagen inget gemensamt samriskföretag. Det konstateras också att det geografiska område som granskats i ovannämnda beslut är EES – inte EU. Det bör också noteras att kommissionen i sitt beslut inte analyserade förbindelsen mellan de ifrågavarande företagen i den mening som avses i artikel 143 i förordning (EEG) nr 2454/93²⁵.
- (394) Med hänsyn till ovanstående ansågs de båda företagen vara icke- närstående i den mening som avses i artikel 143 i förordning (EEG) nr 2454/93 och således samarbetade unionstillverkaren till fullo i undersökningen.
- (395) I analysen av mikroekonomiska indikatorer uteslöts informationen om de pappersbruk som förvärvats av ovannämnda unionstillverkare för alla granskade år för att få en fullt jämförbar trend för åren.
- (396) Den exporterande tillverkaren hävdade också att varje bolag som ingår i unionstillverkarnas koncerner borde ha besvarat ett separat frågeformulär eftersom de är separata juridiska enheter.
- (397) När det gäller den berörda unionstillverkaren ansågs det att det var tillräckligt med ett enda frågeformulär för ett meningsfullt svar och en lämplig analys av skadeaspekterna. I svaret lämnades närmare bestämt en detaljerad uppdelning av informationen om varje enskilt pappersbruk, och alla nödvändiga uppgifter om samtliga närstående företag/försäljare av den likadana produkten kunde kontrolleras under kontrollbesöken.

²⁴ Kommissionens förordning (EEG) nr 2454/93 av den 2 juli 1993 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EEG) nr 2913/92 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen (EGT L 253, 11.10.1993, s. 1).

²⁵ Kommissionens förordning (EEG) nr 2454/93 av den 2 juli 1993 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EEG) nr 2913/92 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen (EGT L 253, 11.10.1993, s. 1).

(398) I en senare inlägga hävdade den exporterande tillverkaren också att samma företag inte hade samarbetat fullt ut, eftersom företaget hade lämnat in sitt svar på frågeformuläret på en icke-existerande enhets vägnar och att företagets reviderade räkenskaper inte återspeglade de uppgifter som lämnats i svaret på frågeformuläret. De slutsatser som dras i föregående skäl är relevanta också i detta avseende.

6.2.2. Uppgifter som rör unionsindustrin (makroekonomiska indikatorer)

(399) Efter meddelandet av uppgifter invände den kinesiska regeringen och en kinesisk exporterande tillverkare att de makroekonomiska uppgifter som använts för analysen är ofullständiga och inexakta och att de därför inte kan användas som faktisk bevisning för väsentlig skada.

(400) Kontrollen på plats hos den klagande intresseorganisationen bekräftade att de uppgifter som använts för att fastställa makroekonomiska indikatorer har hämtats direkt från de unionstillverkare som står för 98 % av unionens sammanlagda tillverkning och att de är tillräckligt detaljerade för att det ska gå att identifiera informationen om den berörda produkten. Antagandena och/eller uppskattningarna gjordes på en skälig och berättigad grund, t.ex. togs ”cutter rolls” inte med i beräkningen, eftersom volymerna av dessa var uppenbart obetydliga, vilket framgår av deras andel av de representativa unionstillverkarnas sammanlagda försäljningsvolym. Påståendet måste därför avvisas.

6.2.2.1 Produktion, produktionskapacitet och kapacitetsutnyttjande

Tabell 3: Produktion, produktionskapacitet och kapacitetsutnyttjande

	2006	2007	2008	2009/UP
Tillverkning (ton)	6 483 462	6 635 377	6 381 324	5 164 475
<i>Index</i>	100	102	98	80
Kapacitet (ton)	7 032 734	7 059 814	6 857 226	6 259 129
<i>Index</i>	100	100	98	89
Kapacitetsutnyttjande	92 %	94 %	93 %	83 %
<i>Index</i>	100	102	101	90

Källa: Kontrollerade uppgifter från Cepifine.

(401) Såsom framgår av ovanstående tabell minskade unionstillverkarnas tillverkningsvolym med 20 % under skadeundersökningsperioden. Det ska noteras att även om förbrukningen i unionen ökade med cirka 1 % mellan 2006 och 2008, minskade unionsindustrins tillverkning med 2 % under den perioden, för att därefter minska betydligt mellan 2008 och undersökningsperioden till följd av den minskade förbrukningen i unionen.

(402) Sedan 2000 har unionstillverkarna gjort omfattande omstruktureringar för att ta itu med en strukturell överkapacitet. Genom konsolidering och nedläggningar av pappersbruk minskade unionsindustrin sin produktionskapacitet för bestruket finpapper med cirka 770 000 ton mellan 2006 och undersökningsperioden, dvs. med 11 %.

(403) Trots den minskade totala kapaciteten fortsatte kapacitetsutnyttjandet att minska från 92 % 2006 till 83 % under undersökningsperioden. Den största minskningen skedde mellan 2008 och undersökningsperioden. Det noteras att ett högt kapacitetsutnyttjande har stor betydelse för papperstillverkarnas långsiktiga lönsamhet till följd av

betydande investeringar i anläggningstillgångar. Kapacitetsutnyttjandet under undersökningsperioden ansågs därför vara lågt.

6.2.2.1. Försäljningsvolym och marknadsandel

- (404) De försäljningssiffror som anges i nedanstående tabell avser den volym som såldes till den första oberoende kunden på unionsmarknaden.

Tabell 4: Försäljningsvolym och marknadsandel

	2006	2007	2008	2009/UP
Försäljningsvolym (ton)	4 921 141	4 999 524	4 875 841	4 008 354
<i>Index</i>	100	102	99	81
Marknadsandel	93 %	91 %	91 %	88 %
<i>Index</i>	100	98	98	95

Källa: Kontrollerade uppgifter från Cepifine.

- (405) Trots att förbrukningen i unionen ökade med 4 % mellan 2006 och 2007 (se skäl 377 ovan), så ökade under samma period unionsindustrins sammanlagda försäljningsvolym av den berörda produkten till oberoende kunder på unionsmarknaden bara med 2 %. Detta innebär att unionsindustrin inte fullt ut kunde dra nytta av den ökade förbrukningen under den perioden. När förbrukningen i unionen sedan minskade med 15 % mellan 2008 och undersökningsperioden, minskade samtliga unionstillverkares samlade försäljningsvolym med ännu mer, nämligen med 18 %. Efter en svag uppgång 2007 minskade följaktligen unionsindustrins försäljningsvolym stadigt och avsevärt, vilket ledde till en förlust av marknadsandelar på 5 procentenheter under skadeundersökningsperioden.
- (406) En grupp av kinesiska exporterande tillverkare hävdade att unionstillverkarnas marknadsandel även borde omfatta import från Schweiz, eftersom denna import kom från ett pappersbruk som ägs av en av de representativa unionstillverkarna.
- (407) Den geografiska täckningen för antisubventionsundersökningar är Europeiska unionen. Detta påstående måste följaktligen avvisas.
- (408) Det hävdades också att klagandens marknadsandel ökade anmärkningsvärt under skadeundersökningsperioden.
- (409) För det första är marknadsandelar en makroekonomisk indikator som analyseras på nivån för hela unionsindustrin och inte på nivån för klagandena. För det andra är påståendet om klagandens marknadsandel faktamässigt felaktigt.

6.2.2.2. Tillväxt

- (410) När man ser på utvecklingen under skadeundersökningsperioden var nedgången i samtliga unionstillverkares samlade försäljningsvolym med 19 % långt mer uttalad än den minskade förbrukningen i unionen som var 14 %. Till följd av detta minskade samtliga unionstillverkares marknadsandel också avsevärt med 5 procentenheter under samma period.

6.2.2.3. De utjämningsbara subventionernas storlek

(411) De utjämningsbara subventionerna för Kina, som anges ovan i subventionsavsnittet, är av betydande storlek. Med tanke på den subventionerade importens volym och pris kan effekten av den faktiska subventionsmarginalen inte anses vara försumbar.

6.2.3. Uppgifter som rör de fyra representativa unionstillverkarna (mikroekonomiska indikatorer)

6.2.3.1. De fyra representativa unionstillverkarnas genomsnittliga priser per enhet

(412) Överlag var de fyra representativa unionstillverkarnas genomsnittliga försäljningspriser fritt fabrik till icke-närstående kunder på unionsmarknaden oförändrade under åren, med undantag av år 2007 då de låg en aning ovanför denna nivå.

Tabell 5: Unionstillverkarnas priser

Unionstillverkarnas priser	2006	2007	2008	2009/UP
Genomsnittligt pris (euro/ton)	692	717	691	699
<i>Index</i>	100	104	100	101

Källa: Kontrollerade svar på frågeformulär.

6.2.3.2. Lager

(413) Lagren utgjorde omkring 10 % av tillverkningsvolymen under undersökningsperioden. De fyra representativa unionstillverkarnas lagernivå ökade med 10 % under skadeundersökningsperioden, särskilt mellan 2006 och 2007 samt senare mellan 2008 och undersökningsperioden. Detta sammanföll påtagligt med en ökning av den subventionerade lågprisimporten från Kina.

Tabell 6: Lager

Lager	2006	2007	2008	2009/UP
Lager (ton)	278 265	298 547	296 387	306 588
<i>Index</i>	100	107	107	110

Källa: Kontrollerade svar på frågeformulär.

6.2.3.3. Sysselsättning, löner och produktivitet

Tabell 7: Sysselsättning

Sysselsättning	2006	2007	2008	2009/UP
Sysselsättning – heltidsekvivalent	7 756	7 487	7 207	6 197
<i>Index</i>	100	97	93	80
Arbetskostnader (euro/heltidsekvivalent)	54 053	54 948	57 026	58 485
<i>Index</i>	100	102	105	108
Produktivitet (enhet/heltidsekvivalent)	453	478	486	484
<i>Index</i>	100	106	107	107

Källa: Kontrollerade svar på frågeformulär.

- (414) På grund av nedläggningar av pappersbruk och konsolidering hos de fyra representativa unionstillverkarna minskade antalet anställda under skadeundersökningsperioden betydligt, närmare bestämt med 20 % (nästan 1 600 arbetstillfällen) under skadeundersökningsperioden.
- (415) Effektivitetsförbättringar har uppnåtts genom att man har ökat och kunnat behålla en hög produktion per anställd även under en period med omfattande uppsägningar under 2007 och 2008. Arbetskostnaderna ökade stadigt, med totalt 8 % under skadeundersökningsperioden.

6.2.3.4. Lönsamhet, kassaflöde, investeringar och räntabilitet

Tabell 8: Lönsamhet

	2006	2007	2008	2009/UP
Lönsamhet	-1,08 %	-0,20 %	-2,49 %	2,88 %
Förändring (100 = 2006)		+0,88 %	-1,41 %	+3,95 %
Kassaflöde (1000 euro)	260 047	211 036	172 570	336 753
<i>Index</i>	100	81	66	129
Investeringar (1000 euro)	151 900	151 027	127 845	87 875
<i>Index</i>	100	99	84	58
Avkastning på investeringar	-0,73 %	-0,54 %	-2,73 %	0,39 %
Förändring (100 = 2006)		+0,19 %	-2,00 %	+1,12 %

Källa: Kontrollerade svar på frågeformulär.

- (416) De fyra representativa unionstillverkarna ådrog sig förluster mellan 2006 och 2008 och deras finansiella situation vände och blev positiv först 2009 då världsmarknadspriserna på massa, den huvudsakliga råvaran, rasade till följd av den ekonomiska nedgången. Nedgången i massapriset (20 %) ansågs vara en onormalt stor nedgång som direkt bidrog till den förbättrade finansiella situationen under undersökningsperioden. Det bör noteras att efter undersökningsperioden återgick massapriserna till de nivåer som var normala före undersökningsperioden.
- (417) Utvecklingen av kassaflödet, som visar tillverkarnas förmåga att själv finansiera sin verksamhet, speglar i stor utsträckning lönsamhetsutvecklingen. Kassaflödet förbättrades följaktligen avsevärt under undersökningsperioden till följd av de fallande massapriserna. Räntabiliteten uppvisade en negativ utveckling i linje med de fyra representativa unionstillverkarnas negativa resultat fram till 2008 och en positiv utveckling under undersökningsperioden, vilket berodde på stora kostnadsbesparingar till följd av massapriserna.
- (418) Med hänvisning till vad som angetts ovan begränsades de fyra representativa unionstillverkarnas investeringsförmåga, eftersom kassaflödet försämrades betydligt under skadeundersökningsperioden, med undantag för under undersökningsperioden. Investeringarna minskade följaktligen med 35 % under skadeundersökningsperioden och var begränsade till installation av kraftvärmeverk som bidrog till att unionstillverkarna kunde mildra effekten av oavbrutet ökade energikostnader.
- (419) En part hävdade att den förbättrade lönsamheten inte kunde anses utgöra en isolerad händelse till följd av den ovanligt stora nedgången i råvarukostnaderna. Alla drog

fördel av de minskade kostnaderna, inte bara klagandena, utan också alla lokala tillverkare och de kinesiska tillverkarna. Genombrottet i lönsamheten berodde inte enbart på de minskade kostnaderna, utan var snarare resultatet av ett ändrat prissättningsbeteende hos klagandena.

- (420) Den exporterande tillverkaren hävdade vidare att lönsamheten påverkas av priserna på bestruket finpapper snarare än massapriset. När massapriset föll kraftigt 2009, kunde man emellertid konstatera att priserna på bestruket finpapper förblev stabila och att vinsterna ökade till följd av detta. Eftersom priserna förblev stabila, kunde alltså inget samband ses mellan priser och lönsamhet under denna särskilda tidsperiod.
- (421) Lönsamhet är en indikator som analyseras på nivån för de representativa unionstillverkarna, och inte på nivån för klagandena, vilket parten föreslog. Analysen av den information som insamlats visade en direkt koppling mellan det stora prisraset på massa, den huvudsakliga råvaran, och den ökade lönsamheten, varigenom stabila priser på slutprodukterna naturligtvis bidrog till att förbättra lönsamheten. Så var förmodligen fallet även för andra tillverkare på marknaden, men detta påverkar inte slutsatsen att denna tillfälliga förbättring av lönsamheten beror på det stora prisraset för råvaror under undersökningsperioden.

6.2.3.5. Kapitalanskaffningsförmåga

- (422) Pappersindustrin kännetecknas allmänt av en hög skuldsättning som är kopplad till betydande investeringar i anläggningstillgångar. Till följd av de förluster man ådrog sig under större delen av skadeundersökningsperioden, undergrävdes även de fyra representativa unionstillverkarnas kapitalanskaffningsförmåga och möjlighet att finansiera sin verksamhet till en rimlig kostnad. Detta var särskilt fallet under 2008 när en av de fyra representativa unionstillverkarna var tvungen att refinansiera sig till en avsevärd riskpremie samtidigt som den minsta tillverkaren kom på obestånd 2008 och övertogs av en annan unionstillverkare.

6.3. Slutsats om skada

- (423) Undersökningen har visat att de flesta av skadeindikatorerna, t.ex. tillverkningsvolym (-20 %), kapacitetsutnyttjande (-10 %), försäljningsvolym till icke-närstående kunder på unionsmarknaden (-19 %) och marknadsandel (-5 procentenheter) försämrades under skadeundersökningsperioden. Dessutom påverkades de skadeindikatorer som hänger samman med de fyra representativa unionstillverkarnas ekonomiska resultat, t.ex. räntabilitet och lönsamhet, allvarligt fram till 2008. Att lönsamheten plötsligt ökade under undersökningsperioden berodde uteslutande på det tillfälliga och exceptionella fallet i massapriserna på världsmarknaden under undersökningsperioden. Det noteras att lönsamheten var mycket låg även under undersökningsperioden och detta ansågs inte ändra slutsatsen att de fyra representativa unionstillverkarna befann sig i en mycket svag finansiell situation.
- (424) Undersökningen visade också att denna skadebild främst var en följd av att de fyra representativa unionstillverkarna, trots sina omstruktureringar och produktivitetsförbättringar, inte lyckades höja sina priser på bestruket finpapper över en kostnadstäckande nivå eller till en nivå av bärkraftig lönsamhet. Detta beror främst på det prisunderskridande som de kinesiska exportörerna utövade under undersökningsperioden och som har en betydande inverkan på en marknad med hög

pristransparens. Under undersökningsperioden lyckades de fyra representativa unionstillverkarna minska sina tillverkningskostnader tack vare ytterligare produktivitetsförbättringar samt den nedgång i massapriserna som framför allt ägde rum under den andra hälften av undersökningsperioden. När sedan efterfrågan och tillgången blev mer balanserad på marknaden tack vare tillverkarnas ansträngningar för att ta itu med den strukturella överkapaciteten genom konsolidering och kapacitetsnedläggningar, kunde priserna på bestruket finpapper hållas på en stabil nivå. De fyra representativa unionstillverkarna hade emellertid inte möjlighet att höja sina försäljningspriser till en nivå som skulle generera den vinst som är en förutsättning för långsiktig lönsamhet.

- (425) Såsom anges i skäl 19 ovan hävdade en part att bestruket finpapper som används i rulloffset-tryckning borde ha inkluderats i produktdefinitionen i den nuvarande undersökningen. På grundval av detta hävdade parten att uteslutandet av denna produkt vid fastställandet av väsentlig skada och av analysen av tendenser skulle ha snedvridit skadebilden. Utifrån de slutsatser som dras ovan i skälen 20 och 22–25, dvs. att det bestrukna finpapper som används vid rulloffset och det som används vid arkoffset är två olika produkter, avvisades emellertid detta påstående.
- (426) Samma part hävdade att det faktum att en av de fyra representativa unionstillverkarna under 2008 förvärvade en annan unionstillverkare var bevis för att denna unionstillverkares finansiella sundhet var relativt god. Det kan för det första konstateras att väsentlig skada bedöms på grundval av situationen för unionsindustrin och inte på grundval av den särskilda situation som råder för en enda tillverkare. Såsom anges i skäl 423 har de flesta skadeindikatorer uppvisat en negativ trend som styrker att unionsindustrins situation försämrades under skadeundersökningsperioden. Förvärvet betraktades dessutom som en del av unionsindustrins omstruktureringar under skadeundersökningsperioden. I vilket fall som helst ska det noteras att för analysen av sådana makroekonomiska indikatorer som produktionsvolym, kapacitet, försäljningsvolym och marknadsandel hade förvärvet en neutral effekt, eftersom de makroekonomiska indikatorerna bedöms för samtliga de unionstillverkare som utgör unionsindustrin enligt definitionen i skäl 372. Dessa faktorer skulle med andra ord totalt sett förbli oförändrade vid en förändring av ägarskap.
- (427) Efter underrättelsen hävdade parterna att det inte fanns några faktiska bevis för att de klagande unionstillverkarna hade lidit väsentlig skada. Klagandena uppvisade tvärtom allmänt stabila ekonomiska resultat och ökade sin lönsamhet under undersökningsperioden.
- (428) För det första bedöms unionsindustrin på nivån för de representativa unionstillverkarna och inte på nivån för klagandena, vilket föreslogs av parterna.
- (429) För det andra, vilket redan påpekas i skäl 409 ovan, verkar dessa parter ha dragit sina slutsatser på grundval av indikatorer som beräknats från andra datauppsättningar och upplysningar än dem som fastställdes under undersökningen och som det redogörs för ovan. Dessa slutsatser är följaktligen faktamässigt felaktiga. Dessutom var parternas bedömning inte konsekvent, eftersom två olika datauppsättningar användes för makroekonomiska respektive mikroekonomiska indikatorer.
- (430) Det hävdades vidare att den förbättrade lönsamheten även bör betraktas som en konsekvens av industrins omstruktureringar, inklusive minskad produktion,

personalnedskärningar och produktivitetsförbättringar. I detta fall kan de senare faktorerna inte ses som de enda skadeindikatorerna, utan alla skadeindikatorer måste bedömas tillsammans.

- (431) I artikel 8.2 i grundförordningen anges de ekonomiska faktorer och index som ska beaktas i bedömningen av inverkan av den subventionerade importen på unionsindustrin. I denna artikel anges det uttryckligen att förteckningen över faktorer inte är uttömmande, och att varken en enskild faktor eller flera av dessa faktorer nödvändigtvis behöver vara avgörande. Indikatorerna måste följaktligen bedömas enskilt, men slutsatserna bör dras på grundval av en analys av samtliga faktorer.
- (432) Parterna uttryckte också sin oro för att ytterligare väsentlig skada skulle uppkomma på grund av de kinesiska tillverkarnas mycket stora uppbyggnad av kapacitet, understödd av statlig politik och subventioner. Undersökningen syftar till att utröna om väsentlig skada föreligger och inte om det finns risk för ytterligare väsentlig skada. Dessa synpunkter påverkade följaktligen inte undersökningsresultaten, och måste avvisas.
- (433) Mot denna bakgrund dras slutsatsen att unionsindustrin led väsentlig skada i den mening som avses i artikel 8.4 i grundförordningen.

7. ORSAKSSAMBAND

7.1. Inledning

- (434) I enlighet med artikel 8.5 och 8.6 i grundförordningen undersökte kommissionen om den väsentliga skada som unionsindustrin lidit hade vållats av den subventionerade importen från det berörda landet. Även andra kända faktorer, utöver den subventionerade importen, som eventuellt kunde ha skadat unionsindustrin, undersöktes för att kontrollera att den eventuella skada som vållats av sådana andra faktorer inte tillskrevs den subventionerade importen.

7.2. Verknningar av den subventionerade importen

- (435) Det ska noteras att unionsmarknaden för bestruket finpapper kännetecknas av en hög koncentration av köpkraft och pristransparens genom prisnoteringar. Dessutom är bestruket finpapper en stapelvara som inte medger stora prisskillnader mellan olika inköpskällor. Större delen av produkterna säljs genom handlare som tvingar unionsindustrin att hålla sina priser i linje med subventionerad lågprisimport. Priserna på importerat bestruket finpapper, där 35 % kom från Kina under undersökningsperioden, har följaktligen generellt sett haft en betydande inverkan på priserna på unionsmarknaden.
- (436) Undersökningen visade att den subventionerade importen från Kina ökade drastiskt (+183 %) under skadeundersökningsperioden. Först fördubblades den subventionerade importen från Kina mellan 2006 och 2007 samtidigt som priserna 2007 var 2 % lägre än året innan. Under 2008 förblev importen från Kina stabil, medan de genomsnittliga priserna föll med ytterligare en procent. Under skadeundersökningsperioden ökade den kinesiska importvolymen (+ 71 %) och marknadsandelen (+120 %) åter drastiskt med fallande priser (–5 %) som underskred de fyra representativa unionstillverkarnas priser med 7,6 % och därmed utövade pristryck på unionsmarknaden och hindrade unionstillverkarna från att höja sina priser till lönsamma nivåer.

- (437) Det erinras om att förbrukningen i unionen under skadeundersökningsperioden minskade med omkring 14 % och att unionsindustrins försäljningsvolym föll kraftigt (19 %). Den minskade försäljningen var emellertid mycket större än den minskade efterfrågan och ledde till en förlust av marknadsandelar på 5 procentenheter, samtidigt som den kinesiska importens marknadsandelar ökade med 3 procentenheter. Detta visar att unionsindustrins marknadsandel till stor del har övertagits av den subventionerade importen från Kina.
- (438) Det anses därför att den fortsatta press som den subventionerade lågprisimporten från Kina utövade på unionsmarknaden gjorde det omöjligt för unionsindustrin att anpassa sina försäljningspriser till de ökade råvarupriserna, framför allt under 2008 när massapriserna var som högst.
- (439) Under undersökningen och efter underrättelsen framförde flera parter argumentet att den kinesiska importen inte har någon betydande inverkan på volymer och priser. Det hävdades att det inte förekommit någon plötslig ökning av den kinesiska importen, utan att denna gradvis ökat under åren och att dess inverkan därför var ganska begränsad och inte borde överdrivas vid fastställandet av skadan. Det hävdades vidare även att de kinesiska priserna, även om de var lägre än unionspriserna, inte hade någon inverkan på unionsindustrins relativt stabila priser. En exporterande tillverkare ifrågasatte kommissionens slutsats att de kinesiska priserna utövade pristryck. Tillverkaren påpekade att när de kinesiska priserna föll ytterligare 2009, registrerades inte bara en ökning av unionspriserna, utan unionsindustrin kunde faktiskt gå med vinst.
- (440) Utvecklingen av den kinesiska importen analyseras i detalj i skäl 380. Slutsatsen av analysen blir att den ökade importvolymen inte kan betraktas som oväsentlig.
- (441) När det gäller priserna underskred den kinesiska importen de representativa unionstillverkarnas priser med 7,6 %, vilket anses vara en betydande inverkan på en marknad med hög prisöppenhet. Såsom anges i skäl 412 ovan var de representativa unionstillverkarnas priser mycket riktigt stabila under skadeundersökningsperioden, med en exceptionell ökning 2007, det år då den kinesiska exporten inte ökade. Under 2009 kunde unionstillverkarna hålla sina priser stabila, men de förlorade ytterligare marknadsandelar och deras lönsamhet berodde följaktligen på en kombination av dessa stabila priser och de minskade råvarukostnaderna.
- (442) En kinesisk exporterande tillverkare hävdade att importen av bestruket finpapper från Kina inte har någon inverkan på unionsindustrins priser, eftersom produkterna inte kan jämföras med det bestrukna finpapper som tillverkas och säljs av unionsindustrin, eftersom bara 10 % av de representativa unionstillverkarnas försäljning jämfördes vid fastställandet av nivån för prisunderskridandet och det icke-skadevällande priset. Det ska noteras att för att säkra en rättvis jämförelse görs dessa avgöranden utifrån helt jämförbara produkter, vars egenskaper direkt motsvarar varandra. Det bestrukna finpapper som tillverkas av de kinesiska tillverkarna respektive unionstillverkarna är i allmänhet jämförbara produkter (se skäl 50) och de konkurrerar således direkt med varandra på unionsmarknaden.
- (443) Man påstod vidare att undersökningsresultatet att marknaden för bestruket finpapper är en råvarumarknad som karakteriseras av en hög grad av transparens är inkorrekt, eftersom unionstillverkarna säljer ungefär hälften av sina produkter direkt till

slutanvändare. Tvärtemot detta påstående sålde de representativa unionstillverkarna merparten av sina produkter genom handlare, antingen direkt eller indirekt (så kallade ”indent sales” när produkterna levereras direkt till kunden, medan orderingången och faktureringen går genom handlarna). Handlarna spelar förvisso en avgörande roll, både för lagring av produkterna och för att skapa pristransparens på marknaden.

- (444) Mot bakgrund av den fastställda trenden för importen från Kina, som inte kan ses som obetydlig, drogs slutsatsen att den plötsliga ökningen av subventionerad lågprisimport från Kina hade en betydande negativ inverkan på unionsindustrins ekonomiska situation.

7.3. Verkningar av andra faktorer

7.3.1. Utvecklingen av förbrukningen på unionsmarknaden och den ekonomiska krisen

- (445) Såsom nämns i skäl 378 ovan ökade först unionens förbrukning av bestruket finpapper under 2007, för att sedan minska under 2008 och undersökningsperioden. Under skadeundersökningsperioden förlorade unionsindustrin marknadsandelar. En av de samarbetsvilliga exportörerna i Kina hävdade att unionsindustrins minskade försäljningsvolym, förlust av marknadsandelar och minskad produktion berodde på den nedgång i förbrukningen som hade orsakats av den ekonomiska krisen och expansionen av elektroniska medier. Som stöd för sitt påstående citerade den kinesiska regeringen ett manifest för konkurrenskraft och sysselsättning som pappers- och massaindustrin hade lanserat i juni 2009 (nedan kallat *manifestet*).
- (446) Även om det inte går att bortse från att denna negativa utveckling av förbrukningen i unionen, av vilket skäl det än må vara, mellan 2007 och undersökningsperioden hade en negativ inverkan på unionsindustrins situation i fråga om försäljningsvolym och produktion, är det anmärkningsvärt att de kinesiska exportörerna under samma period, och särskilt under 2008–2009, lyckades öka sina försäljningsvolym och marknadsandelar genom det pristryck som den subventionerade importen utövade på marknaden.
- (447) Det manifest som den kinesiska regeringen nämnde täcker hela pappers- och massabranschen och har ett allmänpolitiskt syfte. På grundval av informationen i detta manifest kunde inga separata slutsatser dras om tillverkning och försäljning av den berörda produkten. Det är därför omöjligt att fastställa om påståendena eller slutsatserna i manifestet exakt motsvarar den berörda produkten. Eftersom undersökningen inte visade på ett starkt orsakssamband mellan finanskrisen och den väsentliga skada som unionsindustrin lidit, måste detta påstående avvisas.
- (448) Med hänsyn till ovanstående anses att unionsindustrins försämrade ekonomiska situation främst berodde på den kraftigt ökade subventionerade importen från Kina och det prisunderskridande som utövades av de kinesiska exportörerna, och inte på en minskad förbrukning. Även om den svagare efterfrågan bidrog till skadan, kan detta inte bryta orsakssambandet mellan den väsentliga skada som lidits och den ökade subventionerade importen.

7.3.2. Råvarupriser

- (449) De fyra representativa unionstillverkarnas genomsnittliga produktionskostnader ökade något (2 %) mellan 2006 och 2008 och minskade med 5 % under undersökningsperioden. Undersökningen visade att de fyra representativa unionstillverkarnas produktionskostnader för att tillverka bestruket finpapper i stort sett följde en liknande trend som prisutvecklingen för massa, en av de dominerande råvarorna vid papperstillverkning. Det genomsnittliga massapriset ökade med 8 % mellan 2006 och 2008 för att sedan minska kraftigt från slutet av 2008 till den sista månaden i undersökningsperioden. Massapriset var i genomsnitt 19 % lägre under 2009 jämfört med året innan.
- (450) Om det inte föreligger någon skadevållande subventionering, kan det förväntas att priserna regelbundet justeras för att spegla utvecklingen av de olika komponenter som ingår i produktionskostnaden. Fram till 2008 skedde emellertid inte detta. För att kunna konkurrera med den subventionerade lågprisimporten från Kina, tvingades unionstillverkarna i stället att hålla låga försäljningspriser även när massapriserna ökade 2008, vilket ledde till att lönsamheten försämrades avsevärt under den perioden. Under undersökningsperioden förbättrades situationen till följd av den onormala nedgången i massapriset – samtidigt som priserna på bestruket finpapper kunde hållas stabila. Inte ens under denna exceptionella period kunde de fyra representativa unionstillverkarna, på grund av den fortsatt mycket låga lönsamheten, återhämta sig från den fortsatta subventioneringen. Trots de minskade råvarukostnaderna kunde man alltså inte höja priserna till nivåer som var nödvändiga för att uppnå sådana hållbara vinstmarginaler som är nödvändiga för denna kapitalintensiva tillverkning.
- (451) Följaktligen dras slutsatsen att den subventionerade importen från Kina som underskred de fyra representativa unionstillverkarnas priser pressade ned priserna på unionsmarknaden och förhindrade unionstillverkarna från att höja sina försäljningspriser för att täcka sina kostnader eller uppnå en rimlig lönsamhet. Med tanke på att råvarupriserna föll kraftigt under undersökningsperioden, drogs slutsatsen att de inte kunde ha haft någon inverkan på den väsentliga skada som unionstillverkarna lidit under samma period.

7.3.3. De representativa unionstillverkarnas exportresultat

- (452) Exportresultatet undersöktes också såsom en av de kända faktorer, utöver den subventionerade importen, vilka eventuellt kunde ha skadat unionsindustrin samtidigt med importen, för att kontrollera att den eventuella skada som vållats av andra faktorer inte tillskrevs den subventionerade importen. Analysen visade att de fyra representativa unionstillverkarnas exportförsäljning till icke-närstående parter stod för en stor del av deras försäljning (omkring 26 %) under skadeundersökningsperioden. Även om exportvolymen minskade under skadeundersökningsperioden (med 16 %), var exportvolymförlusten inte lika uttalad som den förlorade försäljningsvolymen på unionsmarknaden (19 %). Därmed ansågs det att den minskade exportvolymen inte kan förklara nivån på den skada som de fyra representativa unionstillverkarna led. Eftersom exporten är mycket viktig för att kunna upprätthålla ett högt kapacitetsutnyttjande och på så sätt täcka de höga fasta kostnaderna för investeringar i maskiner, ansåg man att, även om exportresultatet försämrades, hade det en totalt sett positiv inverkan. Även om den minskade exportverksamheten kan ha bidragit till unionsindustrins totalt sett svaga resultat, anses det därför att denna verksamhet samtidigt mildrade de förluster man led på unionsmarknaden och kan därför inte anses

bryta det orsakssamband som fastställts mellan den subventionerade importen från Kina och den skada som unionstillverkarna har lidit.

- (453) En part hävdade att anledningen till att unionsindustrins export minskade kraftigt var att euron stärktes gentemot den amerikanska dollarn och att den skada som detta vållade inte berodde på importen från Kina. Som konstateras ovan är unionsindustrins försämrade exportresultat, oavsett anledningen till en sådan försämring, inte den främsta orsaken till den skada som tillverkarna lidit och bryter därmed inte det orsakssamband som fastställts i skäl 444.

7.3.4. Import från övriga tredjeländer

- (454) Tendenserna när det gäller importvolym och priser på importen från övriga tredjeländer mellan 2006 och undersökningsperioden utvecklades på följande sätt:

Tabell 9: Import från tredjeländer

	2006	2007	2008	2009/UP
Schweiz				
Import (ton)	194 748	191 636	226 736	172 233
<i>Index</i>	100	98	116	88
Marknadsandel	3,7 %	3,5 %	4,2 %	3,8 %
<i>Index</i>	100	95	115	103
Pris (euro/ton)	787	782	758	793
<i>Index</i>	100	99	97	105
Indonesien				
Import (ton)	19 834	30 714	27 178	49 877
<i>Index</i>	100	155	137	251
Marknadsandel	0,4 %	0,6 %	0,5 %	1,1 %
<i>Index</i>	100	149	135	292
Pris (euro/ton)	855	818	845	681
<i>Index</i>	100	96	99	80
Sydkorea				
Import (ton)	45 154	65 251	46 498	46 068
<i>Index</i>	100	145	103	102
Marknadsandel	0,9 %	1,2 %	0,9 %	1,0 %
<i>Index</i>	100	139	102	118
Pris (euro/ton)	562	669	664	618
<i>Index</i>	100	119	118	110
Alla andra länder				
Import (ton)	58 623	70 984	62 844	100 711
<i>Index</i>	100	121	107	172
Marknadsandel	1,1 %	1,3 %	1,2 %	2,2 %
<i>Index</i>	100	117	106	199
Pris (euro/ton)	962	860	914	824
<i>Index</i>	100	89	95	86

Källa: Eurostat.

- (455) De övriga tredjeländer som exporterar bestruket finpapper till unionsmarknaden är främst Schweiz, Indonesien och Sydkorea. Av importvolymens utveckling framgår det att den ökade importen från Kina var mer uttalad än importen från något av de övriga tredjeländerna. När det gäller importen från Schweiz, såldes denna alltid till betydligt

högre priser än de importerade produkterna från Kina. Marknadsandelen för schweiziska produkter förblev relativt stabil, med undantag för 2008, när den tillfälligt ökade till över 4 % för att under undersökningsperioden falla tillbaka till nära 2006 års nivå. Bestruket finpapper som importerades från Schweiz bestod i huvudsak av produktionen från ett företag som ägdes av en av de fyra representativa unionstillverkarna och de högre enhetspriserna kan kopplas till olika produktblandningar och försäljningsstrukturer. När det gäller importen från Indonesien, infördes även denna i unionen till högre priser än de kinesiska produkterna, med undantag för under undersökningsperioden när priserna föll, vilket med största sannolikhet till stor del berodde på nedgången i massapriset. Den ökade import som följde av detta, men som sett till volym emellertid låg kvar på en låg nivå under undersökningsperioden, ledde till att marknadsandelen också låg kvar på en låg nivå under den perioden. Importen från Sydkorea till unionen var volymmässigt låg under hela skadeundersökningsperioden och marknadsandelen låg kvar på en stabil nivå. Även om de sydkoreanska importpriserna var jämförbara med importpriserna från Kina, uppvisade de sydkoreanska priserna inte en oavbruten utveckling med fortsatt minskande priser, vilket var fallet med den kinesiska importen under hela skadeundersökningsperioden. Importen från alla andra länder skedde till avsevärt mycket högre priser än importen från Kina och importvolymerna var små.

- (456) Mot bakgrund av ovanstående dras slutsatsen att importen från dessa tredjeländer inte bidrog till den väsentliga skada som unionsindustrin led.

7.3.5. Strukturell överkapacitet

- (457) En samarbetsvillig exportör i Kina hävdade att den skada som unionsindustrin led berodde på unionsindustrins överkapacitet och att unionsindustrins kapacitetsminskning och konsolidering därför inte var en följd av den kinesiska importen, utan bör ses som en åtgärd som vidtogs för att komma till rätta med överkapaciteten. Undersökningen visade emellertid att anledningen till att unionsindustrin, trots omstruktureringar, ådrog sig förluster under skadeundersökningsperioden, och särskilt 2008, var att den inte hade möjlighet att höja sina priser för att täcka kostnaderna (se skälen 435–444). Denna situation orsakades främst av det pristryck som utövades av den subventionerade import som underskred unionsindustrins priser. Detta påstående måste därför avvisas.

- (458) Det hävdades också att unionsindustrins omstruktureringar slutfördes 2009 genom konsolideringen av två stora tillverkare, som ledde till en omedelbar förbättring av unionsindustrins situation. Omstruktureringarna genomfördes från 2000 fram till undersökningsperioden. Den positiva effekten av konsolideringen borde ha avspeglats i en förbättring av kapacitetsutnyttjandet, eller åtminstone i stabila försäljningsvolymerna, men båda dessa indikatorer försämrades under undersökningsperioden. Däremot fastställdes det att unionsindustrins förbättrade lönsamhet främst och direkt orsakades av ett tillfälligt ras i massapriserna. Detta påstående måste därför avvisas.

7.4. Slutsats om orsakssambandet

- (459) Ovanstående analys visar att den subventionerade lågprisimporten med ursprung i Kina ökade kraftigt både volymmässigt och sett till marknadsandelar under skadeundersökningsperioden. Dessutom konstaterades att denna import skedde till

subventionerade priser som var lägre än de priser som unionsindustrin tog ut på unionsmarknaden för liknande produkttyper.

- (460) Denna ökning av volymen och marknadsandelarna för den subventionerade lågprisimporten från Kina sammanföll med en totalt sett minskad efterfrågan på unionsmarknaden mellan 2006 och undersökningsperioden, och även med den negativa utvecklingen av marknadsandelarna för unionstillverkarna under samma period. Samtidigt observerades en negativ utveckling i fråga om de huvudsakliga indikatorerna för unionsindustrins ekonomiska och finansiella situation (se skäl 423).
- (461) Granskningen av andra kända faktorer som skulle ha kunnat vålla unionsindustrin skada visade att dessa faktorer inte är sådana att de bryter det orsakssamband som fastställts mellan den subventionerade importen från Kina och den skada som unionsindustrin led.
- (462) På grundval av denna analys, i vilken det har redogjorts för verkningarna av alla kända faktorer som har betydelse för unionsindustrins situation och gjorts en avgränsning av den subventionerade importens skadevållande verkningar, dras slutsatsen att den subventionerade importen från Kina har vållat unionsindustrin väsentlig skada i den mening som avses i artikel 8.5 i grundförordningen.

8. UNIONENS INTRESSE

8.1. Inledande anmärkning

- (463) I enlighet med artikel 31 i grundförordningen undersökte kommissionen om det, trots ovannämnda resultat, fanns tvingande skäl som skulle kunna leda till slutsatsen att det inte låg i unionens intresse att införa utjämnande åtgärder i detta särskilda fall. I detta syfte och i enlighet med artikel 31.1 i grundförordningen övervägde kommissionen på grundval av all inlämnad bevisning den troliga effekten av eventuella åtgärder för unionstillverkare, importörer, handlare samt distributörer och användare av den berörda produkten samt de troliga konsekvenserna av att inte vidta åtgärder.

8.2. Unionsindustrin

- (464) Unionsindustrin består av totalt 14 kända tillverkare som enligt Cepifine uppskattningsvis står för omkring 98 % av unionens tillverkning av bestruket finpapper. Tillverkarna finns i olika medlemsstater i unionen och sysselsätter direkt över 11 000 personer vid tillverkningen av den berörda produkten.
- (465) Två av de kända tillverkarna motsatte sig inledandet av undersökningen, men lämnade inga ytterligare uppgifter och samarbetade inte i undersökningen. På grundval av de uppgifter som finns tillgängliga, och särskilt de uppgifter som Cepifine tillhandahållit och som visade att unionsindustrins situation hade försämrats, är det dock rimligt att anta att även dessa två företag påverkades negativt av den subventionerade importen. Oviljan att samarbeta sågs därför inte som ett tecken på att deras situation skulle vara annorlunda än den för de återstående unionstillverkarna.
- (466) Den subventionerade importen från Kina har vållat unionsindustrin väsentlig skada. Det erinras om att de flesta skadeindikatorer uppvisade en negativ trend under skadeundersökningsperioden. I synnerhet påverkades i stor utsträckning de skadeindikatorer som hänger samman med de fyra representativa unionstillverkarnas

ekonomiska resultat, såsom lönsamhet och räntabilitet, trots en svag förbättring under undersökningsperioden. I avsaknad av åtgärder förefaller en ytterligare försämring av unionsindustrins ekonomiska situation mycket trolig.

- (467) Införandet av utjämningstullar förväntas återställa effektiva och rättvisa handelsvillkor på unionsmarknaden, vilket gör det möjligt för unionsindustrin att anpassa priserna på bestruket finpapper så att de speglar kostnaderna för de olika komponenterna. Det kan förväntas att införandet av åtgärder skulle göra det möjligt för unionsindustrin att åtminstone delvis återvinna de marknadsandelar som de förlorade under skadeundersökningsperioden, med en ytterligare positiv inverkan på deras ekonomiska situation och lönsamhet.
- (468) Därför drogs slutsatsen att införandet av slutgiltiga utjämningsåtgärder på import av bestruket finpapper med ursprung i Kina ligger i unionsindustrins intresse.

8.3. Importörer och handlare

- (469) Frågeformulär sändes till 14 kända icke-närstående importörer och handlare i unionen som nämndes i klagomålet. Under undersökningen gav sig flera andra handlare (även kallade köpmän i industriledet) till känna. Totalt samarbetade 13 företag i undersökningen, även om några av de som svarade bara delvis besvarade frågorna. Eftersom det framgick att importörer även var verksamma som handlare på marknaden, kallas nedan alla dessa parter för handlare.
- (470) Undersökningen visade att alla handlare köpte bestruket finpapper från flera källor och främst från unionstillverkare. Två handlare köpte inte eller köpte bara ibland det bestrukna finpapper som importerades från Kina. De tio företag som lämnade kvantitativ information om sina inköp av den berörda produkten stod för sammanlagt 47 % av den totala importen från Kina. Import, inbegripet import från Kina, stod endast för en begränsad andel av deras totala verksamhet och eventuella negativa verkningar av de förslagna åtgärderna kommer därför sannolikt att vara försumbara. Alla handlare uppgav att bestruket finpapper tillverkat i unionen och i Kina i stort sett var av samma kvalitet och var utbytbart. Undersökningen bekräftade dessutom att det finns ett stort antal andra importkällor och att handlarna kunde återgå till dessa andra leveranskällor, åtminstone på längre sikt.
- (471) Två importerande handlare köpte bestruket finpapper från i huvudsak kinesiska källor. Båda dessa företag uppgav att det skulle vara problematiskt för dem att köpa produkter från unionstillverkare på grund av traditionella försäljningskanaler med krav på en minsta ordervolym samt en skyldighet att iaktta distributionsavtal. Detta påverkade emellertid inte direkt tillgången till bestruket finpapper från unionstillverkarna, eftersom de hade tillräckligt med utnyttjad kapacitet. Detta påstående måste därför avvisas.
- (472) När det gäller möjligheten att överföra eventuella kostnadsökningar till kunderna, hänvisade alla samarbetsvilliga handlare till den höga pristransparensen på unionsmarknaden och uppgav att de endast skulle kunna höja sina försäljningspriser till slutkunderna i händelse av en generell ökning av prisnivån i unionen. Mot bakgrund av detta och med tanke på att den avsedda effekten med utjämningstullar bland annat är att höja prisnivån i unionen till en kostnadstäckande nivå, förväntas det därför att importörerna åtminstone delvis skulle kunna överföra eventuella

prishöjningar till följd av utjämningstullen till sina kunder. Såsom nämns ovan, bör det också noteras att det visade sig att importen från Kina endast utgör en mycket liten del av handlarnas totala verksamhet och att effekten av utjämningstullen därför i allmänhet skulle bli försumbar. Slutligen anses det också att importörer uppnår en högre lönsamhet på sin återförsäljning av bestruket finpapper som köpts in från tillverkarna i Kina, och de skulle därför även klara av en lägre lönsamhet genom att absorbera åtminstone en del av kostnadsökningen.

- (473) Följaktligen skulle införandet av slutgiltiga åtgärder generellt sett inte få någon betydande negativ inverkan på importörerna och handlarna.

8.4. Användare

- (474) Frågeformulär sändes till åtta kända användare i unionen som nämndes i klagomålet. Under undersökningen gav sig flera andra användare till känna. Totalt sett besvarade fem företag helt eller delvis frågorna i frågeformuläret. Dessa företag är spridda över hela unionen och representerar tryckeri- och förlagssektorerna. Eftersom man fann att marknadsvillkoren och kostnadsstrukturerna var olika för tryckerier och förlag, analyserades åtgärdernas inverkan separat för varje grupp.

8.4.1. Tryckerier

- (475) Endast ett tryckeriföretag lämnade grundläggande uppgifter. Att döma av den information som detta tryckeriföretag lämnade är bestruket finpappers andel av den totala produktionskostnaden för trycksaker i allmänhet relativt hög. Undersökningen har visat att tryckerier huvudsakligen köper bestruket finpapper från unionstillverkare. Det bekräftades också att det bestrukna finpapper som tillverkas i unionen och det som tillverkas i Kina är av liknande kvalitet och att det finns en stark priskonkurrens mellan handlarna.
- (476) Man uppgav att eventuella prisökningar skulle få en betydande negativ effekt på lönsamheten. Man hävdade att tryckeribranschen redan är pressad av strukturell överkapacitet och att alla ökningspriser på inköpspriset på bestruket finpapper skulle sätta ytterligare press på tryckerierna. I detta avseende noteras att med tanke på de små kvantiteter av bestruket finpapper från Kina som används av tryckerierna (som fortfarande köper merparten av det bestrukna finpapper som den behöver från unionstillverkare) ansågs den direkta effekten av en tull försumbar. När det gäller en generell prisökning på unionsmarknaden, ansågs det att eftersom en sådan prisökning skulle påverka alla ekonomiska aktörer skulle detta få en neutral effekt.

8.4.2. Förlag

- (477) När det gäller förlagssektorn svarade fyra företag på frågeformuläret. Endast ett företag hade ett mindre inköp av bestruket finpapper med ursprung i Kina under undersökningsperioden. Två av företagen tillhandahöll kvantitativa uppgifter om sin användning av bestruket finpapper.
- (478) Det konstaterades att de produkter i vilka bestruket finpapper används i genomsnitt utgjorde 16 % av dessa företags totala omsättning, och att den genomsnittliga vinst som uppnåddes vid denna verksamhet uppgick till omkring 12 %. Dessutom konstaterades det att de sex företagen huvudsakligen köpte in bestruket finpapper från unionstillverkarna, och att endast ett av dem använde bestruket finpapper som

importerats från Kina. Ett annat företag började köpa kinesiska produkter först efter undersökningsperioden. Införandet av utjämningsåtgärder mot import från Kina kommer därför sannolikt inte att påverka förlagssektorn allvarligt totalt sett, särskilt inte med tanke på de låga volymer av bestruket finpapper från Kina som används inom denna sektor. Vidare fann man att dessa företag var lönsamma och hade lättare att överföra prisökningar till slutkunden, eftersom användningen av kundinriktat och kundnominerat papper där det papper som används vid tillverkningen köps av kunden själv är vanligare. Slutligen har förlagen en starkare köpkraft till följd av stordriftsfördelar.

- (479) Två intresseorganisationer som representerar tryckeri- och förlagsbranschen lämnade inlagor. Den ena motsatte sig införandet av tullar och hävdade att eventuella prisökningar skulle leda till högre kostnader och därmed till förlorad konkurrenskraft och förlorade arbetstillfällen inom industrin i senare led. Den andra förhöll sig neutral, men hävdade att åtgärderna kunde ha negativa effekter på industrin i senare led eftersom prisökningar kunde leda till omlokalisering av tryckerier, vilket i sin tur leder till ökad import av trycksaker i senare led.
- (480) Undersökningen visade att för pappersprodukter finns det flera segment när det gäller förväntad tillväxt, och att segmentet tryckpapper med hög kvalitet, i vilket bestruket finpapper huvudsakligen används, fortfarande växer. När det gäller argumentet att förluster skulle fortplanta sig till marknaden i senare led, är detta vagt och underbyggdes inte av någon styrkande information eller bevisning.
- (481) Efter meddelandet av uppgifter upprepades samma påstående om möjliga effekter på industrin i senare led, vilket stöddes av det faktum att importen av trycksaker från Kina har ökat snabbt under senare år och tog uppenbarligen en avsevärd marknadsandel inom europeisk förbrukning av trycksaker.
- (482) Såsom anges ovan var samarbetsviljan från tryckeriernas sida begränsad men, på basis av den sparsamma information som kom in, konstaterade man att på grund av deras lönsamhetsnivå och den andel som bestruket finpapper utgör av deras kostnader, är tryckerierna förvisso känsliga för prisökningar. De flesta tryckerierna gjorde emellertid inga eller få inköp av kinesiskt papper under undersökningsperioden och mängden kinesiskt papper som används av tryckerierna är i allmänhet liten och därför borde den direkta effekten av en tull bli försumbar. De flesta tryckerier uppgav att på grund av deras behov av korta leveranstider har andelen leveranser från tredjeländer förblivit begränsad.
- (483) När det gäller påståendena om trycksaker från Kina i branschen i senare led, ska det noteras att i importstatistiken över trycksaker ingår ett stort antal olika varor, bland annat slutliga trycksaker som inte trycks på bestruket finpapper. Utifrån tillgänglig information gick det inte att bedöma vilken del av de produkter som importeras från Kina som trycks på den berörda produkten och vilka som trycks på annat papper. Utifrån inlämnad information vet man emellertid att trycksaker med ursprung i Kina mestadels återfinns i särskilda kategorier av böcker, barnböcker, kalendrar, förpackningar och gratulationskort. Produkter som är mer "tidskänsliga" såsom vecko- och månadstidningar och annat nyhetsmaterial importeras inte så ofta från Kina på grund av tidsåtgången för transporten. Medan tryckningen av vissa trycksaker kan lämpa sig mer för omlokalisering, finns det å andra sidan produkttyper för vilka närhet och service är avgörande och som därför inte påverkas så mycket av utländsk konkurrens.

Även om papper är ett viktigt kostnadselement för tryckeribranschen, är denna också en arbetsintensiv bransch och arbetskraftskostnaderna kan därför vara en viktigare pådrivande faktor när det gäller omlokaliseringstrender. Sammanfattningsvis kan det inte uteslutas att importen av trycksaker som tryckts på bestruket finpapper kommer att öka, men det är inte möjligt att med någon större precision säga hur mycket och i vilken mån detta skulle spela någon roll för tryckeriernas konkurrenskraft, och därmed vilken betydelse prisökningarna skulle kunna få för tryckeribranschen i senare led i unionen.

- (484) Utifrån inlämnad information vet man alltså att tryckeribranschen lider av strukturell överkapacitet som leder till en kontinuerlig omstrukturering av sektorn. En av drivkrafterna för omstruktureringen var också konsolideringen av papperstillverkarna inom värdekedjan. Tryckeribranschens svårigheter att höja priserna anses snarare bero på denna strukturella överkapacitet inom själva tryckeribranschen.

8.4.3. Slutsatser om användare

- (485) Mot denna bakgrund drogs slutsatsen att även om vissa användare sannolikt kommer att påverkas negativt av åtgärderna mot importen från Kina, förefaller inverkan på användarna inom de två distinkta sektorerna att bli begränsad totalt sett. Undersökningen visade inte heller på någon eventuell väsentlig inverkan på användare som huvudsakligen köpt in papper från andra källor än Kina. Tvärtom uppgav de flesta användare att på grund av deras behov av korta leveranstider har andelen leveranser från tredjeländer förblivit begränsad. Slutligen anses tryckeribranschens svårigheter att öka priserna snarare bero på den strukturella överkapaciteten inom branschen själv.
- (486) Det hävdades också att åtgärderna kunde leda till bristande utbud på marknaden och längre leveranstider för användare.
- (487) De berörda parter som hävdade att åtgärderna kunde leda till bristande utbud på marknaden angav inte omfattningen eller kom med några uppskattningar av detta. Dessa påståenden verkar i alla händelser inte stödjas av unionstillverkarnas kapacitetsutnyttjande, som var 83 % under undersökningsperioden. Därför är det osannolikt att bristsituationer skulle uppkomma.
- (488) På grundval av tillgängliga uppgifter drogs därför slutsatsen att utjämningsåtgärder mot import av bestruket finpapper med ursprung i Kina sannolikt inte kommer att ha någon väsentlig negativ inverkan på användarna av den berörda produkten.

8.5. Slutsats om unionens intresse

- (489) Mot bakgrund av ovanstående drogs slutsatsen att det på grundval av de tillgängliga uppgifterna om unionens intresse inte finns några tvingande skäl som talar emot införandet av åtgärder på import av bestruket finpapper med ursprung i Kina.

9. UTJÄMNINGSÅTGÄRDER

9.1. Nivå för undanröjande av skada

- (490) Med hänsyn till slutsatserna beträffande subventioner, skada, orsakssamband och unionens intresse bör antisubventionsåtgärder införas i syfte att förhindra att unionstillverkarna vållas ytterligare skada genom subventionerad import.

- (491) Vid fastställandet av nivån på tullen måste hänsyn tas till de subventioneringsmarginaler som konstaterats och det tullbelopp som är nödvändigt för att undanröja den skada som unionstillverkarna lidit, utan att överskrida den subventionsmarginal som konstaterats.
- (492) Vid beräkningen av det tullbelopp som är nödvändigt för att undanröja verkningarna av den skadevällande subventionering, ansågs det att åtgärderna borde göra det möjligt för unionstillverkarna att täcka sina produktionskostnader och uppnå en vinst före skatt som en tillverkare av denna typ inom sektorn rimligen skulle kunna uppnå vid försäljning av den likadana produkten i unionen under normala konkurrensförhållanden, dvs. om det inte hade förekommit någon subventionerad import.
- (493) Klaganden begärde att vinstmålet skulle sättas till minst 10 %, och grundade sina argument på att det är den förväntade vinstmarginal som oberoende byråer använder sig av i sina klassificeringsmetoder och den lönsamhet som uppnås av en tillverkare som är verksam i andra produktionssegment som inte påverkas av den kinesiska importen.
- (494) Det vinstmål som förslagits i klagomålet och i klagandens senare begäran granskades utifrån svaren på frågeformulären och kontrollbesöken hos de representativa unionstillverkarna. Det ansågs att vinstmålet bör avspegla de stora inledande investeringsbehoven och den risk som är förknippad med denna kapitalintensiva industri i avsaknad av dumpad eller subventionerad import. Även kostnaden för investeringar i maskiner beaktades. Det anses därför att en vinstmarginal på 8 % av omsättningen skulle kunna vara en lämplig miniminivå som unionstillverkarna kunde ha förväntats uppnå om det inte hade förekommit någon skadevällande subventionering.
- (495) På grundval av detta beräknades ett icke-skadevällande pris för unionstillverkarnas likadana produkt. Det icke-skadevällande priset räknades fram genom att produktionskostnaden ökades med den ovan nämnda vinstmarginalen på 8 %.
- (496) Exportförsäljningen för ett företag i en samarbetsvillig exporterande tillverkares grupp undantogs på grundval av de anledningar som förklaras i skäl 382.
- (497) Den nödvändiga prisökningen fastställdes därefter på grundval av en jämförelse, per produkttyp, mellan det vägda genomsnittliga importpriset för de exporterande tillverkarna i Kina, och det icke-skadevällande priset för de produkttyper som unionstillverkarna sålde på unionsmarknaden under undersökningsperioden. Den eventuella skillnad som jämförelsen resulterade i uttrycktes sedan i procent av det genomsnittliga importvärdet cif för de typer som jämfördes.

9.2. Slutgiltiga åtgärder

- (498) Av de anförda slutsatserna i fråga om subventionering, skada, orsakssamband och unionens intresse och i enlighet med artikel 15.1 i grundförordningen görs bedömningen att en slutgiltig utjämningstull bör införas på import av den berörda produkten med ursprung i Kina till en nivå som motsvarar de lägre av subventions- och skademarginalerna i enlighet med regeln om lägsta tull. I detta fall bör tullsatsen därför fastställas till en nivå som motsvarar de konstaterade subventionsmarginalerna.

- (499) Nivåerna för undanröjande av skada och subventionsmarginaler samt föreslagen slutgiltig utjämningsstull för Kina, uttryckta i procent av cif-priset fritt vid unionens gräns, tullen obetald är följande:

Exportörande tillverkare	Subventionsmarginal	Skademarginal	Utjämningsstullsats
Gold East Paper (Jiangsu) Co., Ltd, Zhenjiang City, Jiangsuprovinsen, Kina	12 %	20 %	12 %
Gold Huasheng Paper (Suzhou Industrial Park) Co., Ltd, Suzhou City, Jiangsuprovinsen, Kina	12 %	20 %	12 %
Shangdong Chenming Paper Holdings Limited, Shouguang City, Shandongprovinsen, Kina	4 %	39,1 %	4 %
Shouguang Chenming Art Paper Co., Ltd, Shouguang City, Shandongprovinsen, Kina	4 %	39,1 %	4 %
Alla övriga företag	12 %	39,1 %	12 %

- (500) När det gäller den parallella antidumpningsundersökningen i enlighet med artikel 24.1 andra stycket i rådets förordning (EG) nr 1225/2009 av den 30 juni 2009 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen²⁶, får ingen produkt beläggas med både antidumpnings- och utjämningsstull i syfte att råda bot på en och samma situation som uppstått till följd av dumpning eller exportsubvention. Beträffande subventionssystemen gäller, såsom anges i skälen 235–245, endast ett system exportsubventioner. Den relevanta dumpningsmarginalen för den berörda samarbetsvilliga exportörande tillverkaren kommer att anpassas därefter parallellt med antidumpningsundersökningen. Med tanke på andra subventionssystem och med tanke på användningen av regeln om lägsta tull i den parallella antidumpningsundersökningen och storleken på de subventioner som konstaterats i denna undersökning, ansågs det inte nödvändigt att undersöka ytterligare i viken mån

²⁶ Rådets förordning (EG) nr 1225/2009 av den 30 november 2009 om skydd mot subventionerad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen, EUT L 343, 22.12.2009, s. 51.

samma subventioner utjämnas två gånger när antidumpnings- och utjämningsstullarna införs på samma importerade produkt.

- (501) Storleken på de individuella företagsspecifika utjämningsstullar som fastställs i denna förordning har beräknats på grundval av resultaten i den aktuella undersökningen. De återspeglar således den situation som i denna undersökning befunnits föreligga för dessa företag. Dessa tullsatser (i motsats till den landsomfattande tull som gäller för "alla övriga företag") gäller alltså enbart för import av produkter med ursprung i det berörda landet och som har tillverkats av de företag, dvs. de specifika rättsliga enheter, som nämns. Importerade produkter som tillverkats av ett företag som inte uttryckligen nämns med namn och adress i den här förordningens artikeldel, inbegripet enheter som är närstående de uttryckligen nämnda företagen, kan inte omfattas av dessa tullsatser utan ska omfattas av den tullsats som är gällande för "alla övriga företag".
- (502) Ansökningar om tillämpning av en individuell företagsspecifik utjämningsstullsats (t.ex. till följd av en ändring av enhetens namn eller inrättandet av nya produktions- eller försäljningsenheter) bör utan dröjsmål sändas till kommissionen²⁷ tillsammans med alla relevanta uppgifter, särskilt beträffande de ändringar av företagets verksamhet i fråga om produktion, inhemsk försäljning och exportförsäljning som hänger samman med exempelvis namnändringen eller ändringen av produktions- eller försäljningsenheterna. Om det är motiverat kommer förordningen i sådana fall att ändras genom en uppdatering av förteckningen över de företag som omfattas av individuella tullsatser.
- (503) För att säkra en korrekt tillämpning av utjämningsstullen bör nivån för den övriga tullen inte bara tillämpas på de icke samarbetsvilliga exporterande tillverkarna, utan också på de tillverkare som inte hade någon export till EU under undersökningsperioden.

10. MEDDELANDE AV UPPGIFTER

- (504) De berörda parterna underrättades om de viktigaste omständigheter och överväganden som låg till grund för beslutet att rekommendera att en slutgiltig utjämningsstull införs på import av bestruket finpapper med ursprung i Folkrepubliken Kina. De beviljades även en tidsfrist inom vilken synpunkter kunde lämnas efter detta meddelande av uppgifter. Alla inlagor och synpunkter beaktades noga när så var berättigat.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. En slutgiltig utjämningsstull införs härmed på bestruket finpapper, bestående av papper eller papp belagt på ena sidan eller båda sidorna utom kraftpapper eller kraftpapp), i ark eller rullar, med en vikt av 70 g/m² eller mer men inte över 400 g/m² och en ljushet på mer än 84 (uppmätt enligt ISO 2470-1), som för närvarande klassificeras enligt KN-nummer ex 4810 13 20, ex 4810 13 80, ex 4810 14 20, ex 4810 14 80, ex 4810 19 10, ex 4810 19 90, ex 4810 22 10, ex 4810 22 90, ex 4810 29 30, ex 4810 29 80, ex 4810 99 10, ex 4810 99 30

²⁷ Europeiska kommissionen, Generaldirektoratet för handel, Direktorat H, Nerv-105, B-1049 Bryssel, Belgien.

och ex 4810 99 90 (Taric-nummer 4810 13 20 20, 4810 13 80 20, 4810 14 20 20, 4810 14 80 20, 4810 19 10 20, 4810 19 90 20, 4810 22 10 20, 4810 22 90 20, 4810 29 30 20, 4810 29 80 20, 4810 99 10 20, 4810 99 30 20 och 4810 99 90 20) och med ursprung i Folkrepubliken Kina.

Den slutgiltiga utjämningsstullen rör inte rullar som är lämpliga för användning vid rulloffset. Rullar lämpliga för användning vid rulloffset definieras som rullar som när de provas enligt provningsstandarden ISO 3783:2006 om bestämning av motståndskraft mot plockning – hastighetsmetoden med IGT-provningsanordning (elektrisk modell), ger ett resultat på mindre än 30 N/m uppmätt i papprets tvärriktning och ett resultat på mindre än 50 N/m uppmätt i maskinens riktning. Den slutgiltiga utjämningsstullen rör inte heller flerskiktspapper och flerskiktsparkong.

2. Följande slutgiltiga utjämningsstullsats ska tillämpas på nettopriset fritt unionens gräns före tull, för de produkter som anges i punkt 1 och som tillverkats av nedanstående företag:

Företag	Utjämningsstullsats	Taric-tilläggsnummer
Gold East Paper (Jiangsu) Co., Ltd, Zhenjiang City, Jiangsuprovinsen, Folkrepubliken Kina; Gold Huasheng Paper (Suzhou Industrial Park) Co., Ltd, Suzhou City, Jiangsuprovinsen, Folkrepubliken Kina	12 %	B001
Shangdong Chenming Paper Holdings Limited, Shouguang City, Shandong Province, Kina; Shouguang Chenming Art Paper Co., Ltd, Shouguang City, Shandongprovinsen, Kina	4 %	B013
Alla övriga företag	12 %	B999

3. Om inget annat anges, ska gällande bestämmelser om tullar tillämpas.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel

På rådets vägnar